

České vydání

Právní předpisy

Ročník 62

29. března 2019

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ze dne 19. března 2019 o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a o zrušení nařízení (ES) č. 764/2008 ⁽¹⁾ 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/516 ze dne 19. března 2019 o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách (nařízení o HND) a o zrušení směrnice Rady 89/130/EHS, Euratom a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 (nařízení o HND) ⁽¹⁾ 19
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/517 ze dne 19. března 2019 o provádění a fungování doménového jména nejvyšší úrovně .eu a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 733/2002 a zrušení nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ⁽¹⁾ 25
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/518 ze dne 19. března 2019, kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009, pokud jde o některé poplatky za přeshraniční platby v Unii a poplatky za konverzi měny ⁽¹⁾ 36
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/519 ze dne 19. března 2019, kterým se mění nařízení (EU) č. 167/2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a doзору nad trhem s těmito vozidly ⁽¹⁾ 42

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/520 ze dne 19. března 2019 o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného a usnadnění přeshraniční výměny informací týkajících se nezaplacení silničních poplatků v Unii ⁽¹⁾ 45

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

Opravy

- ★ Oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/957 ze dne 28. června 2018, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 173, 9.7.2018) 77

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/515

ze dne 19. března 2019

o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a o zrušení nařízení (ES) č. 764/2008

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží v souladu se Smlouvami. Množstevní omezení dovozu, jakož i veškerá opatření s rovnocenným účinkem, jsou mezi členskými státy zakázána. Tento zákaz se týká všech vnitrostátních opatření, která mohou přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně bránit obchodu se zbožím uvnitř Unie. Volný pohyb zboží je na vnitřním trhu zajištěn harmonizací pravidel na úrovni Unie stanovujících společné požadavky pro uvádění určitého zboží na trh, nebo u zboží či aspektů zboží, na které se harmonizační pravidla nevztahují vyčerpávajícím způsobem, uplatňováním zásady vzájemného uznávání, jak ji vymezil Soudní dvůr Evropské unie.
- (2) Dobře fungující zásada vzájemného uznávání je nezbytným doplňkem harmonizace pravidel na úrovni Unie, zejména s ohledem na skutečnost, že mnohé zboží obsahuje harmonizované i neharmonizované aspekty.
- (3) Překážky bránící volnému pohybu zboží mezi členskými státy mohou být protiprávně vytvářeny, pokud při neexistenci harmonizačních pravidel Unie týkajících se zboží nebo určitého aspektu zboží příslušný orgán členského státu uplatňuje vnitrostátní pravidla na zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a vyžaduje, aby zboží splňovalo určité technické požadavky, například požadavky na název, tvar, velikost, hmotnost, složení, obchodní úpravu, označování nebo balení. Uplatňování takových pravidel na zboží uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě by mohlo být v rozporu s články 34 a 36 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), i když se tato pravidla vztahují na veškeré zboží bez rozdílu.
- (4) Zásada vzájemného uznávání je odvozena z judikatury Soudního dvora Evropské unie. Podle této zásady členské státy nesmějí zakázat na svém území prodej zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném

⁽¹⁾ Úř. věst. C 283, 10.8.2018, s. 19.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. února 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 5. března 2019.

členském státě, a to ani v případě, že zboží, včetně zboží, které není výsledkem výrobního procesu, bylo vyprodukováno podle odlišných technických pravidel. Zásada vzájemného uznávání však není absolutní. Členské státy mohou omezit uvádění na trh zboží, jež bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, jestliže jsou tato omezení opodstatněná na základě důvodů stanovených v článku 36 Smlouvy o fungování EU nebo na základě jiných naléhavých důvodů obecného zájmu uznaných judikaturou Soudního dvora Evropské unie ve vztahu k volnému pohybu zboží a jestliže jsou tato omezení přiměřená sledovanému cíli. Toto nařízení ukládá povinnost jednoznačně odůvodnit, proč byl přístup na trh omezen nebo odepřen.

- (5) Pojem naléhavých důvodů obecného zájmu je pojem, který se vyvíjí a byl zaveden judikaturou Soudního dvora Evropské unie v souvislosti s články 34 a 36 Smlouvy o fungování EU. Pokud mezi jednotlivými členskými státy existují legitimní rozdíly, může být těmito naléhavými důvody opodstatněno použití vnitrostátních technických pravidel příslušnými orgány. Je však třeba, aby správní rozhodnutí byla vždy řádně odůvodněná, opodstatněná a vhodná, aby dodržovala zásadu proporcionality a aby příslušný orgán přijal co nejméně omezující rozhodnutí. Ke zlepšení fungování vnitřního trhu se zbožím by vnitrostátní technická pravidla měla plnit svůj účel a neměla by vytvářet nepřiměřené netarifní překážky. Kromě toho se správní rozhodnutí o odepření nebo omezení přístupu na trh pro zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, nesmí zakládat na pouhé skutečnosti, že zboží, které je předmětem posouzení, splňuje legitimní veřejný cíl sledovaný členským státem odlišným způsobem, než jak tento cíl splňuje domácí zboží v tomto členském státě. Komise by na pomoc členským státům měla vypracovat nezávazné pokyny týkající se judikatury Soudního dvora Evropské unie o pojmu naléhavých důvodů veřejného zájmu a o tom, jak uplatňovat zásadu vzájemného uznávání. Příslušným orgánům by měla být dána příležitost, aby se na tvorbě těchto pokynů mohly podílet a poskytovat zpětnou vazbu.
- (6) V závěrech o politice jednotného trhu z prosince 2013 Rada pro konkurenceschopnost konstatovala, že ke zlepšení rámcových podmínek pro podniky a spotřebitele na jednotném trhu by se měly řádně využívat všechny příslušné nástroje včetně vzájemného uznávání. Rada vyzvala Komisi, aby informovala o případech, kdy je fungování zásady vzájemného uznávání stále nedostatečné nebo problematické. Ve svých závěrech o politice jednotného trhu z února 2015 Rada pro konkurenceschopnost důrazně vyzvala Komisi, aby přijala opatření k zajištění efektivního fungování zásady vzájemného uznávání a aby předložila za tímto účelem příslušné návrhy.
- (7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ⁽³⁾ bylo přijato s cílem usnadnit uplatňování zásady vzájemného uznávání stanovením postupů minimalizujících možnost vytváření protiprávních překážek bránících volnému pohybu zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Navzdory přijetí tohoto nařízení stále existuje mnoho problémů týkajících se uplatňování zásady vzájemného uznávání. Z hodnocení prováděného v letech 2014 až 2016 vyplynulo, že tato zásada nefunguje tak, jak by měla, a nařízení (ES) č. 764/2008 usnadňuje její uplatňování pouze omezeně. Nástroje a procesní záruky zavedené uvedeným nařízením nedosáhly svého cíle zlepšit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Například síť kontaktních míst pro výrobky, která byla zavedena za účelem poskytování informací hospodářským subjektům o platných vnitrostátních pravidlech a o uplatňování zásady vzájemného uznávání, hospodářské subjekty téměř neznají nebo nepoužívají. Vnitrostátní orgány v rámci této sítě dostatečně nespolupracují. Požadavek oznámit správní rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh je splněn jen zřídka. V důsledku toho přetrvávají překážky bránící volnému pohybu zboží na vnitřním trhu.
- (8) Nařízení (ES) č. 764/2008 má několik nedostatků, a proto by mělo být revidováno a posíleno. V zájmu přehlednosti by mělo být nahrazeno tímto nařízením. Toto nařízení by mělo stanovit jasné postupy, které zajistí volný pohyb zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a které zajistí, aby členské státy mohly omezit volný pohyb jen tehdy, pokud k tomu mají důvody legitimního veřejného zájmu a pokud je takové omezení odůvodněné a přiměřené. Toto nařízení by rovněž mělo zajistit, aby hospodářské subjekty i vnitrostátní orgány dodržovaly stávající práva a povinnosti vyplývající ze zásady vzájemného uznávání.
- (9) Tímto nařízením by neměla být dotčena další případná harmonizace podmínek pro uvádění zboží na trh s cílem zlepšit fungování vnitřního trhu.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví postupy týkající se uplatňování některých vnitrostátních technických pravidel u výrobků uvedených v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a kterým se zrušuje rozhodnutí č. 3052/95/ES (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 21).

- (10) Překážky obchodu mohou rovněž vyplývat z jiných druhů opatření spadajících do působnosti článků 34 a 36 Smlouvy o fungování EU. Mezi tato opatření patří například technické specifikace vypracované pro zadávací řízení u veřejných zakázek nebo požadavky používat v členských státech úřední jazyky. Taková opatření by však neměla představovat vnitrostátní technická pravidla ve smyslu tohoto nařízení a neměla by spadat do oblasti jeho působnosti.
- (11) Vnitrostátní technická pravidla se někdy v členském státě uplatňují v rámci postupu předchozího schvalování, v souladu s nímž musí příslušný orgán vydat formální schválení před tím, než může být zboží uvedeno na trh tohoto státu. Existence postupu předchozího schvalování sama o sobě omezuje volný pohyb zboží. Proto, aby byl takový postup odůvodněný s ohledem na základní zásadu volného pohybu zboží na vnitřním trhu, musí sledovat cíle veřejného zájmu uznané právem Unie a musí být přiměřený a nediskriminační. Soulad takového postupu s právem Unie se posuzuje s ohledem na judikaturu Soudního dvora Evropské unie. Proto by měla být správní rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh výhradně z důvodu, že zboží nemá platné předchozí schválení, vyloučena z oblasti působnosti tohoto nařízení. Pokud je však žádost o povinné předchozí schválení zboží podána, mělo by být jakékoli správní rozhodnutí o odmítnutí žádosti na základě vnitrostátního technického pravidla použitelného v tomto členském státě pouze v souladu s tímto nařízením tak, aby žadatel mohl využít procesní ochrany, již toto nařízení poskytuje. Totéž platí pro případné dobrovolné předchozí schvalování.
- (12) Je důležité vyjasnit, že mezi druhy zboží, na něž se toto nařízení vztahuje, patří i zemědělské produkty. Pojem „zemědělské produkty“ zahrnuje produkty rybolovu podle čl. 38 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. S cílem usnadnit určování toho, jaké druhy zboží podléhají tomuto nařízení, by Komise měla posoudit proveditelnost a přínosy dalšího doplňování orientačního seznamu výrobků pro vzájemné uznávání.
- (13) Je rovněž důležité vyjasnit, že pojem „výrobce“ zahrnuje nejen výrobce zboží, ale také osobu, která produkuje zboží, které není výsledkem výrobního procesu, včetně zemědělských produktů, a osobu, která se prezentuje jako výrobce zboží.
- (14) Rozhodnutí vnitrostátních soudů posuzující zákonnost v případech, kdy z důvodu uplatňování určitého vnitrostátního technického pravidla není zboží uvedenému v souladu s právními předpisy na trh v jednom členském státě umožněn přístup na trh v jiném členském státě, a rozhodnutí vnitrostátních soudů, jimiž se ukládají sankce, by měla být vyňata z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (15) Aby se na zboží vztahovala zásada vzájemného uznávání, musí být uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Je třeba vyjasnit, že pokud se má zboží považovat za uvedené v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, musí splňovat příslušná pravidla použitelná v daném členském státě a musí být dodáváno konečným uživatelům v tomto členském státě.
- (16) Za účelem posílení povědomí vnitrostátních orgánů a hospodářských subjektů o zásadě vzájemného uznávání by měly členské státy zvážit zavedení srozumitelných a jednoznačných „doložek jednotného trhu“ do svých vnitrostátních technických pravidel s cílem usnadnit uplatňování této zásady.
- (17) Důkazy potřebné k prokázání toho, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, se mezi jednotlivými členskými státy výrazně liší. To způsobuje hospodářským subjektům zbytečnou zátěž, zpoždění a dodatečné náklady a vnitrostátním orgánům brání získávat informace nezbytné k včasnému posouzení zboží. To může bránit uplatňování zásady vzájemného uznávání. Je proto nezbytné usnadnit hospodářským subjektům prokazování toho, že jejich zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Hospodářské subjekty by měly mít možnost vydat vlastní prohlášení, které poskytuje příslušným orgánům veškeré potřebné informace o zboží a o jeho souladu s pravidly použitelnými v daném členském státě. Použití dobrovolných prohlášení by nemělo bránit vnitrostátním orgánům přijmout správní rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh za předpokladu, že tato rozhodnutí jsou přiměřená, odůvodněná, respektují zásadu vzájemného uznávání a jsou v souladu s tímto nařízením.
- (18) Výrobce, dovozce nebo distributor by měli mít možnost vypracovat prohlášení o uvedení zboží na trh v souladu s právními předpisy pro účely vzájemného uznávání (dále jen „prohlášení pro vzájemné uznávání“). K poskytnutí informací v prohlášení pro vzájemné uznávání má nejlepší předpoklady výrobce, protože zná zboží nejlépe a má k dispozici důkazy nezbytné k ověření informací obsažených v prohlášení pro vzájemné uznávání. Výrobce by

měl mít možnost pověřit svého zplnomocněného zástupce, aby vypracoval tato prohlášení jeho jménem a na jeho odpovědnost. Pokud je však hospodářský subjekt schopen v prohlášení poskytnout pouze informaci o tom, že uvádění zboží na trh je v souladu s právními předpisy, měl by mít jiný hospodářský subjekt možnost poskytnout informaci, že zboží je dodáváno konečným uživatelům v dotčeném členském státě, za předpokladu, že tento hospodářský subjekt převezme odpovědnost za informace poskytnuté v prohlášení pro vzájemné uznávání a je schopen předložit důkazy nezbytné k jejich ověření.

- (19) Prohlášení pro vzájemné uznávání by mělo vždy obsahovat přesné a úplné informace o zboží. Proto by mělo být aktuální tak, aby odráželo změny, například změny relevantních vnitrostátních technických pravidel.
- (20) Za účelem zajištění úplnosti informací uvedených v prohlášení pro vzájemné uznávání by se měla pro taková prohlášení stanovit harmonizovaná struktura, již by hospodářské subjekty, které chtějí takové prohlášení učinit, používaly.
- (21) Je důležité zajistit pravdivé a přesné vyplňování prohlášení pro vzájemné uznávání. Je proto nezbytné vyžadovat, aby hospodářské subjekty odpovídaly za informace, jež v prohlášení pro vzájemné uznávání uvedou.
- (22) Za účelem zvýšení efektivity a konkurenceschopnosti podniků působících na trhu se zbožím, na něž se nevztahují harmonizační právní předpisy Unie, by se mělo umožnit využívání nových informačních technologií, které mohou poskytování prohlášení pro vzájemné uznávání usnadnit. Hospodářské subjekty by proto měly mít možnost zpřístupnit svá prohlášení pro vzájemné uznávání veřejně online, pokud bude toto prohlášení snadno dostupné a ve spolehlivém formátu.
- (23) Komise by měla zajistit, aby šablona prohlášení pro vzájemné uznávání a pokyny pro jeho vyplnění byly zpřístupněny na jednotné digitální bráně ve všech úředních jazycích Unie.
- (24) Toto nařízení by se mělo vztahovat také na zboží, u něhož se harmonizační právní předpisy Unie vztahují jen na některé jeho aspekty. Pokud harmonizační právní předpisy Unie ukládají hospodářskému subjektu povinnost vypracovat EU prohlášení o shodě za účelem prokázání souladu s uvedenými právními předpisy, mělo by být tomuto hospodářskému subjektu umožněno, aby k EU prohlášení o shodě připojil prohlášení pro vzájemné uznávání podle tohoto nařízení.
- (25) Pokud se hospodářské subjekty rozhodnou nevyužít možnosti vypracovat prohlášení pro vzájemné uznávání, mělo by být věci příslušných orgánů členského státu určení vyžádat si konkrétní a jasně vymezené informace, které považují za nezbytné pro posouzení zboží, při dodržení zásady proporcionality.
- (26) Hospodářskému subjektu by měla být poskytnuta dostatečná doba na předložení dokumentů či jakýchkoli dalších informací, které požaduje příslušný orgán členského státu určení, nebo na vznesení jakýchkoli námitek či připomínek v souvislosti s posuzováním dotčeného zboží.
- (27) Podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ^(*) mají členské státy oznámit Komisi a ostatním členským státům jakýkoli návrh vnitrostátního technického předpisu týkajícího se jakéhokoli výrobku, včetně jakéhokoli zemědělského produktu nebo produktu rybolovu, jakož i důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout. Je však nutné zajistit, aby po přijetí takového vnitrostátního technického předpisu byla u konkrétního zboží v jednotlivých případech správně uplatňována zásada vzájemného uznávání. Toto nařízení by mělo stanovit postupy pro uplatňování zásady vzájemného uznávání v jednotlivých případech například tak, že bude od členských států vyžadovat uvedení vnitrostátních technických pravidel, ze kterých správní rozhodnutí vychází, a důvodů legitimního veřejného zájmu, jež odůvodňují uplatňování daného vnitrostátního technického pravidla na zboží, které bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě. Proporcionalita vnitrostátního technického pravidla je základem k prokázání proporcionality správního rozhodnutí, jež z tohoto pravidla vychází. Způsoby prokazování proporcionality správního rozhodnutí by nicméně měly být určeny v každém jednotlivém případě.
- (28) Správní rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh pro zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, by měla být výjimkou ze základní zásady volného pohybu

^(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

zboží, a proto je nezbytné zajistit, aby tato rozhodnutí dodržovala stávající povinnosti vyplývající ze zásady vzájemného uznávání. Je proto vhodné stanovit jasný postup s cílem určit, zda toto zboží je uvedeno na trh v souladu s právními předpisy v daném jiném členském státě, a pokud ano, zda jsou v souladu s článkem 36 Smlouvy o fungování EU a judikaturou Soudního dvora Evropské unie odpovídajícím způsobem chráněny legitimní veřejné zájmy, na něž se vztahuje platné vnitrostátní technické pravidlo členského státu určení. Tento postup by měl zaručit, aby byla jakákoli přijatá správní rozhodnutí přiměřená, aby respektovala zásadu vzájemného uznávání a aby byla v souladu s tímto nařízením.

- (29) Příslušný orgán by při posuzování zboží před přijetím rozhodnutí o tom, zda omezí nebo odepře jeho přístup na trh, neměl mít možnost přijmout rozhodnutí o pozastavení přístupu na trh s výjimkou případů, kdy je třeba rychle zasáhnout s cílem zabránit narušení bezpečnosti nebo poškození zdraví osob, zabránit škodě na životním prostředí nebo zamezit dodání zboží, pokud je dodávání takového zboží obecně zakázáno z důvodů veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti, včetně například předcházení trestné činnosti.
- (30) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽⁵⁾ zřizuje systém akreditace, který zajistí vzájemné uznávání úrovně odborné způsobilosti subjektů posuzování shody. Příslušné orgány členských států by proto neměly odmítat protokoly o zkouškách a osvědčení, jež vydaly akreditované subjekty posuzování shody, z důvodu nedostatečné odborné způsobilosti uvedeného subjektu. Aby se co nejvíce předešlo zdvojení zkoušek a postupů, které byly provedeny již v jiném členském státě, neměly by navíc členské státy odmítat protokoly o zkouškách a osvědčení, jež v souladu s právem Unie vydaly jiné subjekty posuzování shody. Příslušné orgány by měly náležitě přihlídnout k obsahu předložených protokolů o zkouškách nebo osvědčení.
- (31) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ⁽⁶⁾ stanoví, že se na trh smějí uvádět pouze bezpečné výrobky, a vymezuje povinnosti výrobců a distributorů, pokud jde o bezpečnost výrobků. Opravňuje příslušné orgány, aby s okamžitým účinkem zakázaly jakýkoli nebezpečný výrobek, nebo aby na dobu nezbytnou pro různá hodnocení bezpečnosti, zkoušky a kontroly dočasně zakázaly výrobek, který by mohl být nebezpečný. Uvedená směrnice popisuje také postup, jímž mají příslušné orgány uplatňovat vhodná opatření v případě výrobků představujících riziko, například ta, která jsou uvedena v čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) zmíněné směrnice, a rovněž stanoví povinnost členských států oznámit tato opatření Komisi a ostatním členským státům. Proto by příslušné orgány měly mít možnost nadále uplatňovat uvedenou směrnici, a zejména její čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) odst. 3.
- (32) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽⁷⁾ zřizuje mimo jiné systém včasné výměny informací pro oznamování přímého nebo nepřímého rizika pro lidské zdraví pocházejícího z potravin nebo krmiv. Uvedené nařízení vyžaduje od členských států, aby prostřednictvím systému včasné výměny informací neprodleně oznámily Komisi všechna opatření, která přijmou s cílem omezit uvádění potravin nebo krmiv na trh nebo stáhnout potraviny nebo krmiva z trhu nebo z oběhu za účelem ochrany lidského zdraví před rizikem a která vyžadují rychlé jednání. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat uvedené nařízení, a zejména jeho čl. 50 odst. 3 a článek 54.
- (33) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ⁽⁸⁾ stanoví harmonizovaný rámec Unie pro organizaci úředních kontrol a jiných úředních činností v celém zemědělsko-potravinářském řetězci, s přihlédnutím

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

k pravidlům pro úřední kontroly stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ⁽⁹⁾ a v příslušných odvětvových právních předpisech Unie. Nařízení (EU) 2017/625 stanoví zvláštní postup s cílem zajistit, aby hospodářské subjekty zjednały nápravu situace v případě nesouladu s potravinovým a krmivovým právem a pravidly týkajícími se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat nařízení (EU) 2017/625, a zejména článek 138 uvedeného nařízení.

- (34) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽¹⁰⁾ stanoví harmonizovaný rámec Unie pro provádění kontrol povinností stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ⁽¹¹⁾ v souladu s kritérii stanovenými v nařízení (ES) č. 882/2004 a uvádí, že členské státy mají zajistit, aby hospodářské subjekty, jež tyto povinnosti splňují, měly nárok na zahrnutí do systému kontrol. Příslušné orgány by měly mít možnost nadále uplatňovat nařízení (EU) č. 1306/2013, a zejména článek 90 uvedeného nařízení.
- (35) Jakékoli správní rozhodnutí přijaté příslušnými orgány členských států podle tohoto nařízení by mělo uvádět právní prostředky ochrany dostupné hospodářským subjektům tak, aby se mohly v souladu s vnitrostátním právem proti rozhodnutí odvolat nebo je napadnout u příslušného vnitrostátního soudu. Správní rozhodnutí by mělo rovněž odkazovat na možnost hospodářských subjektů využít sítě pro řešení problémů na vnitřním trhu (dále jen „sít SOLVIT“) a na postup řešení problémů stanovené tímto nařízením.
- (36) Pro hospodářské subjekty, které si přejí podnikatelsky příznivou alternativu při napadnutí správních rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh, jsou nezbytná účinná řešení k zajištění správného a důsledného uplatňování zásady vzájemného uznávání. S cílem zaručit taková řešení a zamezit soudním nákladům, a to zejména pro malé a střední podniky, by měl být hospodářským subjektům k dispozici mimosoudní postup řešení problémů.
- (37) Sít SOLVIT je služba poskytovaná vnitrostátní správou v každém členském státě, jejímž cílem je nalézt řešení pro jednotlivce a podniky, pokud orgány veřejné moci v jiném členském státě porušily jejich práva. Zásady, jimiž se řídí fungování sítě SOLVIT, jsou stanoveny v doporučení Komise 2013/461/EU ⁽¹²⁾, podle něhož má každý členský stát poskytnout centru sítě SOLVIT odpovídající lidské a finanční zdroje, aby bylo zajištěno, že se dotyčné centrum sítě SOLVIT bude na této síti podílet. Komise by měla posílit povědomí o tom, že toto centrum sítě SOLVIT existuje a jaké výhody přináší, a to zejména mezi podnikateli.
- (38) Sít SOLVIT je účinným mimosoudním mechanismem řešení problémů, který je k dispozici zdarma. Pracuje v krátkých lhůtách a poskytuje praktická řešení jednotlivcům a podnikům potýkajícím se s obtížemi při uznávání jejich unijních práv orgány veřejné moci. Pokud se jak hospodářský subjekt, tak i příslušné centrum sítě SOLVIT a zúčastněné členské státy shodnou na vhodném výsledku, žádná další akce by neměla být zapotřebí.
- (39) Jestliže však neformální přístup sítě SOLVIT nevede k požadovanému výsledku a přetrvávají pochybnosti ohledně slučitelnosti správního rozhodnutí se zásadou vzájemného uznávání, Komise by měla být oprávněna se na žádost kteréhokoli z dotčených center sítě SOLVIT touto otázkou zabývat. Komise by měla na základě svého posouzení vydat stanovisko, které by mělo být sděleno prostřednictvím příslušného centra sítě SOLVIT dotčenému hospodářskému subjektu a příslušným orgánům a vzato v úvahu během postupu v rámci sítě SOLVIT. Zásah Komise by měl mít stanovenou lhůtu 45 pracovních dnů, jež by nezahrnovala čas nutný k tomu, aby Komise obdržela dodatečné informace a dokumenty, které považuje za nezbytné. Pokud je případ během této doby vyřešen, neměla by Komise stanovisko vydávat. Tyto případy v rámci sítě SOLVIT by měly být předmětem samostatného postupu v databázi sítě SOLVIT a neměly by se zahrnovat do pravidelných statistik sítě SOLVIT.

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, p. 671).

⁽¹²⁾ Doporučení Komise 2013/461/EU ze dne 17. září 2013 o zásadách, jimiž se řídí sít SOLVIT (Úř. věst. L 249, 19.9.2013, s. 10).

- (40) Stanovisko Komise ohledně správního rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh by se mělo zabývat pouze otázkami, zda je správní rozhodnutí slučitelné se zásadou vzájemného uznávání a zda splňuje požadavky tohoto nařízení. Tím nejsou dotčeny pravomoci Komise podle článku 258 Smlouvy o fungování EU ani povinnost členských států dodržovat právo Unie při řešení systémových problémů, které byly zjištěny při uplatňování zásady vzájemného uznávání.
- (41) Pro vnitřní trh se zbožím je důležité, aby podniky, zejména malé a střední, mohly získávat spolehlivé a konkrétní informace o platném právu v daném členském státě. Kontaktní místa pro výrobky by měla hrát důležitou úlohu při usnadňování komunikace mezi vnitrostátními orgány a hospodářskými subjekty šířením informací o pravidlech platných pro konkrétní výrobek a způsobech uplatňování zásady vzájemného uznávání na území jejich členského státu. Proto je nutné posílit úlohu kontaktních míst pro výrobky jako hlavních poskytovatelů informací o všech pravidlech týkajících se výrobků, včetně vnitrostátních technických pravidel, na která se vztahuje vzájemné uznávání.
- (42) Za účelem usnadnění volného pohybu zboží by měla kontaktní místa pro výrobky poskytovat v přiměřené míře bezplatné informace o svých vnitrostátních technických pravidlech a uplatňování zásady vzájemného uznávání. Kontaktní místa pro výrobky by měla mít náležité vybavení a zdroje. V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ⁽¹³⁾ by měla tato místa poskytovat tyto informace prostřednictvím internetových stránek a měla by splňovat kritéria kvality stanovená uvedeným nařízením. Kontaktní místa pro výrobky by měla plnit své úkoly související s poskytováním jakýchkoli takových informací, včetně elektronických kopií vnitrostátních technických pravidel nebo online přístupu k nim, aniž by byla dotčena vnitrostátní pravidla upravující šíření vnitrostátních technických pravidel. Kromě toho by kontaktní místa pro výrobky neměla být povinna poskytovat kopie norem nebo online přístup k normám, které jsou předmětem práv duševního vlastnictví normalizačních orgánů nebo organizací.
- (43) Pro řádné fungování zásady vzájemného uznávání a pro vytvoření kultury vzájemného uznávání je nezbytná spolupráce mezi příslušnými orgány. Kontaktní místa pro výrobky a příslušné vnitrostátní orgány by proto měly spolupracovat a vyměňovat si informace a odborné znalosti za účelem zajištění správného a důsledného uplatňování zásady vzájemného uznávání a tohoto nařízení.
- (44) Pro účely oznamování správních rozhodnutí o omezení nebo odepření přístupu na trh, umožnění komunikace mezi kontaktními místy pro výrobky a zajištění správní spolupráce je nezbytné poskytnout členským státům přístup k informačnímu a komunikačnímu systému.
- (45) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁴⁾.
- (46) Pokud je pro účely tohoto nařízení nezbytné zpracovávat osobní údaje, měly by se zpracovávat v souladu s právem Unie o ochraně osobních údajů. Jakékoli zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení podléhá nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁵⁾ nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾.
- (47) Měly by se zavést spolehlivé a účinné mechanismy sledování pro poskytování informací o uplatňování tohoto nařízení a o jeho vlivu na volný pohyb zboží. Tyto mechanismy by neměly překračovat rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

⁽¹³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1724 ze dne 2. října 2018, kterým se zřizuje jednotná digitální brána pro poskytování přístupu k informacím, postupům a k asistenčním službám a službám pro řešení problémů a kterým se mění nařízení (EU) č. 1024/2012 (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (48) Pro účely zvyšování povědomí o zásadě vzájemného uznávání a zajištění správného a důsledného uplatňování tohoto nařízení by se mělo stanovit unijní financování kampaní za účelem zvyšování povědomí, odborné přípravy a výměny úředníků a jiných souvisejících činností zaměřených na posílení a podporu vzájemné důvěry a spolupráce mezi příslušnými orgány, kontaktními místy pro výrobky a hospodářskými subjekty.
- (49) Za účelem nápravy nedostatku přesných údajů ohledně fungování zásady vzájemného uznávání a jejich dopadů na jednotný trh se zbožím by Unie měla financovat shromažďování takových údajů.
- (50) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případného uložení správních a finančních sankcí.
- (51) Uplatňování tohoto nařízení je vhodné odložit, aby příslušné orgány a hospodářské subjekty měly dostatek času přizpůsobit se požadavkům v něm stanoveným.
- (52) Komise by měla provádět hodnocení tohoto nařízení z hlediska jím sledovaných cílů. Pro účely hodnocení tohoto nařízení by měla Komise využívat shromážděné údaje o fungování zásady vzájemného uznávání a jejího dopadu na jednotný trh se zbožím, jakož i informace dostupné v informačním a komunikačním systému. Komise by měla mít možnost vyžádat si od členských států poskytnutí dalších informací nezbytných pro své hodnocení. Podle bodu 22 interinstitucionální dohody ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁷⁾ by mělo být hodnocení tohoto nařízení provedeno na základě jeho účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty a mělo by poskytnout základ k posouzení dopadů budoucích možných opatření.
- (53) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zajištění řádného, důsledného a správného uplatňování zásady vzájemného uznávání, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinku, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Cílem tohoto nařízení je posílit fungování vnitřního trhu zlepšením uplatňování zásady vzájemného uznávání a odstraněním neodůvodněných překážek obchodu.
2. Toto nařízení stanoví pravidla a postupy týkající se uplatňování zásady vzájemného uznávání členskými státy v jednotlivých případech ve vztahu ke zboží, na které se vztahuje článek 34 Smlouvy o fungování EU a které je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, s ohledem na článek 36 Smlouvy o fungování EU a judikaturu Soudního dvora Evropské unie.
3. Toto nařízení rovněž stanoví zřízení a provoz kontaktních míst pro výrobky v členských státech, jakož i spolupráci a výměnu informací v souvislosti se zásadou vzájemného uznávání.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zboží jakéhokoli druhu, včetně zemědělských produktů ve smyslu čl. 38 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy o fungování EU, a na správní rozhodnutí, která přijal nebo má přijmout příslušný orgán členského státu určení ve vztahu k jakémukoli takovému zboží, které bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, pokud dané správní rozhodnutí splňuje obě tato kritéria:
  - a) jeho základem je vnitrostátní technické pravidlo použitelné v členském státě určení a
  - b) jeho přímým nebo nepřímým účinkem je omezení nebo odepření přístupu na trh v členském státě určení.

⁽¹⁷⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Správní rozhodnutí zahrnují veškeré správní úkony, které jsou založeny na vnitrostátním technickém pravidle a mají stejné nebo v podstatě stejné právní účinky, jako jsou účinky uvedené v prvním pododstavci písm. b).

2. Pro účely tohoto nařízení se za vnitrostátní technické pravidlo považuje jakékoli ustanovení právního nebo správního předpisu členského státu, které má tyto vlastnosti:

- a) vztahuje se na určité zboží nebo určité aspekty zboží, které nejsou předmětem harmonizace na úrovni Unie;
- b) buď zakazuje dodání určitého zboží, nebo zboží určitého druhu, na trh v daném členském státě, nebo jinak zavádí faktickou nebo právní povinnost, aby určité zboží, nebo zboží určitého druhu, splňovalo podmínky uvedeného ustanovení, kdykoli je dodáváno na tento trh;
- c) zahrnuje alespoň jedno z těchto opatření:
  - i) stanoví požadované vlastnosti určitého zboží, nebo zboží určitého druhu, jako jsou úroveň jakosti, fungování, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na toto zboží, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, značení nebo označování, a postupy posuzování shody;
  - ii) za účelem ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí stanoví pro určité zboží, nebo zboží určitého druhu, další požadavky, které mají vliv na spotřební cyklus zboží po jeho dodání na trh v tomto členském státě, například podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo odstraňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo povahu tohoto zboží nebo jeho dodání na trh v tomto členském státě.

3. Ustanovení odst. 2 písm. c) bodu i) tohoto článku se vztahuje rovněž na výrobní metody a postupy používané v souvislosti se zemědělskými produkty podle čl. 38 odst. 1 druhého pododstavce Smlouvy o fungování EU nebo s výrobky určenými k lidské spotřebě nebo k výživě zvířat, jakož i na výrobní metody a postupy týkající se jiných výrobků, mají-li vliv na jejich vlastnosti.

4. Postup předchozího schvalování sám o sobě nepředstavuje vnitrostátní technické pravidlo pro účely tohoto nařízení, avšak rozhodnutí o odmítnutí předchozího schválení na základě vnitrostátního technického pravidla se považuje za správní rozhodnutí, na které se toto nařízení vztahuje, pokud splňuje ostatní požadavky odst. 1 prvního pododstavce.

5. Toto nařízení se nevztahuje na rozhodnutí soudní povahy přijatá:

- a) vnitrostátními soudy;
- b) donucovacími orgány při vyšetřování nebo stíhání trestného činu, pokud jde o pojmy, symboly nebo jakékoli věcné odkazy na protiústavní nebo zločinné organizace nebo trestné činy související s rasismem, diskriminací či xenofobií.

6. Články 5 a 6 není dotčeno uplatňování těchto ustanovení:

- a) čl. 8 odst. 1 písm. b) až f) a odst. 3 směrnice 2001/95/ES;
- b) čl. 50 odst. 3 písm. a) a článku 54 nařízení (ES) č. 178/2002;
- c) článku 90 nařízení (EU) č. 1306/2013 a
- d) článku 138 nařízení (EU) 2017/625.

7. Tímto nařízením není dotčena povinnost podle směrnice (EU) 2015/1535 oznámit Komisi a členským státům návrh vnitrostátních technických pravidel před jejich přijetím.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „uvedením v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě“ skutečnost, že určité zboží, nebo zboží určitého druhu, splňuje příslušná pravidla použitelná v daném členském státě, nebo se na ně žádná taková pravidla nevztahují, a že je dodáváno konečným uživatelům v daném členském státě;
- 2) „dodáním na trh“ dodání zboží k distribuci, spotřebě nebo použití na trhu na území členského státu určené v rámci obchodní činnosti, ať už za úplatu, nebo bezplatně;

- 3) „omezením přístupu na trh“ uložení podmínek, které musí být splněny před dodáním zboží na trh v členském státě určení, nebo podmínek pro ponechání zboží na tomto trhu, což v obou případech vyžaduje změnu jedné nebo více vlastností tohoto zboží podle čl. 2 odst. 2 písm. c) bodu i) nebo provedení další zkoušky;
- 4) „odepřením přístupu na trh“ kterákoli z těchto situací:
  - a) zákaz dodávání zboží na trh v členském státě určení nebo zákaz jeho dalšího nabízení na tomto trhu, nebo
  - b) požadavek stažení zboží z tohoto trhu nebo z oběhu na tomto trhu;
- 5) „stažením z trhu“ opatření, jehož cílem je zabránit, aby bylo zboží, které se nachází v dodavatelském řetězci, dodáváno na trh;
- 6) „stažením z oběhu“ opatření, jehož cílem je dosáhnout navrácení zboží, které již bylo zpřístupněno konečnému uživateli;
- 7) „postupem předchozího schvalování“ správní postup podle práva členského státu, kdy se od příslušného orgánu tohoto členského státu vyžaduje, aby na žádost hospodářského subjektu vydal formální schválení před tím, než může být zboží dodáno na trh v tomto členském státě;
- 8) „výrobce“:
  - a) fyzická nebo právnická osoba, která vyrábí zboží nebo dává zboží navrhnout či vyrobit, nebo která produkuje zboží, které není výsledkem výrobního procesu, včetně zemědělských produktů, a toto zboží uvádí na trh pod svým jménem nebo ochrannou známkou;
  - b) fyzická nebo právnická osoba, která pozměňuje zboží, které již bylo uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v některém členském státě, takovým způsobem, že by mohlo být ovlivněno dodržení příslušných pravidel použitelných v daném členském státě, nebo
  - c) jakákoli jiná fyzická nebo právnická osoba, která se uvedením svého jména, ochranné známky nebo jiného rozlišovacího znaku na zboží nebo v dokumentech toto zboží provázejících označuje za jeho výrobce;
- 9) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla písemně pověřena výrobcem, aby jednala jeho jménem při dodávání zboží na daný trh;
- 10) „dovozcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která poprvé dodává na trh Unie zboží ze třetí země;
- 11) „distributorem“ fyzická nebo právnická osoba v dodavatelském řetězci, jiná než výrobce nebo dovozce, která dodává zboží na trh v některém členském státě;
- 12) „hospodářským subjektem“ kterákoli z těchto osob ve vztahu ke zboží: výrobce, zplnomocněný zástupce, dovozce nebo distributor;
- 13) „konečným uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která má bydliště nebo je usazena v Unii a které bylo zboží dodáno nebo je dodáváno buď jako spotřebiteli mimo rámec jakékoli jeho obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo povolání, nebo jako profesionálnímu konečnému uživateli v rámci jeho podnikatelské či profesionální činnosti;
- 14) „důvodem legitimního veřejného zájmu“ kterýkoli z důvodů uvedených v článku 36 Smlouvy o fungování EU nebo jakýkoli jiný naléhavý důvod obecného zájmu;
- 15) „subjektem posuzováním shody“ subjekt posuzování shody ve smyslu čl. 2 bodu 13 nařízení (ES) č. 765/2008.

KAPITOLA II

POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE UPLATŇOVÁNÍ ZÁSADY VZÁJEMNÉHO UZNÁVÁNÍ V JEDNOTLIVÝCH PŘÍPADECH

Článek 4

Prohlášení pro vzájemné uznávání

1. Výrobce určitého zboží, nebo zboží určitého druhu, které se dodává nebo má dodávat na trh v členském státě určení, může vypracovat dobrovolné prohlášení o uvedení zboží na trh v souladu s právními předpisy pro účely vzájemného uznávání (dále jen „prohlášení pro vzájemné uznávání“) s cílem prokázat příslušným orgánům členského státu určení, že dané zboží nebo zboží daného druhu je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

Výrobce může pověřit svého zplnomocněného zástupce, aby vypracoval toto prohlášení jeho jménem.

Prohlášení pro vzájemné uznávání musí zachovávat strukturu stanovenou v částech I a II přílohy a obsahovat všechny informace v nich uvedené.

Výrobce nebo jeho zástupce, je-li k tomu zmocněn, má také možnost do prohlášení pro vzájemné uznávání vyplnit pouze informace uvedené v části I přílohy. Informace uvedené v části II přílohy v tomto případě vyplní dovozce nebo distributor.

Alternativně může obě části prohlášení pro vzájemné uznávání vypracovat dovozce nebo distributor, pokud může podepsaný předložit důkazy uvedené v čl. 5 odst. 4 písm. a).

Prohlášení pro vzájemné uznávání se vypracovává v jednom z úředních jazyků Unie. Pokud tento jazyk není jazykem požadovaným členským státem určení, přeloží je hospodářské subjekty do jazyka požadovaného tímto členským státem.

2. Hospodářské subjekty, které podepisují prohlášení pro vzájemné uznávání nebo jeho část, zodpovídají za obsah a přesnost informací, které v prohlášení pro vzájemné uznávání uvádějí, včetně správnosti jimi přeložených informací. Pro účely tohoto odstavce se odpovědnost hospodářských subjektů řídí vnitrostátním právem.

3. Hospodářské subjekty zajistí, aby prohlášení pro vzájemné uznávání bylo průběžně aktualizováno tak, aby odráželo veškeré změny informací, jež v něm uvedly.

4. Prohlášení pro vzájemné uznávání lze předložit příslušnému orgánu členského státu určení pro účely posouzení prováděného podle článku 5. Lze je buď předložit v papírové podobě nebo elektronickými prostředky, anebo zpřístupnit online v souladu s požadavky členského státu určení.

5. Pokud hospodářské subjekty zpřístupní prohlášení pro vzájemné uznávání online, musí být splněny tyto podmínky:

- a) druh nebo série zboží, na které se prohlášení vztahuje, lze snadno identifikovat;
  - b) použité technické prostředky zajišťují snadné vyhledávání a jsou vysledovatelné tak, aby se zajistila dostupnost prohlášení a přístup k němu.
6. Pokud se na zboží, pro něž se prohlášení pro vzájemné uznávání předkládá, vztahuje také akt Unie vyžadující EU prohlášení o shodě, může být prohlášení pro vzájemné uznávání připojeno k EU prohlášení o shodě.

Článek 5

Posuzování zboží

1. Pokud má příslušný orgán členského státu určení v úmyslu posoudit zboží podléhající tomuto nařízení, aby zjistil, zda je dané zboží, nebo zboží daného druhu, uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a pokud ano, zda jsou legitimní veřejné zájmy, na něž se vztahuje platné vnitrostátní technické pravidlo členského státu určení, náležitě chráněny s ohledem na vlastnosti daného zboží, neprodleně kontaktuje dotčený hospodářský subjekt.

2. V případě, že příslušný orgán členského státu určení kontaktuje dotčený hospodářský subjekt, informuje ho o posouzení, přičemž uvede zboží, které tomuto posouzení podléhá, a platné vnitrostátní technické pravidlo nebo postup předchozího schvalování. Příslušný orgán členského státu určení rovněž hospodářský subjekt informuje o možnosti předložit prohlášení pro vzájemné uznávání pro účely tohoto posouzení v souladu s článkem 4.

3. Hospodářský subjekt může dodávat zboží na trh v členském státě určení během doby, kdy příslušný orgán provádí posuzování podle odstavce 1 tohoto článku, a může v tom pokračovat, pokud neobdrží správní rozhodnutí o omezení nebo odeprání přístupu dotčeného zboží na trh. Tento odstavec se nepoužije, pokud je posouzení prováděno v rámci postupu předchozího schvalování nebo pokud příslušný orgán dočasně pozastaví dodávání posuzovaného zboží na trh v souladu s článkem 6.

4. Pokud je prohlášení pro vzájemné uznávání předloženo příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s článkem 4, pak pro účely posouzení podle odstavce 1 tohoto článku příslušný orgán:

- a) uzná prohlášení, společně s podpůrnými důkazy nezbytnými k ověření informací v něm obsažených předloženými na jeho žádost, jako dostatečný důkaz k prokázání toho, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě, a
- b) nepožaduje žádné další informace nebo dokumenty od žádného hospodářského subjektu k prokázání, že zboží je uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

5. Pokud není prohlášení pro vzájemné uznávání předloženo příslušnému orgánu členského státu určení v souladu s článkem 4, může příslušný orgán pro účely posouzení podle odstavce 1 tohoto článku požádat dotčené hospodářské subjekty o poskytnutí dokumentace a informací, jež jsou pro uvedené posouzení nezbytné a jež se týkají:

- a) vlastností daného zboží nebo druhu zboží a
- b) uvedení zboží v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě.

6. Dotčenému hospodářskému subjektu je po obdržení žádosti příslušného orgánu členského státu určení poskytnuto nejméně patnáct pracovních dnů pro předložení dokumentů a informací uvedených v odst. 4 písm. a) nebo v odstavci 5 nebo pro předložení jakýchkoli případných námitek či připomínek.

7. Příslušný orgán členského státu určení může pro účely posouzení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku v souladu s čl. 10 odst. 3 kontaktovat příslušné orgány nebo kontaktní místa pro výrobky členského státu, na jehož trh hospodářský subjekt podle svého tvrzení uvedl v souladu s právními předpisy své zboží, jestliže potřebuje ověřit jakékoli informace, jež hospodářský subjekt poskytl.

8. Při posuzování podle odstavce 1 vezmou příslušné orgány členských států určení v úvahu obsah protokolů o zkouškách nebo osvědčení vydaných subjektem posuzování shody, které předložil jakýkoli hospodářský subjekt v rámci posouzení. Příslušné orgány členských států určení nesmějí odmítnout protokoly o zkouškách nebo osvědčení, které vydal subjekt posuzování shody akreditovaný pro příslušnou oblast posuzování shody podle nařízení (ES) č. 765/2008, z důvodu nedostatečné odborné způsobilosti uvedeného subjektu.

9. Pokud po dokončení posouzení podle odstavce 1 tohoto článku příslušný orgán členského státu určení přijme správní rozhodnutí týkající se zboží, které posoudil, oznámí toto správní rozhodnutí neprodleně hospodářskému subjektu uvedenému v odstavci 1 tohoto článku. Příslušný orgán oznámí své správní rozhodnutí do dvaceti pracovních dnů od jeho přijetí rovněž Komisi a ostatním členským státům. K tomuto účelu použije systém uvedený v článku 11.

10. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 9 stanoví důvody pro rozhodnutí způsobem, který je dostatečně podrobný a odůvodněný, aby usnadnil provedení posouzení slučitelnosti rozhodnutí se zásadou vzájemného uznávání a s požadavky tohoto nařízení.

11. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 9 musí obsahovat zejména tyto informace:

- a) vnitrostátní technické pravidlo, ze kterého správní rozhodnutí vychází;
- b) důvody legitimního veřejného zájmu, jež opodstatňují uplatňování vnitrostátního technického pravidla, ze kterého dané správní rozhodnutí vychází;
- c) technické nebo vědecké důkazy, ke kterým příslušný orgán členského státu určení přihlédl, včetně případně jakýchkoli relevantních změn stavu techniky, k nimž došlo od vstupu vnitrostátního technického pravidla v platnost;
- d) shrnutí případných argumentů předložených dotčeným hospodářským subjektem, které jsou relevantní pro posuzování podle odstavce 1;
- e) důkazy toho, že správní rozhodnutí je vhodné pro dosažení sledovaného cíle a nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro jeho dosažení.

12. Ve správním rozhodnutí uvedeném v odstavci 9 tohoto článku se uvedou možné právní prostředky ochrany dostupné podle vnitrostátního práva členského státu určení a lhůty pro jejich podání. Uvede se rovněž odkaz na možnost hospodářských subjektů využít síť SOLVIT a postup podle článku 8.

13. Správní rozhodnutí uvedené v odstavci 9 nesmí nabýt účinnosti dříve, než je oznámeno dotčenému hospodářskému subjektu podle uvedeného odstavce.

Článek 6

Dočasné pozastavení přístupu na trh

1. Příslušný orgán členského státu může během posuzování zboží podle článku 5 dočasně pozastavit jeho dodávání na trh v tomto členském státě, avšak pouze pokud:
  - a) za obvyklých nebo rozumně předvídatelných podmínek použití představuje toto zboží vážné riziko pro bezpečnost nebo zdraví osob nebo pro životní prostředí, a to i v případech, kdy účinky nejsou okamžité, a toto riziko vyžaduje rychlý zásah příslušného orgánu, nebo
  - b) dodávání daného zboží, nebo zboží daného druhu, na trh tohoto členského státu je v tomto členském státě obecně zakázáno z důvodu veřejné mravnosti nebo veřejné bezpečnosti.
2. Příslušný orgán členského státu neprodleně oznámí dotčenému hospodářskému subjektu, Komisi a ostatním členským státům jakékoli dočasné pozastavení podle odstavce 1 tohoto článku. Oznámení Komisi a ostatním členským státům se provádí prostřednictvím systému uvedeného v článku 11. V případech, na které se vztahuje odst. 1 písm. a) tohoto článku, musí být k oznámení přiloženo podrobné technické nebo vědecké zdůvodnění prokazující, proč daný případ spadá do působnosti uvedeného písmene.

Článek 7

Oznámení prostřednictvím systému RAPEX nebo RASFF

Je-li správní rozhodnutí podle článku 5 nebo dočasné pozastavení podle článku 6 rovněž opatřením, které se má oznamovat prostřednictvím systému pro rychlou výměnu informací (RAPEX) podle směrnice 2001/95/ES nebo prostřednictvím systému včasné výměny informací pro potraviny a krmiva (RASFF) podle nařízení (ES) č. 178/2002, samostatné oznámení Komisi a ostatním členským státům podle tohoto nařízení se nevyžaduje, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) v oznámení v systému RAPEX nebo RASFF se uvádí, že se oznámení dotčeného opatření považuje také za oznámení podle tohoto nařízení, a
- b) oznámení v systému RAPEX nebo RASFF obsahuje podpůrné důkazy vyžadované pro správní rozhodnutí podle článku 5 nebo pro dočasné pozastavení podle článku 6.

Článek 8

Postup řešení problémů

1. Pokud hospodářský subjekt dotčený správním rozhodnutím postoupil toto rozhodnutí do sítě SOLVIT a pokud během postupu v rámci sítě SOLVIT žádá domácí centrum nebo vedoucí centrum Komisi, aby vydala stanovisko a pomohla tak při řešení případu, poskytnou domácí centrum a vedoucí centrum Komisi všechny relevantní dokumenty týkající se tohoto správního rozhodnutí.
2. Po obdržení žádosti uvedené v odstavci 1 Komise posoudí, zda je správní rozhodnutí slučitelné se zásadou vzájemného uznávání a s požadavky tohoto nařízení.
3. Pro účely posouzení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku přihlíží Komise ke správním rozhodnutím oznámeným v souladu s čl. 5 odst. 9 a k dokumentům a informacím poskytnutým během postupu v rámci sítě SOLVIT. Jsou-li pro účely posouzení uvedeného v odstavci 2 tohoto článku nezbytné dodatečné informace nebo dokumenty, Komise bez zbytečného prodlení požádá příslušné centrum sítě SOLVIT, aby zahájilo komunikaci s dotčeným hospodářským subjektem nebo s příslušnými orgány, které přijaly správní rozhodnutí, za účelem obdržení těchto dodatečných informací nebo dokumentů.
4. Komise dokončí posuzování a vydá stanovisko do 45 pracovních dnů od obdržení žádosti uvedené v odstavci 1. Je-li to vhodné, upozorní Komise ve stanovisku na jakékoliv skutečnosti, které by měly být řešeny v rámci případu postoupeného síti SOLVIT, nebo vydá doporučení, které by mohlo pomoci vyřešení případu. Lhůta 45 pracovních dnů nezahrnuje čas nezbytný k tomu, aby Komise obdržela dodatečné informace a dokumenty podle odstavce 3.
5. Je-li Komise v průběhu posouzení uvedeného v odstavci 2 informována, že případ je vyřešen, nemusí stanovisko vydávat.
6. Stanovisko Komise se sděluje prostřednictvím příslušného centra sítě SOLVIT dotčenému hospodářskému subjektu a relevantním příslušným orgánům. Komise je oznámí všem členským státům prostřednictvím systému uvedeného v článku 11. K tomuto stanovisku se přihlédne během postupu v rámci sítě SOLVIT uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

KAPITOLA III

SPRÁVNÍ SPOLUPRÁCE, MONITOROVÁNÍ A KOMUNIKACE

Článek 9

Povinnosti kontaktních míst pro výroby

1. Členské státy zřídí a provozují kontaktní místa pro výroby na svém území a zajistí, aby měla dostatečné pravomoci a odpovídající zdroje k řádnému plnění svých úkolů. Rovněž zajistí, aby kontaktní místa pro výroby poskytovala své služby v souladu s nařízením (EU) 2018/1724.
2. Kontaktní místa pro výroby poskytují online tyto informace:
  - a) informace o zásadě vzájemného uznávání a uplatňování tohoto nařízení na území svého členského státu, včetně informací o postupu stanoveném v článku 5;
  - b) kontaktní údaje, s jejichž pomocí lze kontaktovat příslušné orgány v daném členském státě přímo, včetně podrobností o orgánech dohlížejících nad prováděním vnitrostátních technických pravidel použitelných na území jejich členského státu;
  - c) právní prostředky a postupy ochrany na území svého členského státu v případě sporu mezi příslušným orgánem a hospodářským subjektem, včetně postupu stanoveného v článku 8.
3. Pokud je nutné doplnit informace poskytnuté online podle odstavce 2, kontaktní místa pro výroby poskytnou na žádost hospodářského subjektu nebo příslušného orgánu jiného členského státu veškeré užitečné informace, například elektronické kopie vnitrostátních technických pravidel a vnitrostátních správních postupů vztahujících se na určité zboží, nebo na zboží určitého druhu, na území, v němž se kontaktní místo pro výroby nachází, nebo online přístup k nim, nebo informace, zda toto zboží nebo zboží tohoto druhu podléhá podle vnitrostátního práva postupu předchozího schvalování.
4. Kontaktní místa pro výroby odpovědí na žádosti uvedené v odstavci 3 do patnácti pracovních dnů od jejich obdržení.
5. Kontaktní místa pro výroby nevybírají za poskytování informací podle odstavce 3 žádné poplatky.

Článek 10

Správní spolupráce

1. Komise stanoví a zajistí účinnou spolupráci mezi příslušnými orgány a kontaktními místy pro výroby jednotlivých členských států tím, že:
  - a) usnadňuje a koordinuje výměnu a shromažďování informací a osvědčených postupů týkajících se uplatňování zásady vzájemného uznávání;
  - b) podporuje fungování kontaktních míst pro výroby a rozvíjí jejich přeshraniční spolupráci;
  - c) usnadňuje a koordinuje výměnu úředníků mezi členskými státy a organizaci společných programů odborné přípravy a zvyšování povědomí pro orgány a podniky.
2. Členské státy zajistí, aby se jejich příslušné orgány a kontaktní místa pro výroby účastnily činností uvedených v odstavci 1.
3. Příslušné orgány v členském státě určení, na jehož trh hospodářský subjekt podle svého tvrzení uvedl v souladu s právními předpisy své zboží, poskytnou příslušnému orgánu členského státu určení na jeho žádost podle čl. 5 odst. 7 do patnácti pracovních dnů veškeré informace relevantní pro ověření údajů a dokumentů doložených hospodářským subjektem během posuzování tohoto zboží podle článku 5. Kontaktní místa pro výroby mohou být využita pro usnadnění kontaktů mezi relevantními příslušnými orgány ve lhůtě pro poskytnutí požadovaných informací stanovené v čl. 9 odst. 4.

Článek 11

Informační a komunikační systém

1. Pro účely článků 5, 6 a 10 tohoto nařízení se použije informační a komunikační systém zřízený článkem 23 nařízení (ES) č. 765/2008, s výjimkou situace stanovené v článku 7 tohoto nařízení.
2. Komise přijme pro účely tohoto nařízení prováděcí akty, kterými stanoví podrobnosti a funkce systému uvedeného v odstavci 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem uvedeným v čl. 15 odst. 2.

KAPITOLA IV

FINANCOVÁNÍ

Článek 12

Financování činností na podporu tohoto nařízení

1. Na podporu tohoto nařízení může Unie financovat tyto činnosti:
  - a) kampaně ke zvyšování povědomí;
  - b) vzdělávání a odbornou přípravu;
  - c) výměnu úředníků a osvědčených postupů;
  - d) spolupráci mezi kontaktními místy pro výrobky a příslušnými orgány a technickou a logistickou podporu této spolupráce;
  - e) shromažďování údajů v souvislosti s fungováním zásady vzájemného uznávání a jejími dopady na jednotný trh se zbožím.
2. Finanční pomoc Unie týkající se činností na podporu tohoto nařízení se provádí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁸⁾, a to buď přímo, nebo svěřením úkolů souvisejících s plněním rozpočtu subjektům uvedeným v čl. 62 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení.
3. Prostředky přidělené na činnosti uvedené v tomto nařízení stanoví každoročně rozpočtový orgán v mezích platného finančního rámce.

Článek 13

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná opatření, která zajistí, aby při provádění činností financovaných podle tohoto nařízení byly finanční zájmy Unie chráněny uplatněním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakémukoli jinému protiprávnímu jednání, účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, získáním neoprávněně vyplacených částek zpět a případně uplatněním účinných, přiměřených a odrazujících správních a finančních sankcí.
2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr mají pravomoc provádět u všech příjemců grantů, dodavatelů, poskytovatelů, zhotovitelů a subdodavatelů, kteří získali finanční prostředky Unie podle tohoto nařízení, audit na základě kontroly dokladů i inspekci na místě.
3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) může provádět šetření, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s pravidly a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ⁽¹⁹⁾ a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ⁽²⁰⁾ s cílem zjistit, zda nedošlo k podvodu, korupci či jinému protiprávnímu jednání poškozujícímu nebo ohrožujícímu finanční zájmy Unie v souvislosti s grantovou dohodou či rozhodnutím o udělení grantu nebo smlouvou financovanou podle tohoto nařízení.
4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a s mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o udělení grantu vyplývající z provádění tohoto nařízení obsahovat ustanovení výslovně zmocňující Komisi, Účetní dvůr a OLAF k provádění těchto auditů a šetření v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

⁽¹⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁰⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITOLA V

HODNOCENÍ A POSTUP PROJEDNÁVÁNÍ VE VÝBORU*Článek 14***Hodnocení**

1. Komise do 20. dubna 2025 a následně každé čtyři roky provede hodnocení tohoto nařízení z hlediska jím sledovaných cílů a předloží o něm zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.
2. Pro účely odstavce 1 tohoto článku použije Komise informace dostupné v systému uvedeném v článku 11 a veškeré údaje shromážděné během činností podle čl. 12 odst. 1 písm. e). Komise může rovněž požádat členské státy o předložení veškerých relevantních informací pro vyhodnocení volného pohybu zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a pro vyhodnocení účinnosti tohoto nařízení, jakož i pro posouzení fungování kontaktních míst pro výrobky.

*Článek 15***Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ*Článek 16***Zrušení**

Nařízení (ES) č. 764/2008 se zrušuje s účinkem ode dne 19. dubna 2020.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

*Článek 17***Vstup v platnost a použitelnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 19. dubna 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

Prohlášení pro vzájemné uznávání pro účely článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ⁽¹⁾

Část I

1. Jedinečný kód pro zboží nebo druh zboží: ... [Poznámka: vložte identifikační číslo zboží nebo jinou referenční značku, která jednoznačně identifikuje zboží nebo druh zboží]
2. Jméno a adresa hospodářského subjektu: ... [Poznámka: vložte jméno a adresu osoby podepisující část I prohlášení pro vzájemné uznávání: výrobce a případně jeho zplnomocněného zástupce nebo dovozce nebo distributora]
3. Popis zboží nebo druhu zboží, které je předmětem prohlášení pro vzájemné uznávání: ... [Poznámka: popis by měl postačovat k tomu, aby umožnil identifikaci zboží z důvodů sledovatelnosti. Ve vhodných případech k němu může být přiložena fotografie]
4. Prohlášení a informace o tom, že uvedení daného zboží nebo zboží daného druhu na trh je v souladu s právními předpisy
  - 4.1. Zboží nebo druh zboží popsané výše, včetně svých vlastností, jsou v souladu s následujícími pravidly použitelnými v ... [Poznámka: uveďte členský stát, v němž je dané zboží nebo zboží daného druhu podle tvrzení hospodářského subjektu uvedeno na trh v souladu s právními předpisy]: ... [Poznámka: vložte název a odkaz na úřední vyhlášení, a to ve všech případech, u příslušných pravidel použitelných v daném členském státě, a odkaz na rozhodnutí o schválení, pokud dané zboží podléhalo postupu předchozího schvalování],

nebo

na výše popsané zboží nebo druh zboží se nevztahují v ... [Poznámka: uveďte členský stát, v němž bylo dané zboží nebo zboží daného druhu podle tvrzení hospodářského subjektu uvedeno na trh v souladu s právními předpisy] žádná příslušná pravidla.
  - 4.2. Odkaz na postup posuzování shody vztahující se na dané zboží nebo zboží daného druhu nebo odkaz na protokoly o jakýchkoli zkouškách provedených subjektem posuzování shody, včetně jména a adresy uvedeného subjektu (byl-li takový postup proveden nebo byly-li takové zkoušky provedeny): ...
5. Jakékoli další informace považované za relevantní k posouzení toho, zda je dané zboží nebo zboží daného druhu uvedeno v souladu s právními předpisy na trh v členském státě uvedeném v bodě 4.1: ...
6. Tato část prohlášení pro vzájemné uznávání se byla vypracována na výhradní odpovědnost hospodářského subjektu uvedeného v bodě 2.

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum):

(jméno, funkce) (podpis):

Část II

7. Prohlášení a informace o uvedení daného zboží nebo zboží daného druhu na trh
  - 7.1. Dané zboží nebo zboží daného druhu uvedené v části I je dodáváno konečným uživatelům na trhu v členském státě uvedeném v bodě 4.1.
  - 7.2. Informace o tom, že je dané zboží nebo zboží daného druhu dodáváno konečným uživatelům v členském státě uvedeném v bodě 4.1, včetně podrobností o datu, kdy bylo zboží konečným uživatelům na trhu v uvedeném členském státě dodáno poprvé: ...
8. Jakékoli další informace považované za relevantní k posouzení toho, zda je dané zboží nebo zboží daného druhu uvedeno na trh v souladu s právními předpisy v členském státě uvedeném v bodě 4.1: ...

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/515 ze dne 19. března 2019 o vzájemném uznávání zboží uvedeného v souladu s právními předpisy na trh v jiném členském státě a o zrušení nařízení (ES) č. 764/2008 (Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 1).

9. Tato část prohlášení pro vzájemné uznávání byla vypracována na výhradní odpovědnost ... [Poznámka: vložit jméno a adresu osoby podepisující část II prohlášení pro vzájemné uznávání: výrobce a případně jeho zplnomocněného zástupce nebo dovozce nebo distributora].

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum):

(jméno, funkce) (podpis):

_____

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/516

ze dne 19. března 2019

o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách (nařízení o HND) a o zrušení směrnice Rady 89/130/EHS, Euratom a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 (nařízení o HND)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 338 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Hrubý národní důchod v tržních cenách (dále jen „HND“) představuje základ pro výpočet největší části vlastních zdrojů v souhrnném rozpočtu Unie. Je tudíž nezbytné další zlepšení srovnatelnosti, spolehlivosti a úplnosti tohoto souhrnného ukazatele.
- (2) Integrita statistik prostřednictvím dodržování zásad Kodexu evropské statistiky, přezkoumaného a aktualizovaného Výborem pro Evropský statistický systém (dále jen „Výbor pro ESS“) dne 16. listopadu 2017, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ⁽²⁾ je obzvláště důležitá, pokud jsou statistiky používány přímo pro správní účely a tvorbu politik na unijní i vnitrostátní úrovni.
- (3) Tyto statistické údaje jsou rovněž významným analytickým nástrojem pro koordinaci hospodářských politik členských států a pro různé politiky Unie i pro výzkumné činnosti.
- (4) V souladu s čl. 2 odst. 7 rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom ⁽³⁾ se pro účely vlastních zdrojů HND rozumí roční HND v tržních cenách podle metodiky stanovené v příloze A nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ⁽⁴⁾, kterým se stanoví revidovaný evropský systém účtů (dále jen „ESA 2010“). V souladu s čl. 10 odst. 1 rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom a s výhradou čl. 10 odst. 2 uvedeného rozhodnutí bylo rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ⁽⁵⁾ zrušeno.
- (5) Je nezbytné, aby údaje o HND byly srovnatelné ve všech členských státech a aby byly v souladu s příslušnými definicemi a účetními pravidly ESA 2010. Proto by měly používané hodnotící postupy a použité zdrojové údaje umožňovat správné použití definic a účetních pravidel ESA 2010.
- (6) Je nezbytné, aby zdroje a metody používané k sestavování údajů o HND byly spolehlivé. To znamená, že by měly být na hodnověrné, vhodné a aktuální statistické podklady pokud možno uplatněny osvědčené metody.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 31. ledna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. února 2019.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 223/2009 ze dne 11. března 2009 o evropské statistice a zrušení nařízení (ES, Euratom) č. 1101/2008 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství, nařízení Rady (ES) č. 322/97 o statistice Společenství a rozhodnutí Rady 89/382/EHS, Euratom, kterým se zřizuje Výbor pro statistické programy Evropských společenství (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 164).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 105).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 549/2013 ze dne 21. května 2013 o Evropském systému národních a regionálních účtů v Evropské unii (Úř. věst. L 174, 26.6.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17).

- (7) Je nezbytné, aby údaje o HND byly úplné. Proto by tyto údaje měly zohledňovat i neformální, neregistrované a jiné činnosti a transakce, které se neuvádějí ve statistických zjišťováních nebo se neohlašují finančním orgánům, orgánům sociálního zabezpečení ani jiným správním orgánům. Zdokonalení rozsahu položek HND předpokládá rozvoj vhodných statistických podkladů a hodnotících postupů k vypracovávání spolehlivých statistik a případně k provádění nezbytných úprav a předcházení mezerám a dvojímu započítávání.
- (8) Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 608/2014 ⁽⁶⁾ stanoví provádění kontrol v členských státech pro účely ověření vlastních zdrojů. Pro účely ověřování HND by měla být Komise (Eurostat) zmocněna k provádění informačních návštěv souvisejících s HND s cílem ověřovat kvalitu souhrnných ukazatelů HND a jejich složek i soulad s ESA 2010 a zajistit, aby údaje o HND byly srovnatelné, spolehlivé a úplné. Komise (Eurostat) by měla dodržovat pravidla statistické důvěrnosti. Účast zástupců národních statistických úřadů na informačních návštěvách souvisejících s HND v jiných členských státech má zásadní význam pro zvýšení transparentnosti a kvality procesu ověřování HND.
- (9) Za účelem zajištění spolehlivosti, úplnosti a co nejvyšší možné míry srovnatelnosti údajů o HND a v souladu s ESA 2010 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o seznam prvků, kterými je třeba se v každém cyklu ověřování zabývat. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁷⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (10) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení prostřednictvím poskytování souhrnných ukazatelů HND pro účely vlastních zdrojů by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení struktury a podrobných postupů pro soupis zdrojů a metod použitých pro vypracování údajů o HND a jejich složek v souladu s přílohou A nařízení (EU) č. 549/2013, harmonogramů pro jeho aktualizaci a předávání, jakož i konkrétních opatření zaměřených na zlepšení srovnatelnosti, spolehlivosti a úplnosti údajů o HND členských států na základě seznamu prvků stanoveného Komisí. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁸⁾.
- (11) Výbor pro ESS zřízený nařízením (ES) č. 223/2009 byl v souladu s článkem 7 uvedeného nařízení požádán o poskytnutí odborného vedení.
- (12) Výbor pro HND uvedený v článku 4 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 ⁽⁹⁾ vydával stanoviska, poskytoval Komisi poradenství a byl jí nápomocen při výkonu jejích prováděcích pravomocí. Podle strategie pro novou strukturu Evropského statistického systému, která má za cíl lepší koordinaci a partnerství v jasném pyramidovém uspořádání v rámci tohoto systému, by Výbor pro ESS měl mít poradní úlohu a měl by být nápomocen Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí. Za tímto účelem by měl být Výbor pro HND nahrazen Výborem pro ESS, aby byl Komisi nápomocen při výkonu jejích prováděcích pravomocí podle tohoto nařízení. Nicméně pro účely plnění jiných úkolů, které dříve vykonával Výbor pro HND podle nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 a které nesouvisí s pomocí při výkonu prováděcích pravomocí Komise, by Komise měla zřídit formální skupinu odborníků, aby jí tato skupina byla nápomocna pro tyto účely.
- (13) Směrnice Rady 89/130/EHS, Euratom ⁽¹⁰⁾ a nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 stanovily postup pro ověření a hodnocení srovnatelnosti, spolehlivosti a úplnosti údajů o hrubém národním produktu (HNP) a údajů o HND ve Výboru pro HNP a ve Výboru pro HND, ve kterém úzce spolupracují členské státy s Komisí. Tento postup by

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 608/2014 ze dne 26. května 2014, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 29).

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 ze dne 15. července 2003 o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách (nařízení o HND) (Úř. věst. L 181, 19.7.2003, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Rady 89/130/EHS, Euratom ze dne 13. února 1989 o harmonizaci výpočtu hrubého národního produktu v tržních cenách (Úř. věst. L 49, 21.2.1989, s. 26).

měl být upraven s ohledem na používání údajů o HND podle ESA 2010 pro účely vlastních zdrojů, revidovaný harmonogram pro poskytování vlastních zdrojů a nedávný vývoj v rámci Evropského statistického systému. Směrnice 89/130/EHS, Euratom a nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 by proto měly být zrušeny,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

DEFINICE A VÝPOČET HRUBÉHO NÁRODNÍHO DŮCHODU V TRŽNÍCH CENÁCH

Článek 1

1. Hrubý národní důchod v tržních cenách (dále jen „HND“) a hrubý domácí produkt v tržních cenách (dále jen „HDP“) jsou vymezeny v souladu s Evropským systémem účtů 2010 (dále jen „ESA 2010“), zavedeným nařízením (EU) č. 549/2013.
2. V souladu s bodem 8.89 přílohy A nařízení (EU) č. 549/2013 se HDP rozumí konečný výsledek výrobní činnosti rezidentských výrobních jednotek. Může být definován třemi způsoby:
  - a) výrobní metoda: HDP je součet hrubé přidané hodnoty jednotlivých institucionálních sektorů nebo jednotlivých odvětví a daní snížených o dotace na produkty (které nejsou rozvrženy do sektorů a do odvětví). Je to také vyrovnávací položka účtu výroby za celkové hospodářství;
  - b) výdajová metoda: HDP je součet konečného užití výrobků a služeb rezidentskými institucionálními jednotkami (konečná spotřeba a tvorba hrubého kapitálu) a salda vývozu minus saldo dovozu zboží a služeb;
  - c) důchodová metoda: HDP je součet užití na účtu tvorby důchodů za celkové hospodářství (náhrad zaměstnancům, daní z výroby a z dovozu snížených o dotace, hrubého provozního přebytku a smíšeného důchodu za celkové hospodářství).
3. V souladu s bodem 8.94 přílohy A nařízení (EU) č. 549/2013 se HND rozumí úhrn prvotních příjmových důchodů rezidentských institucionálních jednotek: náhrady zaměstnancům, daně z výroby a z dovozu minus dotace, důchody z vlastnictví (příjmové minus výdajové), hrubý provozní přbytek a hrubý smíšený důchod. HND se rovná HDP minus výdajové prvotní důchody, které mají být placeny rezidentskými institucionálními jednotkami nerezidentským institucionálním jednotkám, plus prvotní důchody, které mají být přijaty rezidentskými institucionálními jednotkami od nerezidentů.

KAPITOLA II

PŘEDÁVÁNÍ ÚDAJŮ O HND A DODATEČNÝCH INFORMACÍ

Článek 2

1. Členské státy vypočítají HND způsobem vymezeným v článku 1 v rámci sestavování národních účtů.
2. Členské státy poskytnou každoročně před 1. říjnem v rámci postupů národního účetnictví Komisi (Eurostatu) číselné údaje o souhrnných ukazatelích HND a jejich složkách, jak jsou vymezeny v článku 1. Celkové hodnoty HDP a jeho složek musí být předloženy v souladu se třemi způsoby uvedenými v čl. 1 odst. 2. Údaje jsou předávány za předchozí rok a případné změny údajů za dřívější roky jsou sdělovány současně s nimi.
3. K údajům uvedeným v odstavci 2 se při předávání připojí zpráva o kvalitě údajů o HND. Tato zpráva obsahuje podrobnou metodiku použitou k vypracování údajů, a zejména popisuje veškeré významné změny v použitých zdrojích a metodách a vysvětluje revize provedené u souhrnných ukazatelů HND a jejich složek ve srovnání s dřívějšími obdobími.

Článek 3

1. Členské státy poskytují Komisi (Eurostatu) soupis zdrojů a metod použitých pro sestavení souhrnných ukazatelů HND a jejich složek podle ESA 2010.
2. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů strukturu a podrobné postupy pro soupis uvedený v odstavci 1 tohoto článku v souladu s přílohou A nařízení (EU) č. 549/2013, jakož i harmonogram pro jeho aktualizaci a předávání. Při výkonu svých pravomocí Komise zajistí, aby tyto prováděcí akty nevytvářely značné dodatečné náklady, které by pro členské státy představovaly nepřiměřenou a neodůvodněnou zátěž. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení. Soupis musí být v souladu s ESA 2010 a musí zamezit zdvojování a nadměrnému zatížení.

3. Pro snazší srovnatelnost analýz souladu vypracuje Komise k soupisu příručku v úzké spolupráci se skupinou odborníků uvedenou v článku 4.

KAPITOLA III

POSTUPY A OVĚŘOVÁNÍ VÝPOČTU HND

Článek 4

Komise zřídí formální skupinu odborníků, složenou ze zástupců všech členských států, které předsedá zástupce Komise a která bude Komisi poskytovat poradenství a vyjadřovat stanoviska ohledně srovnatelnosti, spolehlivosti a úplnosti výpočtů HND, projednávat otázky provádění tohoto nařízení a vydávat každý rok stanovisko ohledně relevanci údajů o HND předložených členskými státy pro účely vlastních zdrojů.

Článek 5

1. Komise ověří zdroje, jejich využívání a metody v soupisu uvedeném v čl. 3 odst. 1. Za tímto účelem se použije model ověřování vypracovaný Komisí v úzké spolupráci se skupinou odborníků uvedenou v článku 4. Tento model je založen na zásadách vzájemného hodnocení a efektivity nákladů a zohledňuje akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 2 druhém pododstavci tohoto článku.
2. Údaje o HND musí být spolehlivé, úplné a srovnatelné.

Komise přijme v souladu s článkem 7 akty v přenesené pravomoci, jimiž se doplní ustanovení prvního pododstavce tohoto odstavce o seznam prvků, kterými je třeba se v každém cyklu ověřování zabývat pro zajištění spolehlivosti, úplnosti i co nejvyšší možné míry srovnatelnosti údajů o HND, v souladu s ESA 2010.

3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví konkrétní opatření pro větší srovnatelnost, spolehlivost a úplnost údajů o HND na základě seznamu prvků, který vymezí v aktech v přenesené pravomoci podle odstavce 2 druhého pododstavce tohoto článku. Tyto prováděcí akty musí být řádně odůvodněné a v souladu s ESA 2010. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 8 odst. 2.

Článek 6

1. Aniž jsou dotčeny kontroly podle článku 2 nařízení (EU, Euratom) č. 608/2014, může Komise (Eurostat) ve vhodných případech vykonat v členských státech informační návštěvy související s HND.
2. Účelem informačních návštěv uvedených v odstavci 1 tohoto článku je ověření kvality souhrnných ukazatelů HND a jejich složek a ověření souladu s ESA 2010. Při výkonu svého práva provádět informační návštěvy Komise (Eurostat) dodržuje pravidla týkající se statistické důvěrnosti stanovená v kapitole V nařízení (ES) č. 223/2009.
3. Při provádění informačních návštěv v členských státech může Komise (Eurostat) požádat o pomoc odborníky na národní účty zastupující národní statistické úřady jiných členských států a tuto možnost vždy zváží.

Tito odborníci na národní účty musí být zaregistrováni na seznamu, který vnitrostátní orgány odpovědné za vykazování národních účtů sestaví na základě dobrovolných návrhů zaslaných Komisi (Eurostatu). Účast odborníků na národní účty z jiných členských států na těchto informačních návštěvách je dobrovolná.

Článek 7

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci je svěřena Komisi na dobu pěti let od 18. dubna 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 2 druhého pododstavce vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 8

1. Komisi je nápomocen Výbor pro Evropský statistický systém zřízený nařízením (ES) č. 223/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

KAPITOLA IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Před 1. lednem 2023 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení.

Článek 10

Směrnice 89/130/EHS, Euratom a nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003 se zrušují.

Odkazy na zrušené akty se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze.

Článek 11

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA

Srovnávací tabulka

Směrnice 89/130/EHS, Euratom	Toto nařízení
Článek 1	Čl. 1 odst. 1 a 3
Článek 2	Čl. 1 odst. 2
Článek 3	Čl. 2 odst. 1 a 2
—	Článek 4
Článek 4	Článek 3
Článek 5	Čl. 2 odst. 3
—	Článek 5
—	Článek 6
—	Článek 7
Článek 6	Článek 8
Článek 7	—
Článek 8	—
Článek 9	—
Článek 10	Článek 9
—	Článek 10
Článek 11	—
—	Článek 11

Nařízení (ES, Euratom) č. 1287/2003	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
—	Článek 4
Článek 4	Článek 8
Čl. 5 odst. 1	Článek 5
Čl. 5 odst. 2	—
Čl. 5 odst. 3	—
Článek 6	Článek 6
—	Článek 7
Článek 7	Článek 9
—	Článek 10
Článek 8	Článek 11

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/517**ze dne 19. března 2019****o provádění a fungování doménového jména nejvyšší úrovně .eu a o změně a zrušení nařízení (ES) č. 733/2002 a zrušení nařízení Komise (ES) č. 874/2004****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 172 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Doména nejvyšší úrovně (Top Level Domain, dále jen „TLD“) .eu byla zavedena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 733/2002 ⁽³⁾ a nařízením Komise (ES) č. 874/2004 ⁽⁴⁾. Od přijetí těchto nařízení se značně změnil politický a právní rámec v Unii, online prostředí i trh.
- (2) Rychlý rozvoj trhu s TLD a dynamické digitální prostředí vyžadují pružné regulační prostředí, které ob stojí i v budoucnosti. TLD .eu je jednou z největších národních TLD (country code TLD). TLD .eu používají orgány, agentury a instituce Unie, a to i pro evropské projekty a iniciativy. Účelem TLD .eu je díky dobrému řízení pomoci posilovat identitu Unie, napomáhat šíření jejích hodnot, jako je mnohojazyčnost, respektování soukromí a bezpečnosti uživatelů a dodržování lidských práv, v online prostředí a prosazovat specifické priority Unie v této oblasti.
- (3) TLD jsou nedílnou součástí hierarchické struktury systému doménových jmen (domain name system, DNS), který zajišťuje interoperabilní celosvětově dostupný systém jednoznačných identifikátorů pro každou aplikaci a síť.
- (4) TLD .eu by měla v souladu s články 170 a 171 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) podporovat používání internetových sítí a přístup k nim tím, že bude nabízet možnost registrace jako doplněk stávajících národních TLD a všeobecně použitelných TLD (generic TLD).
- (5) TLD .eu, která je jasně a snadno rozpoznatelnou značkou, by měla být jasně identifikovaným pojítkem s Unií a s evropským trhem. Podnikům, organizacím a fyzickým osobám v Unii by měla umožnit registraci doménového jména v TLD .eu. Existence tohoto doménového jména je důležitá pro posílení identity Unie v online prostředí. Nařízení (ES) č. 733/2002 by proto mělo být změněno, aby občané Unie měli od 19. října 2019 možnost zaregistrovat doménové jméno v TLD .eu nezávisle na místě svého pobytu.
- (6) Doménová jména v TLD .eu by měla být přidělována způsobilým stranám v závislosti na dostupnosti.
- (7) Komise by měla podporovat spolupráci mezi registrem, Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví a jinými agenturami Unie s cílem bránit spekulativním a zneužívajícím registracím doménových jmen včetně doménového squattingu (cybersquatting) a měla by stanovovat jednoduché administrativní postupy, zejména pro malé a střední podniky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 112.⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 31. ledna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 18. února 2019.⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 733/2002 ze dne 22. dubna 2002 o zavádění domény nejvyšší úrovně .eu (Úř. věst. L 113, 30.4.2002, s. 1).⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. dubna 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace (Úř. věst. L 162, 30.4.2004, s. 40).

- (8) K zajištění lepší ochrany práv stran smlouvy mezi registrem a registrátory by spory týkající se registrace doménových jmen v TLD .eu měly řešit subjekty se sídlem v Unii uplatňující příslušné právní předpisy členských států, aniž by byla dotčena práva a povinnosti uznané členskými státy nebo Unií, jež vyplývají z mezinárodních nástrojů.
- (9) Komise by měla na základě otevřeného, transparentního a nediskriminačního výběrového řízení a se zohledněním nákladové efektivnosti a správní jednoduchosti určit registr pro TLD .eu. Za účelem podpory digitálního jednotného trhu, vytváření evropské identity v online prostředí a podpory online činností by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o kritéria způsobilosti a výběru a postup pro určení registru. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁵⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (10) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, aby mohla přijímat seznamy doménových jmen zarezervovaných a zablokovaných členskými státy, stanovit zásady, které musí být obsaženy ve smlouvě mezi Komisí a registrem, a určit registr z řádně odůvodněných závažných a naléhavých důvodů, zejména z důvodu zajištění kontinuity služby. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽⁶⁾. Tyto seznamy by měly být vytvářeny s výhradou dostupnosti doménových jmen a při zohlednění doménových jmen druhé úrovně, která již byla členskými státy zarezervována či zaregistrována.
- (11) S určeným registrem by měla Komise uzavřít smlouvu, která by měla obsahovat podrobné zásady a postupy, jimiž se tento registr řídí při organizaci a správě TLD .eu. Tato smlouva by měla být uzavřena na dobu určitou a mělo by být možné ji jednou prodloužit bez nového výběrového řízení.
- (12) Zásady a postupy fungování TLD .eu by měly být uvedeny v příloze smlouvy mezi Komisí a určeným registrem.
- (13) Tímto nařízením není dotčeno použití pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 101 a 102 Smlouvy o EU.
- (14) Registr by měl dodržovat zásady nediskriminace a transparentnosti a měl by zavést opatření k zajištění spravedlivé hospodářské soutěže, jež musí být předem schválena Komisí, zejména pokud registr poskytuje služby podnikům, s nimiž soutěží na navazujících trzích.
- (15) Internetové sdružení pro přidělování jmen a čísel (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers, ICANN) v současné době odpovídá za koordinaci přidělování kódů, které pro registry představují národní TLD. Registr by měl s ICANN uzavřít příslušnou smlouvu o přidělení kódu národní TLD .eu s ohledem na příslušné zásady přijaté Vládním poradním výborem (Governmental Advisory Committee, GAC).
- (16) Registr by měl uzavřít vhodnou podmíněnou dohodu (escrow), aby zabezpečil kontinuitu služeb, a zejména aby zajistil, že v případě opětovného přidělení nebo jiných nepředvídaných okolností bude možné s co nejmenším narušením pokračovat v poskytování služeb místní internetové komunitě. Registr by měl příslušnému správci každý den předávat elektronickou kopii aktuálního obsahu databáze TLD .eu.
- (17) Postupy alternativního řešení sporů by měly být v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU⁽⁷⁾ a zohledňovat osvědčené mezinárodní postupy v této oblasti, a zejména doporučení Světové organizace duševního vlastnictví, aby se v nejvyšší možné míře zabránilo spekulativním a zneužívajícím registracím. Tyto postupy alternativního řešení sporů by měly dodržovat jednotná procesní pravidla odpovídající pravidlům stanoveným v rámci jednotného postupu řešení sporů o doménová jména (Uniform Domain-Name Dispute-Resolution Policy), který uplatňuje ICANN.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

- (18) Strategie proti zneužívajícím registracím doménových jmen .eu by měla registru umožnit, aby ověřoval obdržené údaje, zejména pokud jde o totožnost žadatelů o registraci, a rovněž rušil doménová jména a znemožňoval registraci doménových jmen, která jsou pravomocným rozhodnutím soudu členského státu považována za hanlivá, rasistická nebo jinak odporující právnímu řádu členského státu. Registr by měl vynaložit co největší úsilí, aby zajistil správnost údajů, které získává a uchovává. Před odebráním doménového jména by měl mít jeho držitel přiměřenou možnost obnovit soulad s kritérii způsobilosti a podmínkami registrace nebo uhradit případný dluh.
- (19) Pokud je doménové jméno totožné se jménem, k němuž se vztahuje právo stanovené právem Unie nebo vnitrostátním právem, nebo je takovému jménu zavádějícím způsobem podobné a jeho držitel je zaregistroval, aniž by měl na toto jméno právo nebo měl na tomto jménu oprávněný zájem, mělo by být toto doménové jméno zpravidla odebráno a případně přiděleno oprávněnému držiteli. Ukáže-li se, že toto doménové jméno bylo používáno ve zlé víře, mělo by být vždy odebráno.
- (20) Registr by měl stanovit jasné postupy pro včasné zjišťování zneužívajících registrací doménového jména a měl by v nutných případech spolupracovat s příslušnými orgány a jinými veřejnými subjekty v oblasti kybernetické bezpečnosti a bezpečnosti informací, které se specificky zabývají těmito zneužívajícími registracemi, jako jsou například vnitrostátní skupiny pro reakci na počítačové hrozby (CERT).
- (21) Registr by měl podporovat donucovací orgány v boji proti kriminalitě prováděním technických a organizačních opatření, jejichž smyslem je umožnit příslušným orgánům přístup k údajům v registru pro účely předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání trestné činnosti v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.
- (22) Toto nařízení by mělo být prováděno v souladu se zásadami ochrany soukromí a osobních údajů. Registr by měl fungovat v souladu s příslušnými pravidly, zásadami a pokyny Unie pro ochranu údajů, zejména s příslušnými bezpečnostními požadavky, zásadami nutnosti, proporcionality, účelového omezení a přiměřené doby uchovávání údajů. Součástí všech vytvořených nebo spravovaných systémů a databází zpracovávání osobních údajů by měla být rovněž záměrná a standardní ochrana osobních údajů.
- (23) V zájmu zajištění účinného pravidelného dohledu by měl být registr na vlastní náklady podroben alespoň jednou za dva roky auditu prováděnému nezávislým subjektem, jehož cílem by bylo potvrdit formou zprávy o posouzení shody, že registr funguje v souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení. Registr by měl předkládat tuto zprávu Komisi v souladu se svou smlouvou s Komisí.
- (24) Smlouva mezi Komisí a registrem by měla stanovit postupy pro optimalizaci činností registru spojených s vytvářením, přidělováním a správou TLD .eu v souladu s pokyny Komise plynoucími z činností Komise v oblasti dohledu, jež stanoví toto nařízení.
- (25) Rada ve svých závěrech ze dne 27. listopadu 2014 o správě internetu potvrdila závazek Unie prosazovat struktury správy, do nichž je zapojeno více zúčastněných stran a jež jsou založeny na soudržném souboru celosvětových zásad správy internetu. Inkluzivní správou internetu se rozumí rozvíjení a provádění sdílených zásad, norem, pravidel, rozhodovacích postupů a programů, které formují vývoj a používání internetu, vládami, soukromým sektorem, občanskou společností, mezinárodními organizacemi a odbornou obcí, přičemž každý z těchto aktérů má příslušnou úlohu.
- (26) Měla by být ustavena mnohostranná poradní skupina pro doménu .eu, jež by poskytovala poradenství Komisi s cílem posílit a rozšířit vstupy nutné pro řádnou správu registru. Skupina by měla naplňovat model správy internetu se zapojením více zúčastněných stran a její členové, kromě zástupců orgánů členských států a mezinárodních organizací, by měli být jmenováni Komisí na základě otevřeného, nediskriminačního a transparentního výběrového řízení. Zástupci orgánů členských států by měli být jmenováni na základě rotačního systému zajišťujícího dostatečnou kontinuitu účasti ve skupině.
- (27) Komise by měla provádět hodnocení účinnosti a fungování TLD .eu. Hodnocení by se mělo týkat pracovních postupů určeného registru a relevantnosti jeho úkolů. Komise by měla rovněž pravidelně předkládat Evropskému parlamentu a Radě zprávy o fungování TLD .eu.

- (28) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), jak jsou zakotveny ve Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování EU, především ochranu osobních údajů, svobodu projevu a informací a ochranu spotřebitele. Ve snaze o to, aby vnitrostátní právní předpisy týkající se tohoto nařízení byly v souladu s právem Unie, a zejména s Listinou, je třeba uplatňovat vhodné postupy Unie. Pokud vyvstanou pochybnosti ohledně souladu s právem Unie, měl by registr požádat Komisi o pokyny.
- (29) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž provádění celoevropské TLD, jež by fungovala vedle národních TLD, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (30) Toto nařízení ukládá přechodná ustanovení s cílem omezit riziko narušení služeb TLD .eu při přechodu na nový regulační rámec.
- (31) Nařízení (ES) č. 733/2002 by proto mělo být změněno a zrušeno a nařízení (ES) č. 874/2004 by mělo být zrušeno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a cíle

1. Tímto nařízením se provádí národní doména nejvyšší úrovně (dále jen „TLD“) „.eu“ a její dostupné varianty v jiných abecedách s cílem podpořit jednotný digitální trh, vytvořit online identitu Unie a podporovat přeshraniční online činnost. Stanoví rovněž podmínky pro její provádění, včetně ustanovení a charakteristik registru. Toto nařízení rovněž stanoví právní a obecný politický rámec, v němž má ustanovený registr fungovat.
2. Tímto nařízením není dotčena úprava národních TLD platná v členských státech.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „registrem“ subjekt pověřený vytvářením, přidělováním a správou TLD .eu, včetně správy příslušných databází a s tím spojených veřejných informačních služeb, registrace doménových jmen, provozování registru doménových jmen, provozování serverů adresářových služeb registru pro TLD a distribuce zónových souborů TLD v serverech adresářových služeb;
- 2) „registrátorem“ fyzická nebo právnická osoba poskytující žadatelům služby registrace doménových jmen na základě smlouvy s registrem;
- 3) „doménovými jmény se znaky národních abeced“ normy a protokoly, které podporují používání doménových jmen ve znacích, které nejsou znaky amerického normalizovaného kódu pro výměnu informací (ASCII);
- 4) „databází WHOIS“ soubor dat obsahující informace o technických a správních aspektech registrací TLD .eu;
- 5) „zásadami a postupy fungování TLD .eu“ podrobná pravidla pro fungování a správu TLD .eu;
- 6) „registrací“ posloupnost úkonů a procesních kroků provedených od zahájení registrace do jejího ukončení na žádost fyzické nebo právnické osoby registrátorem nebo registrem za účelem provedení registrace doménového jména na dobu určitou.

KAPITOLA II

PROVÁDĚNÍ TLD .eu

ODDÍL 1

Obecné zásady

Článek 3

Kritéria způsobilosti

O registraci jednoho nebo více doménových jmen v TLD .eu může požádat kterýkoli z těchto subjektů:

- a) občan Unie, bez ohledu na své bydliště;
- b) fyzická osoba, která není občanem Unie a která má bydliště v členském státě;
- c) podnik usazený v Unii a
- d) organizace usazená v Unii, aniž je dotčeno použití vnitrostátního práva.

Článek 4

Registrace a odebrání doménových jmen

1. Doménové jméno se přidělí způsobilé straně, jejíž žádost registr obdržel jako první technicky správným způsobem, jak stanoví postupy pro žádosti o registraci podle čl. 11 písm. b).
2. Zaregistrované doménové jméno není dostupné pro další registraci až do uplynutí doby registrace, pokud registrace není obnovena, nebo do odebrání doménového jména.
3. Registr může odebrat doménové jméno z vlastního podnětu, aniž by použil postup mimosoudního řešení sporů nebo se obrátil na soud, z těchto důvodů:
  - a) registr neobdržel dlužné platby;
  - b) držitel doménového jména nesplňuje obecná kritéria způsobilosti podle článku 3;
  - c) držitel doménového jména nedodržel požadavky kladené na žádost o registraci stanovené v čl. 11 písm. b) a c).
4. Na základě vhodného alternativního řešení sporů nebo soudního řízení a v souladu se zásadami a postupy pro fungování TLD .eu stanovenými podle článku 11 může být doménové jméno rovněž odebráno a případně přiděleno jiné straně, pokud je totožné se jménem, k němuž se vztahuje právo stanovené právem Unie nebo vnitrostátním právem, nebo je takovému jménu zavádějícím způsobem podobné a pokud toto doménové jméno:
  - a) jeho držitel zaregistroval, aniž by na ně měl právo nebo na něm měl oprávněný zájem, nebo
  - b) bylo zaregistrováno nebo užíváno ve zlé víře.
5. Doménová jména označená rozhodnutím soudu členského státu za hanlivá, rasistická nebo odporující veřejnému pořádku nebo veřejné bezpečnosti podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, které je v souladu s právem Unie, registr po oznámení soudního rozhodnutí zablokuje a po oznámení konečného soudního rozhodnutí odebere. Registr blokuje pro budoucí registraci doménová jména, která byla předmětem uvedeného soudního rozhodnutí, po dobu platnosti uvedeného rozhodnutí.
6. Doménová jména zaregistrovaná pod TLD .eu lze převést pouze na strany způsobilé k registraci jmen TLD .eu.

Článek 5

Jazyky, rozhodné právo a soudní příslušnost

1. Registrace doménových jmen se provádí ve všech znacích úředních jazyků orgánů Evropské unie v souladu s dostupnými mezinárodními normami, jak připouští příslušné protokoly doménových jmen se znaky národních abeced.

2. Aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ⁽⁸⁾ a práva a povinnosti uznávané členskými státy nebo Unií, jež vyplývají z mezinárodních nástrojů, nesmějí smlouvy mezi registrem a registrátory a smlouvy mezi registrátory a žadateli o registraci doménových jmen určit jako rozhodné právo jiné právo než právo jednoho z členských států ani určit jako orgán příslušný pro řešení sporů soud nebo rozhodčí soud nebo jiný subjekt se sídlem mimo Unii.

Článek 6

Rezervace doménových jmen

1. Registr může v případě potřeby rezervovat nebo zaregistrovat určitý počet doménových jmen pro svůj provoz na základě smlouvy uvedené v čl. 8 odst. 4.

2. Komise může registru uložit, aby v TLD .eu přímo rezervoval nebo zaregistroval určité doménové jméno pro potřeby orgánů a institucí Unie.

3. Aniž jsou dotčena již rezervovaná nebo registrovaná doménová jména, mohou členské státy oznámit Komisi seznam doménových jmen, která:

- a) nesmějí být zaregistrována podle vnitrostátního práva, nebo
- b) mohou být členskými státy zaregistrována nebo rezervována pouze v doméně druhého stupně.

Pokud jde o první pododstavec písm. b), jsou taková doménová jména omezena na obecně uznávané zeměpisné nebo geopolitické pojmy týkající se politického nebo územního uspořádání členského státu.

4. Komise přijme seznamy oznámené členskými státy prostřednictvím prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2.

Článek 7

Registrátoři

1. Akreditaci registrátorů provádí registr v souladu s přiměřenými, transparentními a nediskriminačními postupy, které byly předem schváleny Komisí. Akreditační postupy registr veřejně zpřístupní ve snadno dostupné formě.

2. Vůči akreditovaným registrátorům domény .eu, kteří poskytují rovnocenné služby, uplatňuje registr rovnocenné podmínky za rovnocenných okolností. Registr poskytuje těmto registrátorům služby a informace za stejných podmínek a ve stejné kvalitě jako v případě svých vlastních rovnocenných služeb.

ODDÍL 2

Registr

Článek 8

Určení registru

1. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, jimiž doplní toto nařízení o kritéria a postupy pro určení registru.

2. Komise prováděcími akty stanoví zásady, které budou obsaženy ve smlouvě mezi Komisí a registrem. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2.

3. Po dokončení postupu uvedeného v odstavcích 1 a 2 určí Komise subjekt, který bude působit jako registr.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

4. S určeným registrem uzavře Komise smlouvu. Ve smlouvě jsou upřesněna pravidla, zásady a postupy poskytování služeb registrem a podmínky, za nichž má Komise provádět dohled nad činnostmi registru spojenými s vytvářením, přidělováním a správou TLD .eu. Tato smlouva se uzavírá na dobu určitou a je možné ji jednou prodloužit bez nového výběrového řízení. Smlouva stanoví povinnosti registru a obsahuje zásady a postupy fungování TLD .eu stanovené podle článků 10 a 11.
5. Odchylně od odstavců 1, 2 a 3 může Komise ze závažných naléhavých důvodů registr určit okamžitě použitelnými prováděcími akty přijatými postupem podle čl. 17 odst. 3.

Článek 9

Vlastnosti registru

1. Registr je neziskovou organizací. Má své sídlo, správní ústředí a hlavní provozovnu na území Unie.
2. Registr může ukládat poplatky. Tyto poplatky musí přímo souviset se vzniklými náklady.

Článek 10

Povinnosti registru

Registr má povinnost:

- a) propagovat TLD .eu v celé Unii a ve třetích zemích;
- b) dodržovat pravidla, zásady a postupy stanovené tímto nařízením a smlouvou uvedenou v čl. 8 odst. 4, zejména právo Unie v oblasti ochrany údajů;
- c) vytvářet, přidělovat a spravovat TLD .eu ve veřejném zájmu a ve všech aspektech správy a řízení TLD .eu zajišťovat vysokou kvalitu, transparentnost, bezpečnost, stabilitu, předvídatelnost, spolehlivost, přístupnost, efektivitu, nediskriminaci, spravedlivé podmínky hospodářské soutěže a ochranu spotřebitele;
- d) uzavřít vhodnou smlouvu o přidělení kódu TLD .eu, s výhradou předchozího souhlasu Komise;
- e) na základě žádosti kterékoli ze způsobilých stran uvedených v článku 3 provádět registraci doménových jmen v TLD .eu;
- f) aniž jsou dotčena případná soudní řízení a s výhradou náležitých procesních záruk dotčeným stranám, zajišťovat, aby registrovači a žadatelé o registraci mohli vyřešit libovolný smluvní spor prostřednictvím alternativního řešení sporů;
- g) zajišťovat dostupnost a celistvost databází doménových jmen;
- h) na vlastní náklady a se souhlasem Komise uzavřít dohodu s důvěryhodným svěřenským nebo jiným správcem usazeným na území Unie, přičemž označí Komisi jako příjemce podmíněné dohody, a příslušnému správci každý den předá aktuální elektronickou kopii obsahu databáze TLD .eu;
- i) vést seznamy uvedené v čl. 6 odst. 3;
- j) podporovat cíle Unie v oblasti správy internetu, mimo jiné prostřednictvím zapojení do mezinárodních fór;
- k) zveřejňovat zásady a postupy fungování TLD .eu stanovené podle článku 11 ve všech úředních jazycích orgánů Evropské unie;
- l) alespoň každé dva roky nechat na vlastní náklady provést audit nezávislým subjektem s cílem osvědčit dodržování tohoto nařízení a zaslat jeho výsledky Komisi;
- m) na žádost Komise podílet se na činnosti Mnohostranné poradní skupiny pro doménu .eu a spolupracovat s Komisí na zlepšení fungování a správy TLD .eu.

Článek 11

Zásady a postupy fungování TLD .eu

Smlouva uzavřená mezi Komisí a určeným registrem podle čl. 8 odst. 4 musí obsahovat zásady a postupy fungování TLD .eu v souladu s tímto nařízením, včetně:

- a) způsobu alternativního řešení sporů;
- b) požadavků a postupů pro žádosti o registraci, způsobu ověřování kritérií pro registraci, způsobu ověřování údajů žadatelů o registraci a způsobu zamezení spekulativním registračním doménovým jmen;
- c) strategie proti zneužívajícím registračním doménovým jmen a strategie pro včasné zjištění doménových jmen, která byla registrována a používána ve zlé víře ve smyslu článku 4;
- d) strategie odebírání doménových jmen;
- e) nakládání s právy duševního vlastnictví;
- f) opatření k zajištění přístupu příslušných orgánů k údajům v registru pro účely předcházení, odhalování, vyšetřování a stíhání trestné činnosti v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, které je v souladu s právem Unie, pod podmínkou, že existují přiměřené kontroly a protiváhy;
- g) podrobných postupů pro změnu smlouvy.

Článek 12

Databáze WHOIS

1. Registr s náležitou péčí zřídí a spravuje databázi WHOIS za účelem zajištění bezpečnosti, stability a odolnosti TLD .eu tím, že zajišťuje přesné a aktuální informace o registraci doménových jmen v TLD .eu.
2. Databáze WHOIS obsahuje relevantní informace o kontaktních místech spravujících doménová jména v TLD .eu a informace o držitelích doménových jmen. Informace obsažené v databázi WHOIS musí být přiměřené účelu databáze. Registr dodržuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽⁹⁾.

ODDÍL 3

Dohled nad registrem

Článek 13

Dohled

1. Komise sleduje činnosti registru spojené s vytvářením, přidělováním a správou TLD .eu a dohlíží na ně.
2. Komise ověřuje, zda registr uplatňuje řádné finanční řízení a zda dodržuje toto nařízení a zásady a postupy fungování TLD .eu uvedené v článku 11. Pro tyto účely si může Komise vyžádat od registru informace.
3. V rámci své dohledové činnosti může Komise dát registru konkrétní pokyny k nápravě nebo zlepšení činností spojených s vytvářením, přidělováním a správou TLD .eu.
4. Komise může případně konzultovat s Mnohostrannou poradní skupinou pro doménu .eu a s dalšími zúčastněnými stranami a vyžádat si odborná doporučení, pokud jde o výsledky dohledové činnosti podle tohoto článku a o způsoby, jakými by registr mohl činnost spojenou s vytvářením, přidělováním a správou TLD .eu zlepšit.

⁽⁹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

Článek 14

Mnohostranná poradní skupina pro doménu .eu

1. Komise zřídí Mnohostrannou poradní skupinu pro doménu .eu. Tato skupina plní tyto úkoly:
  - a) poskytuje Komisi poradenství při provádění tohoto nařízení;
  - b) poskytuje Komisi stanoviska ke strategickým otázkám správy, vytváření a přidělování TLD .eu, včetně otázek týkajících se kybernetické bezpečnosti a ochrany údajů;
  - c) poskytuje Komisi poradenství v otázkách sledování činnosti registru a dohledu nad ním, zejména s ohledem na audit uvedený v čl. 10 písm. l).
  - d) poskytuje Komisi poradenství ohledně osvědčených postupů v oblasti strategií a opatření proti zneužívajícím registracím doménových jmen, zejména registrací bez práv nebo oprávněných zájmů a registrací užívaných ve zlé víře.
2. Při provádění všech aspektů tohoto nařízení Komise přihlíží k příspěvku Mnohostranné poradní skupiny pro doménu .eu.
3. Mnohostranná poradní skupina pro doménu .eu je tvořena zástupci zúčastněných stran usazených v Unii. Tito zástupci pocházejí ze soukromého sektoru, odborné veřejnosti, občanské společnosti a akademické obce a zahrnují rovněž zástupce orgánů členských států a mezinárodních organizací. Zástupce jiné než zástupce orgánů členských států a mezinárodních organizací jmenuje Komise na základě otevřeného, nediskriminačního a transparentního výběrového řízení, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední zásadu rovnosti pohlaví.
4. Bez ohledu na odstavec 3 může být členem Mnohostranné poradní skupiny pro doménu .eu jeden zástupce zúčastněných stran usazených mimo Unii.
5. Předsedou Mnohostranné poradní skupiny pro doménu .eu je zástupce Komise nebo osoba jmenovaná Komisí. Sekretariát Mnohostranné poradní skupiny pro doménu .eu zajišťuje Komise.

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 15

Výhrada práv

Unie si vyhrazuje veškerá práva týkající se TLD .eu, zejména práva duševního vlastnictví nebo jiná práva k databázím registru, jež jsou potřebná pro provádění tohoto nařízení, jakož i právo určit jiný registr.

Článek 16

Hodnocení a přezkum

1. Do 13. října 2027 a poté každé tři roky Komise posoudí provádění, účinnost a fungování TLD .eu, především na základě informací poskytnutých registrem podle čl. 10 písm. l).
2. Do 30. června 2020 Komise s přihlédnutím k současné praxi posoudí, zda a jak má registr spolupracovat s Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví a jinými agenturami Unie s cílem bránit spekulativním a zneužívajícím registracím doménových jmen včetně a zda a jak je třeba stanovit jednoduché administrativní postupy, zejména pro malé a střední podniky. Bude-li to nezbytné, může Komise navrhnout další opatření v tomto ohledu.
3. Do 13. října 2024 posoudí Komise možnost rozšíření kritérií uvedených v článku 9 a případně předloží legislativní návrh.
4. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledcích posouzení uvedených v odstavcích 1 a 2.

Článek 17

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Komunikační výbor, zřízený směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ⁽¹⁰⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

Článek 18

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 1 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 18. dubna 2019. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 1 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 19

Přechodná ustanovení

1. Držitelé doménových jmen zaregistrovaných podle čl. 4 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 733/2002 si ponechají práva ke stávajícím registrovaným doménovým jménům.
2. Do 12. října 2021 přijme Komise nezbytná opatření k určení registru a uzavření smlouvy s ním podle tohoto nařízení. Smlouva nabude účinku dnem 13. října 2022.
3. Smlouva uzavřená mezi Komisí a registrem podle čl. 3 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 733/2002 je účinná do dne 12. října 2022.

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36).

*Článek 20***Změna nařízení (ES) č. 733/2002**

V čl. 4 odst. 2 nařízení (ES) č. 733/2002 se písmeno b) nahrazuje tímto:

- „b) prostřednictvím kteréhokoli akreditovaného registrátora registruje jména domény v TLD .eu na základě žádosti, kterou podá:
- i) občan Unie, bez ohledu na své bydliště;
  - ii) fyzická osoba, která není občanem Unie a která má bydliště v členském státě;
  - iii) podnik usazený v Unii, nebo
  - iv) organizace usazená v Unii, aniž je dotčeno použití vnitrostátního práva;“.

*Článek 21***Zrušení**

Nařízení (ES) č. 733/2000 a (ES) č. 874/2004 se zrušují s účinkem ode dne 13. října 2022.

*Článek 22***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. října 2022.

Avšak článek 20 se použije ode dne 19. října 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/518

ze dne 19. března 2019,

kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009, pokud jde o některé poplatky za přeshraniční platby v Unii a poplatky za konverzi měny

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Od přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ⁽⁴⁾ a (ES) č. 924/2009 ⁽⁵⁾ se poplatky za přeshraniční platby v eurech mezi členskými státy eurozóny výrazně snížily, takže jsou nyní v převážné většině případy zanedbatelné.
- (2) Přeshraniční platby v eurech prováděné z členských států mimo eurozónu nicméně představují přibližně 80 % všech přeshraničních plateb, jež jsou z těchto členských států prováděny. Poplatky za takové přeshraniční platby zůstávají příliš vysoké ve většině členských států mimo eurozónu, přestože mají poskytovatelé platebních služeb, kteří se v nich nacházejí, přístup k týmž účinným infrastrukturám, umožňujícím zpracování těchto transakcí s velmi nízkými náklady jako poskytovatelé platebních služeb, kteří se nacházejí v eurozóně.
- (3) Vysoké poplatky za přeshraniční platby nadále představují překážku, jež brání plnému začlenění podniků a občanů v členských státech mimo eurozónu do vnitřního trhu a ovlivňuje jejich konkurenceschopnost. Tyto vysoké poplatky jsou příčinou toho, že v Unii přetrvávají dvě kategorie uživatelů platebních služeb: uživatelé platebních služeb, kteří využívají výhod jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA), a uživatelé platebních služeb, kteří za své přeshraniční platby v eurech platí vysoké ceny.
- (4) Aby bylo usnadněno fungování vnitřního trhu a byla odstraněna nerovnost mezi uživateli platebních služeb v členských státech eurozóny a členských státech mimo eurozónu, pokud jde o přeshraniční platby v eurech, je nutné zajistit, aby poplatky za přeshraniční platby v eurech v rámci Unie byly uvedeny v soulad s poplatky účtovanými za odpovídající vnitrostátní platby provedené v národní měně členského státu, v němž se nachází poskytovatel platebních služeb pro uživatele platebních služeb. Má se za to, že poskytovatel platebních služeb se nachází v členském státě, v němž poskytuje své služby uživateli platebních služeb.
- (5) Jsou-li v členském státě plátce a v členském státě příjemce používány odlišné měny, poplatky za konverzi měny přeshraniční platbu výrazně zdražují. Článek 45 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ⁽⁶⁾ stanoví požadavek, aby byly poplatky a použitý směnný kurz transparentní, čl. 52 odst. 3 této směrnice uvádí požadavky na informace týkající se platebních transakcí upravených rámcovou smlouvou a čl. 59 odst. 2 této směrnice se týká požadavků na informace týkající se poskytovatelů, kteří nabízejí služby konverze měny

⁽¹⁾ Úř. věst. C 382, 23.10.2018, s. 7.⁽²⁾ Úř. věst. C 367, 10.10.2018, s. 28.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. února 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. března 2019.⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2560/2001 ze dne 19. prosince 2001 o přeshraničních platbách v eurech (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 13).⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

v bankomatu nebo v místě prodeje. Tyto požadavky na informace nezajišťují dostatečnou transparentnost a srovnatelnost poplatků za konverzi měny v situacích, kdy jsou v bankomatu nebo v místě prodeje nabízeny alternativní možnosti konverze měny. Tento nedostatek transparentnosti a srovnatelnosti brání konkurenci, která by snížila poplatky za konverzi měny, a zvyšuje riziko, že si plátcí zvolí nákladné možnosti této konverze. Je proto nezbytné zavést další opatření, která ochrání spotřebitele před nepřiměřeně vysokými poplatky za služby konverze měny a zajistí, aby byly spotřebitelům poskytnuty informace, jež ke zvolení nejlepší nabídky konverze měny potřebují.

- (6) Tato opatření by měla být přiměřená, vhodná a nákladově efektivní, aby se zajistilo, že účastníci trhu nebudou muset uskutečnit nepřiměřeně velké investice, aby přizpůsobili svou platební infrastrukturu, zařízení a postupy pro účely větší transparentnosti. Zároveň by v případech, kdy má plátce v bankomatu nebo v místě prodeje k dispozici různé možnosti konverze měny, měly poskytované informace umožňovat srovnání tak, aby mohl plátce učinit informované rozhodnutí.
- (7) Aby bylo dosaženo srovnatelnosti, měly by být poplatky za konverzi měny u všech karetních plateb vyjádřeny stejně, to jest jako procentní přírážky k posledním dostupným referenčním směnným kurzům Evropské centrální banky (ECB). V případě konverze mezi dvěma měnami jinými než euro by tato přírážka mohla vycházet z kurzu odvozeného ze dvou kurzů ECB.
- (8) V souladu s obecnými informačními požadavky týkajícími se poplatků za konverzi měny stanovenými ve směrnici (EU) 2015/2366 musí poskytovatelé služeb konverze měny zveřejnit informace o svých poplatcích za konverzi měny před iniciací platební transakce. Poskytovatelé služeb konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje by měli poskytovat informace o svých poplatcích za tyto služby jasným a přístupným způsobem, například tím, že poplatky vyvěsí u přepážky nebo digitálně na terminálu či na displeji v případě nákupů online. Kromě informací uvedených v čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366 by před iniciací platby tito poskytovatelé měli poskytnout výslovné informace o částce, která má být vyplacena příjemci v měně používané příjemcem, a o celkové částce, kterou má plátce zaplatit, v měně účtu plátce. Částka, která má být vyplacena v měně používané příjemcem, by měla vyjadřovat cenu kupovaného zboží a služeb a může být zobrazena u pokladny spíše než na platebním terminálu. Měna používaná příjemcem je obecně místní měna, ale v souladu se zásadou smluvní volnosti to v některých případech může být jiná měna Unie. Celková částka, kterou má plátce zaplatit v měně účtu plátce, by se měla skládat z ceny zboží nebo služeb a poplatků za konverzi měny. Obě částky by navíc měly být doloženy na účtence nebo na jiném trvalém nosiči.
- (9) S ohledem na čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, pokud je služba konverze měny nabízena v bankomatu nebo v místě prodeje, měl by mít plátce možnost tuto službu odmítnout a zaplatit místo toho v měně používané příjemcem.
- (10) Aby měli plátcí možnost porovnat si poplatky za různé možnosti konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje, měli by poskytovatelé platebních služeb plátců zahrnovat plně srovnatelné informace o platných poplatcích za konverzi měny nejen v podmínkách svých rámcových smluv, ale měli by tyto informace také zveřejnit na široce dostupném a snadno přístupném elektronické platformě, zejména na svých internetových stránkách, na svých stránkách pro klientské internetové bankovníctví a v aplikaci pro mobilní bankovníctví, a to snadno srozumitelným a přístupným způsobem. To by zajistilo vytvoření srovnávacích internetových stránek, které by spotřebitelům usnadnily srovnávání cen při cestách či nakupování v zahraničí. Poskytovatelé platebních služeb plátců by navíc měli plátcům připomenout platné poplatky za konverzi měny v případě, že provádějí karetní platbu v jiné měně, a to prostřednictvím široce dostupných a snadno přístupných elektronických komunikačních kanálů, například zpráv SMS, emailů nebo oznámení v aplikaci pro mobilní bankovníctví plátce. Poskytovatelé platebních služeb by se měli s uživateli platebních služeb dohodnout na elektronickém komunikačním kanálu, jehož prostřednictvím budou poskytovat informace o poplatcích za konverzi měny, přičemž musí zohlednit, prostřednictvím kterého kanálu mohou plátce kontaktovat nejefektivněji. Poskytovatelé platebních služeb by také měli přijmout žádost uživatelů platebních služeb, kteří si nepřejí dostávat elektronické zprávy s informacemi o poplatcích za konverzi měny.
- (11) V situacích, kdy plátce zůstává v zahraničí delší dobu, například když je vyslán do zahraničí nebo tam studuje, nebo kdy plátce pravidelně používá kartu k nákupům online v místní měně, je vhodné zasílání pravidelných upomínek. Povinnost poskytovat takovéto upomínky by nevyžadovala nepřiměřené investice za účelem přizpůsobení stávajících podnikatelských postupů a infrastruktury pro zpracování plateb poskytovatele platebních služeb a zajistila by, aby byl plátce lépe informován při zvažování různých možností konverze měny.

- (12) Komise by měla Evropskému parlamentu, Radě, ECB a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru předložit zprávu o uplatňování pravidla pro harmonizaci nákladů na přeshraniční platby v eurech a nákladů na vnitrostátní transakce v národních měnách a o efektivitě požadavku poskytovat informace o konverzi měny stanovených v tomto nařízení. Komise by rovněž měla analyzovat další možnosti (a technickou proveditelnost těchto možností) rozšíření pravidla o stejných poplatcích na všechny měny Unie a dalšího zvýšení transparentnosti a srovnatelnosti poplatků za konverzi měny a také možnost, aby jiné subjekty než poskytovatel platebních služeb plátce mohly aktivovat či deaktivovat možnost přijmout konverzi měny.
- (13) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu přeshraniční povahy plateb může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (ES) č. 924/2009

Nařízení (ES) č. 924/2009 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Toto nařízení stanoví pravidla pro přeshraniční platby a transparentnost poplatků za konverzi měny v Unii.“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Aniž je dotčen první pododstavec tohoto odstavce, použijí se články 3a a 3b na vnitrostátní a přeshraniční platby, které jsou denominované buď v eurech, nebo v národní měně členského státu jiné než euro a které zahrnují službu konverze měny.“

2) V článku 2 se bod 9 nahrazuje tímto:

„9) „poplatkem“ jakákoliv částka účtovaná uživateli platebních služeb poskytovatelem platebních služeb, která je přímo nebo nepřímo spojená s platební transakcí, jakákoliv částka účtovaná uživateli platebních služeb poskytovatelem platebních služeb nebo subjektem poskytujícím služby konverze měny v souladu s čl. 59 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 (*) za službu konverze měny, nebo kombinace výše uvedených částek;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“

3) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb uživateli platební služby za přeshraniční platby v eurech jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty v národní měně členského státu, v němž se poskytovatel platebních služeb uživatele platebních služeb nachází.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Poplatky účtované poskytovatelem platebních služeb uživateli platební služby za přeshraniční platby v národní měně členského státu, který oznámil své rozhodnutí rozšířit uplatňování tohoto nařízení na svou národní měnu v souladu s článkem 14, jsou stejné jako poplatky účtované tímto poskytovatelem platebních služeb uživatelům platebních služeb za odpovídající vnitrostátní platby stejné hodnoty a ve stejné měně.“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Odstavce 1 a 1a se nevztahují na poplatky za konverzi měny.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Poplatky za konverzi měny u karetních transakcí

1. S ohledem na požadavek informovat o poplatcích za konverzi měny a použitým směnném kurzu, které mají být poskytnuty podle čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, vyjadřují poskytovatelé platebních služeb a subjekty poskytující služby konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje ve smyslu čl. 59 odst. 2 uvedené směrnice celkové poplatky za konverzi měny jako procentní přírážku k poslednímu dostupnému referenčnímu směnnému kurzu Evropské centrální banky (ECB). Tato přírážka je plátcí oznámena před iniciací platební transakce.

2. Poskytovatelé platebních služeb rovněž zveřejňují přírážky uvedené v odstavci 1 srozumitelným a snadno přístupným způsobem na široce dostupném a snadno přístupném elektronické platformě.

3. Kromě informací uvedených v odstavci 1 poskytne subjekt poskytující službu konverze měny prostřednictvím bankomatu nebo v místě prodeje plátcí před iniciací platební transakce tyto informace:

a) částku vyplacenou příjemci platby v měně použité příjemcem;

b) částku zaplacenou plátcem v měně účtu plátce.

4. Subjekt poskytující služby konverze měny v bankomatu nebo v místě prodeje zřetelně zobrazí informace uvedené v odstavci 1 na bankomatu nebo v místě prodeje. Před iniciací platební transakce subjekt poskytující služby konverze měny rovněž informuje plátce o možnosti platby v měně používané příjemcem a následné konverzi měny poskytovatelem platebních služeb plátce. Informace podle odstavců 1 a 3 jsou rovněž poskytnuty plátcí na trvalém nosiči po iniciaci platební transakce.

5. Poskytovatel platebních služeb plátce zašle plátcí elektronickou zprávu s informacemi uvedenými v odstavci 1 pro každou platební kartu, kterou poskytovatel platebních služeb plátcí vydal a která se váže na stejný účet, a to bez zbytečného odkladu poté, co poskytovatel platebních služeb plátce obdrží příkaz k výběru hotovosti z bankomatu nebo k úhradě v místě prodeje v jiné měně Unie, než je měna účtu plátce.

Aniž je dotčen první pododstavec, je tato zpráva zaslána ještě jednou každý měsíc, v němž poskytovatel platebních služeb plátce obdrží od plátce platební příkaz ve stejné měně.

6. Poskytovatel platebních služeb se s uživatelem platebních služeb dohodne na široce dostupném a snadno přístupném elektronickém komunikačním kanálu nebo kanálech, jejichž prostřednictvím bude zasílat zprávy uvedené v odstavci 5.

Poskytovatel platebních služeb nabídne uživatelům platebních služeb možnost odmítnout zasílání elektronických zpráv uvedených v odstavci 5.

Poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb se mohou dohodnout, že odstavec 5 a tento odstavec se nepoužijí buď v celém rozsahu, nebo zčásti, není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem.

7. Informace uvedené v tomto článku se poskytují bezplatně neutrálním a srozumitelným způsobem.“

5) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3b

Poplatky za konverzi měny v souvislosti s úhradami

1. Pokud poskytovatel platebních služeb plátce nabízí v souvislosti s úhradou službu konverze měny ve smyslu čl. 4 bodu 24 směrnice (EU) 2015/2366, která je iniciována přímo online, nebo prostřednictvím internetových stránek nebo aplikace pro mobilní bankovníctví poskytovatele platebních služeb, informuje poskytovatel platebních služeb s ohledem na čl. 45 odst. 1 a čl. 52 odst. 3 uvedené směrnice plátce před iniciací platební transakce neutrálním a srozumitelným způsobem o předpokládaných poplatcích za služby konverze měny vztahujících se k příslušné úhradě.

2. Před iniciací platební transakce sdělí poskytovatel platebních služeb plátcí jasným, neutrálním a srozumitelným způsobem předpokládanou převáděnou částku v měně účtu plátce, včetně případných transakčních poplatků a poplatků za konverzi měny. Poskytovatel platebních služeb rovněž sdělí předpokládanou částku, která bude převedena příjemci v měně používané příjemcem.“

6) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Přezkum

1. Do 19. dubna 2022 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, ECB a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování a dopadu tohoto nařízení, která obsahuje zejména:

- a) hodnocení uplatňování článku 3 tohoto nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/518 (*) poskytovateli platebních služeb;
- b) hodnocení vývoje objemů a poplatků u vnitrostátních a přeshraničních plateb v národních měnách členských států a v eurech od přijetí nařízení (EU) 2019/518;
- c) hodnocení dopadu článku 3 tohoto nařízení ve znění nařízení (EU) 2019/518 na vývoj poplatků za konverzi měny a dalších poplatků souvisejících s platebními službami pro plátce i příjemce;
- d) hodnocení odhadovaného dopadu změny čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení tak, aby zahrnoval všechny měny členských států;
- e) hodnocení, do jaké míry poskytovatelé služeb konverze měny dodržují informační povinnosti stanovené v článcích 3a a 3b tohoto nařízení a vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádějí čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366, a zda tato pravidla zvýšila transparentnost poplatků za konverzi měny;
- f) hodnocení, zda a do jaké míry se poskytovatelé služeb konverze měny potýkají s problémy při praktickém uplatňování článků 3a a 3b tohoto nařízení a vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádějí čl. 45 odst. 1, čl. 52 odst. 3 a čl. 59 odst. 2 směrnice (EU) 2015/2366;
- g) analýzu nákladů a přínosů komunikačních kanálů a technologií, jež využívají poskytovatelé služeb konverze měny nebo jež mají poskytovatelé služeb konverze měny k dispozici a které mohou dále zlepšit transparentnost poplatků za konverzi měny, včetně hodnocení toho, zda existují určité kanály, které by měli mít poskytovatelé platebních služeb povinnost nabízet pro zasílání informací uvedených v článku 3a; tato analýza obsahuje rovněž posouzení technické proveditelnosti zveřejňování informací podle čl. 3a odst. 1 a 3 tohoto nařízení současně před iniciací každé transakce u všech možností konverze měny, jež jsou dostupné v bankomatu nebo v místě prodeje;
- h) analýzu nákladů a přínosů zavedení možnosti, aby plátcí blokovali v bankomatu nebo v místě prodeje možnosti konverze měny nabízené jinými subjekty, než je poskytovatel platebních služeb plátce, a změnili v tomto ohledu své preference;
- i) analýzu nákladů a přínosů zavedení požadavku, aby poskytovatel platebních služeb plátce uplatňoval při zúčtování a vyrovnání transakce v rámci poskytování služeb konverze měny ve vztahu k individuální platební transakci směnný kurz platný v okamžiku iniciace transakce.

2. Zpráva uvedená v odstavci 1 tohoto článku zahrnuje alespoň období od 15. prosince 2019 do 19. října 2021. Zohledňuje specifika jednotlivých platebních transakcí, přičemž rozlišuje zejména mezi transakcemi iniciovanými v bankomatu a transakcemi iniciovanými v místě prodeje.

Pro sestavení zprávy může Komise využít údaje získané členskými státy ve vztahu k odstavci 1.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/518 ze dne 19. března 2019, kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009, pokud jde o některé poplatky za přeshraniční platby v Unii a poplatky za konverzi měny (Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 36).“

Článek 2

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne 15. prosince 2019, s těmito výjimkami:
- a) čl. 1 bod 6 se použije ode dne 18. dubna 2019;
  - b) čl. 1 body 4 a 5, pokud jde o čl. 3a odst. 1 až 4 a čl. 3b nařízení (ES) č. 924/2009, se použije ode dne 19. dubna 2020;
  - c) čl. 1 bod 4, pokud jde o čl. 3a odst. 5 a 6 nařízení (ES) č. 924/2009, se použije ode dne 19. dubna 2021;
  - d) čl. 1 bod 4, pokud jde o čl. 3a odst. 7 nařízení (ES) č. 924/2009 ve vztahu k čl. 3a odst. 1 až 4 uvedeného nařízení, se použije ode dne 19. dubna 2020;
  - e) čl. 1 bod 4, pokud jde o čl. 3a odst. 7 nařízení (ES) č. 924/2009 ve vztahu k čl. 3a odst. 5 a 6 uvedeného nařízení, se použije ode dne 19. dubna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/519**ze dne 19. března 2019,****kterým se mění nařízení (EU) č. 167/2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a doзору nad trhem s těmito vozidly****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Popis kategorií vozidel T1 a T2 stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ⁽³⁾ vyžaduje upřesnění, pokud jde o polohu nápravy nejbližší k řidiči u traktorů s otočným sedadlem řidiče a metodu výpočtu výšky těžiště. Aby bylo možné určit výšku těžiště u vozidel kategorie T2 správným a jednotným způsobem, měl by být vložen odkaz na mezinárodně platné normy pro určení těžiště traktorů.
- (2) Pro správné a úplné provádění tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů přijatých na jeho základě má klíčový význam přesná definice různých prvků zemědělských traktorů vycházející z analýzy jejich technických vlastností. Vzhledem k tomu, že diskuse o definici kategorií probíhají na příslušných mezinárodních fórech, jichž je Unie smluvní stranou, měla by Komise tuto práci zohlednit s cílem zabránit nepřiměřeným a negativním dopadům na uplatňování technických požadavků a zkušebních postupů, jakož i jakýmkoli negativním dopadům pro výrobce, zejména výrobce vysoce specializovaných traktorů.
- (3) V nařízení (EU) č. 167/2013 by mělo být jasné stanoveno, že výraz „výměnné stroje“ znamená „výměnné zařízení“, aby bylo zajištěno konzistentní používání terminologie v celém nařízení.
- (4) V nařízení (EU) č. 167/2013 je požadováno, aby dovozci v případě výrobků, které nejsou ve shodě s uvedeným nařízením nebo představují závažné nebezpečí, uchovávali kopii prohlášení o shodě. Mělo by být jasné stanoveno, že se odkazuje na certifikát EU schválení typu. Uvedené nařízení by proto mělo být pozměněno tak, aby uvádělo správný doklad.
- (5) Nařízení (EU) č. 167/2013 vyžaduje, aby certifikát EU schválení typu obsahoval jako přílohu výsledky zkoušek. Mělo by být jasné stanoveno, že se odkazuje na list s výsledky zkoušek. Uvedené nařízení by proto mělo být pozměněno tak, aby uvádělo správnou přílohu.
- (6) Nařízení (EU) č. 167/2013 svěřilo Komisi pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci na období pěti let, jež skončilo dne 21. března 2018. Jelikož je neustále třeba aktualizovat různé prvky postupu schválení typu stanovené v uvedeném nařízení a akty přijaté podle uvedeného nařízení, a zejména je třeba je přizpůsobovat technickému pokroku nebo provádět opravy, mělo by být období výkonu přenesené pravomoci prodlouženo s možností dalších automatických prodloužení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 440, 6.12.2018, s. 104.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. února 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. března 2019.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a doзору nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 1).

- (7) Nařízení (EU) č. 167/2013 odkazuje na zrušení směrnice Rady 74/347/EHS ⁽⁴⁾, přestože by mělo spíše odkazovat na zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/2/ES ⁽⁵⁾, jež předchází směrnici kodifikovala. Proto je třeba uvedený odkaz v nařízení (EU) č. 167/2013 změnit.
- (8) Jelikož toto nařízení mění nařízení (EU) č. 167/2013, aniž by byl rozšířen obsah jeho právní úpravy, a jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jeho rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (9) Nařízení (EU) č. 167/2013 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny nařízení (EU) č. 167/2013

Nařízení (EU) č. 167/2013 se mění takto:

1) v článku 2 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Toto nařízení se nepoužije na výměnné zařízení, které je celé zdviženo nad zemí nebo se nemůže otáčet kolem svislé osy, pokud je vozidlo, ke kterému je připojeno, provozováno na pozemní komunikaci.“;

2) v článku 4 se body 2) a 3) nahrazují tímto:

„2) „kategorie T1“: kolové traktory s nápravou nejbližší k řidiči s minimálním rozchodem minimálně 1 150 mm, s nenaloženou hmotností v provozním stavu větší než 600 kg a se světlou výškou nad vozovkou maximálně 1 000 mm; u traktorů s otočným sedadlem řidiče (otočné sedadlo a nastavitelný volant) se za nápravu nejbližší k řidiči považuje ta, na níž jsou namontovány pneumatiky s největším průměrem;

3) „kategorie T2“: kolové traktory s minimálním rozchodem menším než 1 150 mm, s nenaloženou hmotností v provozním stavu větší než 600 kg a se světlou výškou nad vozovkou maximálně 600 mm; pokud výška těžiště traktoru (stanoveno v souladu s normou ISO 789-6:1982 a měřeno vůči vozovce) dělená střední hodnotou minimálního rozchodu všech náprav je větší než 0,90, musí být maximální konstrukční rychlost omezena na 30 km/h;“;

3) v článku 12 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Dovozci po dobu deseti let poté, co bylo vozidlo uvedeno na trh, a po dobu pěti let poté, co byl na trh uveden systém, konstrukční část nebo samostatný technický celek, uchovávají kopii certifikátu EU schválení typu pro potřeby schvalovacích orgánů a orgánů pro dozor nad trhem a zajistí, aby schvalovací dokumentace uvedená v čl. 24 odst. 10 byla těmito orgány na požádání k dispozici.“;

4) v čl. 25 odst. 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) list s výsledky zkoušek;“;

5) v čl. 39 odst. 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„První pododstavec se použije pouze na vozidla na území Unie, na něž se v době jejich výroby vztahovalo platné EU schválení typu, ale která nebyla zaregistrována ani uvedena do provozu před tím, než dané EU schválení typu pozbylo platnosti.“;

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 74/347/EHS ze dne 25. června 1974 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se pole výhledu a stíračů čelních skel kolových zemědělských a lesnických traktorů (Úř. věst. L 191, 15.7.1974, s. 5).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/2/ES ze dne 15. ledna 2008 o poli výhledu a stíračích čelních skel kolových zemědělských a lesnických traktorů (kodifikované znění) (Úř. věst. L 24, 29.1.2008, s. 30).

6) v článku 71 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 17 odst. 5, čl. 18 odst. 4, čl. 19 odst. 6, čl. 20 odst. 8, čl. 27 odst. 6, čl. 28 odst. 6, čl. 45 odst. 4, čl. 49 odst. 3, čl. 53 odst. 12 a člancích 61 a 70 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 22. března 2013. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesené pravomoci nejpozději 22. června 2022 a devět měsíců před koncem každého následujícího pětiletého období.“;

7) v článku 76 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aniž je dotčen čl. 73 odst. 2 tohoto nařízení, směrnice 76/432/EHS, 76/763/EHS, 77/537/EHS, 78/764/EHS, 80/720/EHS, 86/297/EHS, 86/298/EHS, 86/415/EHS, 87/402/EHS, 2000/25/ES, 2003/37/ES, 2008/2/ES, 2009/57/ES, 2009/58/ES, 2009/59/ES, 2009/60/ES, 2009/61/ES, 2009/63/ES, 2009/64/ES, 2009/66/ES, 2009/68/ES, 2009/75/ES, 2009/76/ES a 2009/144/ES se zrušují s účinkem ode dne 1. ledna 2016.“.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2019/520

ze dne 19. března 2019

o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného a usnadnění přeshraniční výměny informací týkajících se nezaplacení silničních poplatků v Unii

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 91 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/52/ES ⁽⁴⁾ byla podstatně změněna. Vzhledem k potřebě provést další změn by uvedená směrnice měla být v zájmu přehlednosti přepracována.
- (2) V členských státech a sousedních zemích je žádoucí dosáhnout v co nejširším měřítku zavedení elektronických systémů pro výběr mýtného a mít k dispozici co nejvíce spolehlivé, uživatelsky přívětivé a nákladově efektivní systémy, které vyhoví budoucímu vývoji politiky zpoplatňování silnic na úrovni Unie a budoucímu technickému rozvoji. Je proto nezbytné, aby se systémy pro výběr mýtného staly interoperabilními s cílem snížit náklady a zatížení spojené s placením mýtného v rámci Unie.
- (3) Interoperabilní elektronické systémy pro výběr mýtného přispívají k dosažení cílů stanovených v právních předpisech Unie upravujících výběr mýtného.
- (4) Nedostatečná interoperabilita je u elektronických systémů pro výběr mýtného značným problémem, pokud výše silničního poplatku závisí na vzdálenosti ujeté vozidlem (mýtné za ujetou vzdálenost) nebo na průjezdu vozidla určitým bodem (například zpoplatnění vjezdu). Ustanovení týkající se interoperability elektronických systémů pro výběr mýtného by se proto měla vztahovat pouze na tyto systémy, a nikoliv na systémy, u nichž výše silničního poplatku závisí na době strávené vozidlem na zpoplatněné infrastruktuře (například časové poplatky, jako jsou známky).
- (5) Přeshraniční vymáhání povinnosti zaplatit silniční poplatky v Unii činí značný problém ve všech druzích systémů, ať již za ujetou vzdálenost, za vjezd, nebo za časový úsek, elektronických či manuálních. Za účelem řešení problému přeshraničního vymáhání povinnosti v případě nezaplacení silničního poplatku by se proto ustanovení týkající se přeshraniční výměny informací měla vztahovat na všechny tyto systémy.
- (6) Podle vnitrostátního práva lze skutek spočívající v nezaplacení silničního poplatku kvalifikovat jako správný delikt nebo jako trestný čin. Tato směrnice by se měla uplatňovat bez ohledu na kvalifikaci daného skutku.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 81, 2.3.2018, s. 181.

⁽²⁾ Úř. věst. C 176, 23.5.2018, s. 66.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. února 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. března 2019.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/52/ES ze dne 29. dubna 2004 o interoperabilitě elektronických systémů pro výběr mýtného ve Společenství (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 124).

- (7) Vzhledem k tomu, že poplatky za parkování nejsou v rámci Unie jednotně klasifikovány a s používáním infrastruktury souvisí nepřímo, měly by zůstat mimo oblast působnosti této směrnice.
- (8) Interoperabilita elektronických systémů pro výběr mýtného vyžaduje harmonizaci použité technologie a rozhraní mezi prvky interoperability.
- (9) Harmonizace technologií a rozhraní by měla být podporována vývojem a údržbou vhodných otevřených a veřejných norem, které budou dostupné všem dodavatelům systému na nediskriminačním základě.
- (10) Za účelem pokrytí požadovaných komunikačních technologií jejich palubními zařízeními by poskytovatelům evropské služby elektronického mýtného (dále jen „EETS“) mělo být umožněno používat jiné hardwarové a softwarové systémy, které se již ve vozidle nacházejí, jako jsou družicové navigační systémy nebo přenosná zařízení, a napojit se na ně.
- (11) Měly by být zohledněny specifické vlastnosti elektronických systémů pro výběr mýtného, které jsou v současnosti používány u lehkých osobních či užitkových vozidel. Vzhledem k tomu, že žádný z těchto elektronických systémů pro výběr mýtného v současné době nevyužívá družicové určování polohy nebo mobilní komunikace, mělo by být poskytovatelům EETS umožněno, aby po omezenou dobu vybavovali uživatele lehkých osobních či užitkových vozidel palubními zařízeními, která mohou využívat mikrovlnnou technologii výhradně v pásmu 5,8 GHz. Touto výjimkou by nemělo být dotčeno právo členských států zavést družicový systém pro výběr mýtného pro lehká osobní či užitková vozidla.
- (12) Systémy pro výběr mýtného založené na technologii automatického rozpoznávání poznávacích značek (ANPR) vyžadují více manuálních kontrol transakcí mýtného v obslužném oddělení než systémy využívající palubní zařízení. Systémy s palubními zařízeními jsou účinnější pro rozsáhlejší oblasti výběru elektronického mýtného, kdežto systémy využívající technologii ANPR jsou vhodnější pro malé oblasti, jako je městské mýtné, kde by používání palubního zařízení vedlo k neúměrným nákladům nebo administrativní zátěži. Technologie ANPR může být užitečná v kombinaci s jinými technologiemi.
- (13) Vzhledem k technickému vývoji v oblasti řešení založených na technologii ANPR by měly být normalizační subjekty vybíduty, aby stanovily nezbytné technické normy.
- (14) Konkrétní práva a povinnosti poskytovatelů EETS by se měly vztahovat na subjekty, které prokáží, že splnily určité požadavky a získaly registraci jako poskytovatelé EETS v členských státech, v nichž jsou usazeni.
- (15) Práva a povinnosti hlavních aktérů EETS, totiž poskytovatelů EETS, subjektů pro výběr mýtného a uživatelů EETS, by měly být jasně vymezeny, aby se zajistilo spravedlivé a účinné fungování trhu.
- (16) Je zejména důležité ochránit určitá práva poskytovatelů EETS, jako je právo na ochranu obchodně citlivých údajů, aniž by se to negativně odrazilo na kvalitě služeb poskytovaných subjektům pro výběr mýtného a uživatelům EETS. Subjekt pro výběr mýtného by měl mít povinnost neposkytovat obchodně citlivé údaje žádnému konkurentovi poskytovatele EETS. Množství a druh údajů, které poskytovatelé EETS sdělují subjektům pro výběr mýtného pro účely výpočtu a účtování mýtného nebo ověření výpočtu mýtného účtovaného vozidlům uživatelů EETS ze strany poskytovatelů EETS, by měly být omezeny na přísné minimum.
- (17) Poskytovatelé EETS by při vymáhání mýtného měli mít povinnost plně spolupracovat se subjekty pro výběr mýtného, aby se zvýšila celková účinnost elektronických systémů pro výběr mýtného. Proto by mělo být subjektům pro výběr mýtného umožněno požadovat po poskytovateli EETS, aby v případě podezření z nezaplacení silničního poplatku poskytl údaje týkající se vozidla a jeho vlastníka či držitele, který je zákazníkem poskytovatele EETS, za předpokladu, že tyto údaje nebudou použity pro jakýkoli jiný účel, než je vymáhání mýtného.
- (18) Aby poskytovatelé EETS mohli soutěžit nediskriminačním způsobem o všechny zákazníky v dané oblasti EETS, je důležité umožnit jim akreditovat se pro tuto oblast s dostatečným předstihem, aby mohli nabízet své služby uživatelům od prvního dne provozu systému pro výběr mýtného.
- (19) Subjekty pro výběr mýtného by měly poskytnout poskytovatelům EETS přístup do své oblasti EETS na nediskriminačním základě.
- (20) Za účelem zajištění transparentnosti a nediskriminačního přístupu ke všem oblastem EETS pro všechny poskytovatele EETS by subjekty pro výběr mýtného měly v přehledu o oblasti EETS zveřejnit veškeré potřebné informace týkající se přístupových práv.

- (21) Veškeré rabaty nebo slevy na mýtném, které uživatelům palubního zařízení poskytuje členský stát nebo subjekt pro výběr mýtného, by měly být transparentní, veřejně oznamované a dostupné za stejných podmínek zákazníkům poskytovatelů EETS.
- (22) Poskytovatelé EETS by měli mít nárok na spravedlivou odměnu vypočítanou na základě transparentní, nediskriminační a jednotné metodiky.
- (23) Subjektům pro výběr mýtného by mělo být umožněno odečíst od odměny pro poskytovatele EETS přiměřené náklady, které jim vznikly při poskytování, provozu a údržbě prvků elektronického systému pro výběr mýtného souvisejících s EETS.
- (24) Poskytovatelé EETS by měli zaplatit subjektu pro výběr mýtného veškeré mýtné, které mají zaplatit jejich zákazníci. Poskytovatelé EETS by však neměli nést odpovědnost za mýtné, které jejich zákazníci nezaplatili, pokud jsou tito zákazníci vybaveni palubním zařízením, o němž bylo subjektu pro výběr mýtného ohlášeno, že bylo zneplatněno.
- (25) Pokud právní subjekt, který je poskytovatelem služby mýtného, plní také další úkoly v rámci elektronického systému pro výběr mýtného nebo vykonává další činnosti, které s elektronickým výběrem mýtného přímo nesouvisí, měl by mít povinnost vést účetní záznamy, které umožňují jasně odlišovat náklady a příjmy související s poskytováním služeb mýtného od nákladů a příjmů souvisejících s jinými činnostmi, a poskytovat na žádost příslušnému smířcímu nebo soudnímu orgánu informace o nákladech a příjmech, které souvisejí s poskytováním služeb mýtného. Křížové dotace mezi činnostmi prováděnými ve funkci poskytovatele služby mýtného a jinými činnostmi by neměly být povoleny.
- (26) Uživatelé by měli mít možnost stát se účastníky EETS prostřednictvím kteréhokoli poskytovatele EETS bez ohledu na jejich státní příslušnost, členský stát pobytu nebo členský stát, ve kterém je vozidlo registrováno.
- (27) Za účelem zamezení dvojí úhrady a zajištění právní jistoty pro uživatele by měla být platba mýtného poskytovateli EETS považována za splnění povinností uživatele vůči příslušnému subjektu pro výběr mýtného.
- (28) Smluvní vztah mezi subjektem pro výběr mýtného a poskytovatelem EETS by měl mimo jiné zajistit, aby bylo mýtné řádně uhrazeno.
- (29) Je třeba zavést postup mediace pro řešení sporů mezi subjekty pro výběr mýtného a poskytovateli EETS při sjednávání smluv a v rámci jejich smluvních jednání. Subjekty pro výběr mýtného a poskytovatelé EETS usilující o vyřešení sporu souvisejícího s právem na přístup k oblastem EETS bez diskriminace by měli konzultovat vnitrostátní smířcí orgány.
- (30) Smířcí orgány by měly být zmocněny k ověření toho, zda smluvní podmínky, které se vztahují na jakéhokoli poskytovatele EETS, jsou nediskriminační povahy. Zejména by měly být zmocněny k ověření toho, zda jsou odměny nabízené poskytovatelům EETS subjektem pro výběr mýtného v souladu se zásadami stanovenými v této směrnici.
- (31) Dopravní údaje o uživatelích EETS představují zásadní příspěvek pro zdokonalování dopravních politik členských států. Členské státy by proto měly mít možnost si takové údaje od poskytovatelů služby mýtného, včetně poskytovatelů EETS, vyžádat pro účely tvorby dopravních politik a zdokonalení řízení dopravy nebo pro jiné nekomerční využití daným státem, a to při dodržení příslušných pravidel pro ochranu osobních údajů.
- (32) Je potřeba zavést rámec, který stanoví postupy pro akreditaci poskytovatelů EETS pro oblast EETS a který zajistí spravedlivý přístup na trh, přičemž zaručí patřičnou úroveň služeb. V přehledu o oblasti EETS by měl být podrobně uveden postup pro akreditaci poskytovatele EETS pro oblast EETS, a zejména postup pro kontrolu souladu se specifikacemi a vhodností pro použití prvků interoperability. Tento postup by měl být stejný pro všechny poskytovatele EETS.
- (33) V zájmu zajištění snadného přístupu k informacím ze strany účastníků trhu EETS by měly být členské státy povinny shromažďovat a zveřejňovat veškeré významné údaje týkající se EETS ve veřejně přístupných národních rejstřících.

- (34) Má-li se otevřít cesta technickému pokroku, je důležité, aby subjekty pro výběr mýtného měly možnost zkoušet nové technologie nebo koncepty pro výběr mýtného. Takové zkoušky by však měly být omezené a poskytovatelé EETS by neměli být povinni se jich zúčastnit. Komise by měla mít možnost zkoušky nepovolit, jestliže by mohly mít dopad na řádné fungování běžných elektronických systémů pro výběr mýtného nebo EETS.
- (35) Velké rozdíly mezi technickými specifikacemi elektronických systémů pro výběr mýtného by mohly ztížit dosažení celounijní interoperability těchto systémů, a tím i přispět k trvání současné situace, kdy uživatelé potřebují několik palubních zařízení, aby uhradili mýtné v Unii. Tento stav negativně ovlivňuje účinnost dopravních činností, nákladovou efektivnost systémů pro výběr mýtného a dosahování cílů dopravní politiky. Je proto zapotřebí řešit příčiny tohoto stavu.
- (36) Zatímco se přeshraniční interoperabilita v rámci Unie posiluje, je střednědobým až dlouhodobým cílem umožnit dopravu přes celou Unii za použití jediného palubního zařízení. Za účelem zamezení vzniku administrativní zátěže a nákladů pro uživatele silnic je proto důležité, aby Komise vypracovala plán pro dosažení tohoto cíle a aby se usnadnil volný pohyb osob a zboží v Unii, aniž by to negativně ovlivnilo soutěž na trhu.
- (37) EETS je služba založená na tržních pravidlech, a proto by neměli být poskytovatelé EETS povinni poskytovat tuto službu v celé Unii. V zájmu uživatelů by však poskytovatelé EETS měli mít povinnost pokrývat všechny oblasti EETS v kterémkoli členském státě, v němž se rozhodnou své služby poskytovat. Komise by měla kromě toho posoudit, zda flexibilita pro poskytovatele EETS nevede k vyloučení malých či okrajových oblastí EETS z EETS, a pokud k takovému zjištění dospěje, měla by případně zasáhnout.
- (38) V přehledu o oblasti EETS je třeba podrobně uvést rámcové obchodní podmínky pro činnosti poskytovatelů EETS v příslušné oblasti EETS. Zejména je v něm třeba popsat metodiku použitou pro výpočet odměny pro poskytovatele EETS.
- (39) Spouští-li se nový elektronický systém pro výběr mýtného nebo upravuje-li se podstatně stávající systém, měl by subjekt pro výběr mýtného zveřejnit nové či aktualizované přehledy o oblasti EETS v dostatečném předstihu, aby poskytovatelé EETS mohli být akreditováni nebo opětovně akreditováni pro systém, a to nejpozději jeden měsíc před dnem zahájení provozu systému. Subjekt pro výběr mýtného by měl vypracovat a dodržovat postup pro akreditaci či opětovnou akreditaci poskytovatelů EETS tak, aby tento postup mohl být dokončen nejpozději měsíc před zahájením provozu nového nebo podstatně upraveného systému. Subjekty pro výběr mýtného by měly mít povinnost dodržovat svou část plánovaného postupu, jak je stanoveno v přehledu o oblasti EETS.
- (40) Subjekty pro výběr mýtného by neměly po poskytovatelích EETS požadovat žádná konkrétní technická řešení, jež by mohla ohrozit interoperabilitu s ostatními oblastmi EETS a se stávajícími prvky interoperability poskytovatele EETS.
- (41) EETS má potenciál výrazně snížit administrativní náklady a zátěž pro provozovatele mezinárodní silniční dopravy a řidiče.
- (42) Poskytovatelé EETS by měli mít možnost vystavovat uživatelům EETS faktury. Subjekty pro výběr mýtného by však měly mít možnost žádat, aby faktury byly vystavovány jejich jménem, neboť vystavování faktur přímo jménem poskytovatele EETS může v určitých oblastech EETS vést k negativním důsledkům v administrativní a daňové oblasti.
- (43) Každý členský stát s alespoň dvěma oblastmi EETS by měl určit kontaktní kancelář, na niž se budou moci obrátit poskytovatelé EETS, kteří chtějí poskytovat EETS na jeho území, s cílem usnadnit jejich kontakty se subjekty pro výběr mýtného.
- (44) Elektronické mýtné a jiné služby, například spolupracující aplikace ITS (C-ITS), používají podobné technologie a sousedící kmitočtová pásma pro komunikaci s krátkým dosahem mezi vozidly navzájem a mezi vozidly a infrastrukturou. Po důkladném posouzení nákladů, přínosů, technických překážek a jejich možných řešení by bylo vhodné, aby byl v budoucnu prozkoumán potenciál pro zavedení dalších nových technologií pro elektronický systém pro výběr mýtného. Je důležité zavést opatření na ochranu stávajících investic do mikrovlnné technologie v pásmu 5,8 GHz před vlivem jiných technologií.
- (45) Aniž jsou dotčeny právní předpisy v oblasti státní podpory či hospodářské soutěže, mělo by být členským státům umožněno navrhnout opatření na podporu elektronického výběru mýtného a fakturace.

- (46) Při přezkumu norem týkajících se EETS normalizačními organizacemi by měla platit přiměřená přechodná opatření k zajištění kontinuity EETS a kompatibility prvků interoperability, které jsou v době revize norem již používány, se systémy pro výběr mýtného.
- (47) EETS by měl umožnit rozvoj intermodality při dodržení zásad „uživatel platí“ a „znečišťovatel platí“.
- (48) Problémy s určováním totožnosti pachatelů nerezidentů v souvislosti s elektronickými systémy pro výběr mýtného brání dalšímu rozvoji těchto systémů a širšímu uplatnění zásad „uživatel platí“ a „znečišťovatel platí“ na silnicích Unie, a je proto zapotřebí nalézt způsob jak určit totožnost těchto osob a zpracovávat jejich osobní údaje.
- (49) Z důvodů soudržnosti a účinného využívání zdrojů by systém pro výměnu informací o osobách, které nezaplatí silniční poplatek, a o jejich vozidlech měl používat stejné nástroje jako systém používaný pro výměnu informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu stanovený ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ⁽⁵⁾.
- (50) V některých členských státech je nezaplacení silničního poplatku konstatováno až poté, co byla uživateli oznámena povinnost silniční poplatek uhradit. Vzhledem k tomu, že tato směrnice neharmonizuje v tomto ohledu vnitrostátní právní předpisy, měly by členské státy mít možnost použít tuto směrnici k určení totožnosti uživatelů a vozidel pro účely oznámení uvedené povinnosti. Takové rozšířené použití by však mělo být povoleno, pouze pokud jsou splněny určité podmínky.
- (51) Postupy zahájené v návaznosti na nezaplacení silničního poplatku nejsou v Unii harmonizovány. Uživatelé silnic, jehož totožnost byla zjištěna, je často dána možnost uhradit nezaplacený silniční poplatek či pevnou částku jako náhradu přímo subjektu odpovědnému za výběr silničního poplatku před tím, než orgány členského státu zahájí následné správní nebo trestní řízení. Je zapotřebí, aby byl za obdobných podmínek všem uživatelům silnic k dispozici účinný postup, jehož cílem bude ukončení závadného stavu spočívajícího v nezaplacení silničního poplatku. Za tímto účelem by členským státům mělo být umožněno poskytnout subjektu odpovědnému za výběr silničního poplatku údaje nezbytné k určení vozidla, k němuž se váže nezaplacení silničního poplatku, jakož i ke zjištění totožnosti jeho vlastníka či držitele, a to za předpokladu, že bude zajištěna řádná ochrana osobních údajů. V této souvislosti by členské státy měly zajistit, aby vyhováním platebnímu rozkazu, jenž vydal dotýčný subjekt, řízení o nezaplacení silničního poplatku skončilo.
- (52) V některých členských státech se nepřítomnost palubního zařízení ve vozidle či jeho nefunkčnost považují za nezaplacení silničního poplatku, pokud tento poplatek může být uhrazen pouze prostřednictvím palubního zařízení.
- (53) Členské státy by měly poskytovat Komisi informace a údaje nezbytné pro posouzení účinnosti a efektivity systému pro výměnu informací o osobách, které nezaplatí silniční poplatek. Komise by měla obdržené údaje a informace posoudit a v případě potřeby navrhnout změny této směrnice.
- (54) Při přezkoumávání možných opatření k dalšímu usnadnění přeshraničního vymáhání povinnosti zaplatit silniční poplatek v Unii by Komise měla rovněž ve své zprávě posoudit, zda je zapotřebí vzájemné pomoci mezi členskými státy.
- (55) Vymáhání povinnosti zaplatit silniční poplatek, určení vozidla a totožnosti vlastníka nebo držitele vozidla, u něž bylo konstatováno nezaplacení silničního poplatku, a shromažďování informací o uživateli za účelem zajištění splnění povinností ze strany subjektu pro výběr mýtného vůči daňovým orgánům zahrnují zpracovávání osobních údajů. Toto zpracování údajů je třeba provádět v souladu s pravidly Unie, která jsou mimo jiné stanovena v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾, ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ⁽⁷⁾ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ⁽⁸⁾. Právo na ochranu osobních údajů je výslovně uznáno článkem 8 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/413 ze dne 11. března 2015 o usnadnění přeshraniční výměny informací o dopravních deliktech v oblasti bezpečnosti silničního provozu (Úř. věst. L 68, 13.3.2015, s. 9).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (56) Touto směrnicí není dotčena svoboda členských států stanovit pravidla upravující zpoplatnění silniční infrastruktury a daňové záležitosti.
- (57) Za účelem usnadnění přeshraniční výměny informací o vozidlech a o vlastnících nebo držitelích vozidel, u nichž došlo k nezaplacení silničních poplatků, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“), pokud jde o změnu přílohy I v souvislosti s jejím přizpůsobením změnám v právu Unie. Pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU by měla být přenesena na Komisi rovněž tehdy, pokud jde o stanovení podrobných prvků klasifikace vozidel pro účely zřízení platného tarifního režimu, v němž budou dále vymezeny povinnosti uživatelů EETS týkající se poskytování údajů poskytovateli EETS a užívání a nakládání s palubním zařízením, stanoveny požadavky pro prvky interoperability ve vztahu k bezpečnosti a zdraví, spolehlivosti a dostupnosti, ochrany životního prostředí, technické slučitelnosti, zabezpečení, ochrany soukromí, provozu a řízení a rovněž vymezeny obecné požadavky na infrastrukturu, které se týkají prvků interoperability, stejně jako minimální kritéria způsobilosti pro oznámené subjekty. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽⁹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (58) Provedení této směrnice vyžaduje, aby v členských státech byly jednotné podmínky pro uplatňování technických a administrativních specifikací pro zavedení postupů pro aktéry EETS a rozhraní mezi nimi s cílem usnadnit interoperabilitu a zajistit, aby se vnitrostátní trhy výběru mýtného řídily rovnocennými pravidly. Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení této směrnice vymezení těchto technických a administrativních specifikací by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁰⁾.
- (59) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení směrnice uvedené v příloze III části B ve vnitrostátním právu.
- (60) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané v Listině základních práv Evropské unie, především ochranu osobních údajů.
- (61) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001⁽¹¹⁾,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice stanoví podmínky nezbytné pro tyto účely:
  - a) zajištění interoperability elektronických systémů pro výběr mýtného na celé unijní městské a meziměstské silniční síti, na dálnicích, hlavních a vedlejších silnicích a na různých stavbách, jako jsou tunely nebo mosty a trajekty, a
  - b) usnadnění přeshraniční výměny údajů o registraci vozidel, které se týkají vozidel a vlastníků nebo držitelů vozidel, u nichž došlo k nezaplacení jakýchkoli silničních poplatků v Unii.

Za účelem dodržování zásady subsidiarity se tato směrnice použije, aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá členskými státy za účelem výběru silničních poplatků z určitých typů vozidel, určení výše těchto poplatků a stanovení účelu, za kterým jsou tyto poplatky vybírány.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Články 3 až 22 se nevztahují na:
  - a) systémy pro výběr mýtného, které nejsou elektronické ve smyslu čl. 2 bodu 10;
  - b) malé, čistě místní systémy pro výběr mýtného, pro které by byly náklady na splnění požadavků článků 3 až 22 nepřiměřeně dosaženým přínosům.
3. Tato směrnice se nevztahuje na poplatky za parkování.
4. Cíle interoperability elektronických systémů pro výběr mýtného v Unii se dosáhne prostřednictvím evropské služby elektronického mýtného (EETS), která doplňuje vnitrostátní služby elektronického mýtného členských států.
5. Pokud vnitrostátní právo vyžaduje, aby uživateli byla oznámena povinnost zaplatit silniční poplatek předtím, než lze konstatovat jeho nezaplacení, mohou členské státy tuto směrnici rovněž použít pro účely určení totožnosti vlastníka nebo držitele vozidla a vozidla samotného pouze pro účely oznámení uvedené povinnosti, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:
  - a) neexistuje jiný způsob, jak určit totožnost vlastníka nebo držitele vozidla, a
  - b) oznámení určené vlastníku nebo držiteli vozidla o povinnosti zaplatit silniční poplatek je podle vnitrostátního práva povinnou součástí postupu pro zaplacení silničního poplatku.
6. Pokud členský stát použije odstavec 5, přijme nezbytná opatření k zajištění toho, aby jakékoli následné řízení v souvislosti s povinností zaplatit silniční poplatek bylo prováděno veřejnými orgány. Odkazy na nezaplacení silničního poplatku v této směrnici zahrnují případy podle odstavce 5, pokud členský stát, v němž k nezaplacení silničního poplatku došlo, uvedený odstavec použije.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „službou mýtného“ služba, která umožňuje uživatelům používat vozidlo v jedné nebo více oblastech EETS na základě jediné smlouvy, a v nezbytných případech s jednou sadou palubního zařízení, a která zahrnuje:
  - a) je-li to nutné, poskytování palubního zařízení upraveného podle potřeby uživatelům a udržování jeho funkčnosti;
  - b) záruky, že uživatel zaplatí subjektu pro výběr mýtného příslušné mýtné;
  - c) poskytnutí prostředků pro zaplacení uživateli nebo přijetí již existujícího prostředku;
  - d) výběr mýtného od uživatele;
  - e) obstarání zákaznických vztahů s uživatelem, a
  - f) provádění a dodržování bezpečnostní politiky a politiky ochrany soukromí u systémů pro výběr mýtného;
- 2) „poskytovatelem služby mýtného“ právní subjekt poskytující služby mýtného v jedné či více oblastech EETS u jedné či více tříd vozidel;
- 3) „subjektem pro výběr mýtného“ veřejnoprávní nebo soukromoprávní subjekt, který vybírá mýtné za pohyb vozidel v oblasti EETS;
- 4) „určeným subjektem pro výběr mýtného“ veřejnoprávní nebo soukromoprávní subjekt, který byl jmenován jako subjekt pro výběr mýtného v budoucí oblasti EETS;
- 5) „evropskou službou elektronického mýtného (EETS)“ služba mýtného, kterou poskytovatel EETS poskytuje uživateli EETS na základě smlouvy týkající se jedné nebo více oblastí EETS;
- 6) „poskytovatelem EETS“ subjekt, který uživateli EETS na základě samostatné smlouvy uděluje přístup k EETS, převádí mýtné příslušnému subjektu pro výběr mýtného a je registrován členským státem, v němž je usazen;
- 7) „uživatelem EETS“ fyzická nebo právnická osoba, která uzavřela smlouvu s poskytovatelem EETS, aby získala přístup k EETS;
- 8) „oblastí EETS“ silnice, silniční síť, stavba jako most nebo tunel, nebo trajekt, kde se vybírá mýtné prostřednictvím elektronického systému pro výběr mýtného;

- 9) „systémem splňujícím požadavky EETS“ soubor prvků elektronického systému pro výběr mýtného, které jsou zvláště zapotřebí pro začlenění poskytovatelů EETS do systému a pro provoz EETS;
- 10) „elektronickým systémem pro výběr mýtného“ systém pro výběr mýtného, v němž je povinnost uživatele zaplatit mýtné aktivována výlučně automatickým zjištěním přítomnosti vozidla v určité oblasti prostřednictvím dálkové komunikace s palubním zařízením umístěným ve vozidle nebo automatickým rozpoznáním poznávací značky a je s tímto zjištěním spojena;
- 11) „palubním zařízením“ úplný soubor částí hardwarového a softwarového vybavení k použití v rámci služby mýtného, který je nainstalován nebo se nachází na palubě vozidla za účelem shromažďování, ukládání, zpracování a přijmu či předávání údajů na dálku, a to buď jako samostatné zařízení, nebo zařízení zabudované ve vozidle;
- 12) „hlavním poskytovatelem služby“ poskytovatel služby mýtného se zvláštními povinnostmi, jako je povinnost uzavírat smlouvy se všemi zainteresovanými uživateli, nebo se zvláštními právy, jako je zvláštní odměna či garantovaná dlouhodobá smlouva, které se liší od práv a povinností jiných poskytovatelů služby;
- 13) „prvkem interoperability“ jakákoliv základní konstrukční část, skupina konstrukčních částí, podsestava nebo úplná sestava zařízení, která jsou nebo mají být zahrnuty do EETS a na nichž přímo nebo nepřímo závisí interoperabilita služby, včetně hmotných předmětů i nehmotných předmětů, jako je programové vybavení;
- 14) „vhodností pro použití“ schopnost prvku interoperability reprezentativně zabudovaného do EETS v souvislosti se systémem subjektu pro výběr mýtného dosáhnout určené výkonnosti při provozu a tuto výkonnost udržet;
- 15) „kontextovými údaji mýtného“ informace stanovené odpovědným subjektem pro výběr mýtného, které jsou nezbytné pro stanovení výše mýtného, jež má být uhrazeno za pohyb vozidla v určité oblasti výběru mýtného, a k ukončení mýtné transakce;
- 16) „výkazem o mýtném“ prohlášení určené subjektu pro výběr mýtného, které potvrzuje přítomnost vozidla v oblasti EETS ve formátu dohodnutém mezi poskytovatelem služby mýtného a subjektem pro výběr mýtného;
- 17) „parametry klasifikace vozidel“ informace týkající se vozidla, podle nichž se na základě kontextových údajů mýtného vypočítává mýtné;
- 18) „obslužným oddělením“ centrální elektronický systém používaný subjektem pro výběr mýtného, skupinou subjektů pro výběr mýtného, které vytvořily ústřední bod pro interoperabilitu, či poskytovatelem EETS ke shromažďování, zpracování a zasílání informací v rámci elektronického systému pro výběr mýtného;
- 19) „podstatně upraveným systémem“ stávající elektronický systém pro výběr mýtného, jenž prošel nebo prochází změnou, která od poskytovatelů EETS vyžaduje provedení změn u prvků interoperability, které jsou v provozu, například přeprogramování nebo přizpůsobení rozhraní jejich obslužného oddělení, a to v takovém rozsahu, že je vyžadována opětovná akreditace;
- 20) „akreditací“ postup vymezený a řízený subjektem pro výběr mýtného, jež musí poskytovatel EETS podstoupit, aby získal povolení k poskytování EETS v oblasti EETS;
- 21) „mýtným“ nebo „silničním poplatkem“ poplatek, který musí uživatel silnic zaplatit za pohyb po dané silnici, silniční síti, stavbě jako například mostu či tunelu, nebo trajektu;
- 22) „nezaplacením silničního poplatku“ delikt spočívající v nezaplacení silničního poplatku uživatelem silnice v členském státě, jak je vymezen v příslušných právních předpisech dotyčného členského státu;
- 23) „členským státem registrace“ členský stát, v němž je registrováno vozidlo, na které se vztahuje povinnost zaplatit silniční poplatek;
- 24) „národním kontaktním místem“ určený příslušný orgán členského státu pro přeshraniční výměnu údajů o registraci vozidel;
- 25) „automatizovaným vyhledáváním“ on-line přístup za účelem nahlédnutí do databází jednoho, více než jednoho nebo všech členských států;
- 26) „vozidlem“ motorové vozidlo nebo jízdní souprava, které jsou určeny nebo používány pro přepravu osob nebo zboží po silnici;
- 27) „držitelem vozidla“ osoba, na jejíž jméno je vozidlo registrováno, jak vymezují právní předpisy členského státu registrace;
- 28) „těžkým osobním či užitkovým vozidlem“ vozidlo s maximální přípustnou hmotností přesahující 3,5 tuny;
- 29) „lehkým osobním či užitkovým vozidlem“ vozidlo s maximální přípustnou hmotností nepřesahující 3,5 tuny.

Článek 3

Technologická řešení

1. Všechny nové elektronické systémy pro výběr mýtného, které vyžadují instalaci nebo použití palubních zařízení, musí užívat pro provádění transakcí elektronického mýtného jednu nebo více z těchto technologií:

- a) družicové určování polohy;
- b) mobilní komunikace;
- c) mikrovlnnou techniku na 5,8 GHz.

Stávající elektronické systémy pro výběr mýtného, které vyžadují instalaci nebo použití palubního zařízení a používají jiné technologie, musí splňovat požadavky stanovené v prvním pododstavci tohoto odstavce, pokud jsou provedena jejich podstatná technologická zlepšení.

2. Postupem stanoveným ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ⁽¹²⁾ požádá Komise příslušné normalizační subjekty, aby s ohledem na technologie uvedené v odst. 1 prvním pododstavci a technologie systémů automatického rozpoznávání poznávacích značek urychleně přijaly normy použitelné pro elektronické systémy pro výběr mýtného a v případě potřeby je aktualizovaly. Komise požádá, aby normalizační orgány zajistily soustavnou kompatibilitu prvků interoperability.

3. Palubní zařízení, které užívá technologii družicového určování polohy a je uvedeno na trh po 19. říjnu 2021, musí být kompatibilní se službami určování polohy, které poskytují systémy Galileo a EGNOS (evropská služba pro pokrytí geostacionární navigací).

4. Aniž je dotčen odstavec 6, provozovatelé EETS poskytnou uživatelům EETS palubní zařízení, která jsou vhodná pro užívání a jsou interoperabilní a schopná komunikace s příslušnými elektronickými systémy pro výběr mýtného, které jsou v provozu v členských státech a užívají technologie uvedené v odst. 1 prvním pododstavci.

5. Palubní zařízení může používat vlastní hardware a software, prvky jiného hardwaru a softwaru nacházející se ve vozidle nebo obojí. Za účelem komunikace s jinými hardwarovými systémy nacházejícími se ve vozidle může palubní zařízení používat jiné technologie než technologie uvedené v odst. 1 prvním pododstavci za předpokladu, že je zajištěna bezpečnost, kvalita služeb a ochrana soukromí.

Palubní zařízení EETS může usnadňovat i jiné služby než je výběr mýtného za předpokladu, že provozování takových služeb nenarušuje služby mýtného v některé z oblastí EETS.

6. Aniž je dotčeno právo členských států zavést elektronické systémy pro výběr mýtného pro lehká osobní či užitková vozidla založené na družicovém určování polohy nebo mobilní komunikaci, mohou poskytovatelé EETS uživatelům lehkých osobních či užitkových vozidel poskytovat do 31. prosince 2027 palubní zařízení, která mohou využívat výhradně mikrovlnnou techniku na 5,8 GHz, k použití v oblastech EETS, které nevyžadují technologie družicového určování polohy nebo mobilních komunikací.

KAPITOLA II

OBECNÉ ZÁSADY EETS

Článek 4

Registrace poskytovatelů EETS

Každý členský stát stanoví postup pro registraci poskytovatelů EETS. Uděluje registraci subjektům, které jsou usazeny na jeho území, požádají o registraci a mohou prokázat, že splňují tyto požadavky:

- a) mají certifikaci podle normy EN ISO 9001 nebo rovnocennou certifikaci;
- b) mají k dispozici technické vybavení a prohlášení ES či osvědčení ES dokládající, že prvky interoperability splňují specifikace;
- c) jsou způsobilé pro poskytování služeb elektronického mýtného nebo v jiných příslušných oblastech;
- d) jsou finančně způsobilé;
- e) udržují celkový plán řízení rizik, který nejméně každé dva roky podléhá auditu, a
- f) mají dobrou pověst.

⁽¹²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

Článek 5

Práva a povinnosti poskytovatelů EETS

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatelé EETS, kterým udělily registraci, uzavřeli smlouvy EETS pokrývající všechny oblasti EETS na území alespoň čtyř členských států do 36 měsíců od jejich registrace v souladu s článkem 4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby tito poskytovatelé EETS uzavřeli smlouvy pokrývající všechny oblasti EETS v daném členském státě do 24 měsíců od uzavření první smlouvy v tomto členském státě, s výjimkou těch oblastí EETS, v nichž odpovědné subjekty pro výběr mýtného nedodržují čl. 6 odst. 3.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby poskytovatelé EETS, jimž udělily registraci, zajistili nepřetržité pokrytí všech oblastí EETS od okamžiku uzavření smluv o tomto pokrytí. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pokud není poskytovatel EETS schopen zachovat nepřetržité pokrytí některé oblasti EETS, jelikož subjekt pro výběr mýtného nedodržuje tuto směrnici, bylo toto pokrytí dotyčné oblasti co nejrychleji obnoveno.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatelé EETS, jimž udělily registraci, zveřejnili informace o jejich pokrytí oblastí EETS a o veškerých změnách tohoto pokrytí, jakož i, do jednoho měsíce ode dne registrace, podrobné plány týkající se případného rozšíření jejich služby na další oblasti EETS a tyto údaje každoročně aktualizovali.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatelé EETS, jimž udělily registraci nebo kteří poskytují EETS na jejich území, poskytli v nezbytných případech uživatelům EETS palubní zařízení, které splňuje požadavky stanovené v této směrnici a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU ⁽¹³⁾ a 2014/30/EU ⁽¹⁴⁾. Od dotyčných poskytovatelů EETS mohou požadovat důkaz o tom, že jsou tyto požadavky splněny.

5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatelé EETS, kteří poskytují EETS na jejich území, vedli seznamy zneplatněných palubních zařízení týkající se jejich smluv EETS s uživateli EETS. Přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby takové seznamy byly vedeny za důsledného dodržování pravidel Unie o ochraně osobních údajů, jak jsou stanoveny mimo jiné v nařízení (EU) 2016/679 a ve směrnici 2002/58/ES.

6. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatelé EETS, jimž udělily registraci, zveřejnili svou smluvní politiku ve vztahu k uživatelům EETS.

7. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatelé EETS, kteří poskytují EETS na jejich území, poskytli subjektům pro výběr mýtného informace potřebné pro výpočet a uplatňování mýtného na vozidla uživatelů EETS nebo poskytli subjektům pro výběr mýtného veškeré nezbytné informace, které jim umožní ověření výpočtu mýtného uplatněného na vozidla uživatelů EETS poskytovateli EETS.

8. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatelé EETS, kteří poskytují EETS na jejich území, spolupracovali se subjekty pro výběr mýtného při jejich úsilí o určení totožnosti podezřelých. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby existuje-li podezření, že nebyl zaplacen silniční poplatek, byl subjekt pro výběr mýtného schopen získat od poskytovatele EETS údaje o vozidle, jež bylo zapojeno do údajného nezaplacení silničního poplatku, a o vlastníkově či držitelé tohoto vozidla, jenž je zákazníkem tohoto poskytovatele EETS. Takové údaje poskytovatel EETS zpřístupní okamžitě.

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekt pro výběr mýtného takové údaje neposkytoval žádnému jinému poskytovateli služby mýtného. Přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, kdy je subjekt pro výběr mýtného spojen s poskytovatelem služby mýtného v jednom subjektu, se tyto údaje používaly pouze k určení totožnosti podezřelých, nebo v souladu s čl. 27 odst. 3.

9. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekt pro výběr mýtného odpovědný za oblast EETS na jejich území byl schopen od poskytovatele EETS získat údaje týkající se všech vozidel vlastněných nebo držných zákazníky poskytovatele EETS, která byla v daném období používána k jízdě v oblasti EETS, za niž je subjekt pro výběr mýtného odpovědný, jakož i údaje týkající se vlastníků nebo držitelů těchto vozidel, pokud subjekt pro výběr mýtného tyto údaje potřebuje, aby splnil své povinnosti vůči daňovým orgánům. Členské státy přijmou opatření

⁽¹³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES (Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 62).

⁽¹⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 79).

nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatel EETS poskytl požadované údaje nejpozději dva dny po obdržení žádosti. Příjmomu opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekt pro výběr mýtného takové údaje neposkytoval žádnému jinému poskytovateli služby mýtného. Příjmomu opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, kdy je subjekt pro výběr mýtného spojen s poskytovatelem služby mýtného v jednom subjektu, se tyto údaje používaly pouze ke splnění povinností subjektu pro výběr mýtného vůči daňovým orgánům.

10. Údaje, které poskytovatelé EETS poskytli subjektům pro výběr mýtného, musí být zpracovávány v souladu s pravidly Unie o ochraně osobních údajů, jak jsou stanovena v nařízení (EU) 2016/679, jakož i s vnitrostátními právními a správními předpisy, jimiž se provádějí směrnice 2002/58/ES a (EU) 2016/680.

11. Komise přijme do 19. října 2019 prováděcí akty, kterými podrobně vymezí povinnosti poskytovatelů EETS, pokud jde o:

- a) sledování plnění jejich úrovně služeb a spolupráce se subjekty pro výběr mýtného při ověřovacích auditech;
- b) spolupráci se subjekty pro výběr mýtného při provádění zkoušek systémů subjektů pro výběr mýtného;
- c) služby a technickou podporu pro uživatele EETS a personalizaci palubního zařízení;
- d) fakturaci uživatelům EETS;
- e) informace, které musí poskytovatelé EETS poskytovat subjektům pro výběr mýtného a na něž se odkazuje v odstavci 7, a
- f) informování uživatele EETS o zjištěném nevykázání mýtného.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2.

Článek 6

Práva a povinnosti subjektů pro výběr mýtného

1. Nesplňuje-li oblast EETS technické a procedurální podmínky pro interoperabilitu EETS stanovené touto směrnicí, přijme členský stát, na jehož území se tato oblast EETS nachází, opatření nezbytná k zajištění toho, aby odpovědný subjekt pro výběr mýtného posoudil problém s dotčenými zúčastněnými stranami, a spadá-li tento problém do jeho oblasti působnosti, přijal nápravná opatření s cílem zajistit interoperabilitu EETS se systémem výběru mýtného. Dotyčný členský stát v případě potřeby aktualizuje rejstřík uvedený v čl. 21 odst. 1, pokud jde o informace uvedené v písmenu a) uvedeného odstavce.

2. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby každý subjekt pro výběr mýtného odpovědný za oblast EETS na území tohoto členského státu vypracoval a udržoval aktuální přehled o oblasti EETS stanovující obecné podmínky pro poskytovatele EETS pro přístup do jejich oblastí EETS, v souladu s prováděcími akty uvedenými v odstavci 9.

Pokud je na území některého členského státu zaveden nový elektronický systém pro výběr mýtného, přijme tento členský stát opatření nezbytná k zajištění toho, aby určený subjekt pro výběr mýtného odpovědný za tento systém zveřejnil přehled o oblasti EETS v dostatečném předstihu a umožnil tak zainteresovaným poskytovatelům EETS získat akreditaci nejpozději jeden měsíc před zahájením provozu nového systému, přičemž je třeba řádně zohlednit délku postupu posuzování shody prvků interoperability podle čl. 15 odst. 1 se specifikacemi a jejich vhodností pro použití.

Je-li elektronický systém pro výběr mýtného na území některého členského státu podstatně upraven, přijme tento členský stát opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekt pro výběr mýtného odpovědný za tento systém zveřejnil aktualizovaný přehled o oblasti EETS v dostatečném předstihu a umožnil tak již akreditovaným poskytovatelům EETS přizpůsobit jejich prvky interoperability novým požadavkům a opětovně získat akreditaci nejpozději jeden měsíc před zahájením provozu upraveného systému, přičemž je třeba řádně zohlednit délku postupu posuzování shody prvků interoperability podle čl. 15 odst. 1 se specifikacemi a jejich vhodností pro použití.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekty pro výběr mýtného odpovědné za oblasti EETS na svém území akceptovaly na nediskriminačním základě jakéhokoli poskytovatele EETS žádajícího o poskytování EETS v uvedených oblastech EETS.

Akceptace poskytovatele EETS v určité oblasti EETS je podmíněna splněním povinností a obecných podmínek stanovených v přehledu o oblasti EETS tímto poskytovatelem.

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekty pro výběr mýtného od poskytovatelů EETS nevyžadovaly používání zvláštních technických řešení nebo postupů, které brání interoperabilitě prvků interoperability určitého poskytovatele EETS s elektronickými systémy pro výběr mýtného v jiných oblastech EETS.

Nemohou-li subjekt pro výběr mýtného a poskytovatel EETS dosáhnout dohody, může být věc postoupena smířcímu orgánu odpovědnému za příslušnou oblast výběru mýtného.

4. Každý členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby smlouvy mezi subjektem pro výběr mýtného a poskytovatelem EETS týkající se poskytování EETS na území daného členského státu dovolovaly poskytovateli EETS vystavit fakturu za mýtné přímo uživateli EETS.

Subjekt pro výběr mýtného může žádat, aby poskytovatel EETS uživateli vystavoval faktury jeho jménem a na jeho účet, a poskytovatel EETS této žádosti vyhově.

5. Mýtné účtované subjektu pro výběr mýtného uživateli EETS nesmí překročit odpovídající celostátní nebo místní mýtné. Tím není dotčeno právo členských států zavést rabaty nebo slevy na podporu využívání elektronických plateb mýtného. Veškeré rabaty a slevy uživatelů palubního zařízení z mýtného, které jim poskytuje členský stát nebo subjekt pro výběr mýtného, musí být transparentní, veřejně oznamované a za stejných podmínek dostupné zákazníkům poskytovatelů EETS.

6. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekty pro výběr mýtného přijaly ve svých oblastech EETS jakékoli funkční palubní zařízení od poskytovatelů EETS, s nimiž mají smluvní vztah, které získalo osvědčení v souladu s postupem vymezeným v prováděcích aktech podle čl. 15 odst. 7 a které není uvedeno na seznamu zneplatněných palubních zařízení podle čl. 5 odst. 5.

7. V případě poruchy EETS, kterou lze přičíst subjektu pro výběr mýtného, zajistí subjekt pro výběr mýtného poskytování služby za zhoršených podmínek, umožňující vozidlům se zařízením uvedeným v odstavci 6 bezpečný pohyb s minimální prodlevou a bez toho, aby byli vlastníci nebo držitel vozidla podezřelí z toho, že nezaplatily silniční poplatky.

8. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekty pro výběr mýtného spolupracovaly nediskriminačním způsobem s poskytovateli EETS, výrobci nebo oznámenými subjekty s cílem posoudit vhodnost prvků interoperability pro použití v jejich oblastech EETS.

9. Komise přijme do 19. října 2019 prováděcí akty, kterými stanoví minimální obsah přehledu o oblasti EETS, včetně:

- a) požadavků na poskytovatele EETS;
- b) procedurálních podmínek, včetně obchodních podmínek;
- c) postupu akreditace poskytovatelů EETS, a
- d) kontextových údajů mýtného.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2.

Článek 7

Odměna

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatelé EETS měli nárok na odměnu od subjektu pro výběr mýtného.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby metodika pro vymezení odměny poskytovatelů EETS byla transparentní, nediskriminační a jednotná pro všechny poskytovatele EETS s akreditací pro danou oblast EETS. Přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byla metodika zveřejněna jako součást obchodních podmínek v přehledu o oblasti EETS.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby se v oblastech EETS s hlavním poskytovatelem služby metodika pro výpočet odměny poskytovatelů EETS řídila touž strukturou jako odměna srovnatelných služeb stanovená hlavním poskytovatelem služby. Výše odměny poskytovatelů EETS se může lišit od odměny hlavního poskytovatele služby, je-li odůvodněna:

- a) náklady vyplývajícími ze specifických požadavků a povinností hlavního poskytovatele služby, které neplatí pro poskytovatele EETS, a
- b) potřebou odečíst od odměny poskytovatelů EETS pevné poplatky uložené subjektem pro výběr mýtného na základě nákladů, jež tomuto subjektu vznikají při poskytování, provozování a údržbě systému splňujícího požadavky EETS v jeho oblasti výběru mýtného, včetně nákladů na akreditaci, pokud nejsou takové náklady zahrnuty do mýtného.

Článek 8

Mýtné

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, kdy ke stanovení tarifu mýtného platného pro určité vozidlo používá poskytovatel EETS odlišnou klasifikaci vozidla než subjekt pro výběr mýtného, platila klasifikace používaná subjektem pro výběr mýtného, ledaže lze prokázat chybu.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl subjekt pro výběr mýtného oprávněn požadovat od poskytovatele EETS platbu za veškeré doložené výkazy o mýtném a za veškeré doložené nevykázání mýtného ve vztahu k jakémukoli uživatelskému účtu EETS, který tento poskytovatel EETS spravuje.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby poskytovatel EETS nenesl odpovědnost za jakékoli další mýtné vzniklé v důsledku použití zneplatněného palubního zařízení v případě, že zaslal subjektu pro výběr mýtného seznam těchto zneplatněných palubních zařízení uvedený v čl. 5 odst. 5. Počet záznamů v seznamu zneplatněných palubních zařízení, formát tohoto seznamu a frekvence jeho aktualizací jsou dohodnuty mezi subjekty pro výběr mýtného a poskytovateli EETS.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekty pro výběr mýtného v systémech pro výběr mýtného založených na mikrovlnné technologii předaly poskytovatelům EETS doložené výkazy o mýtném, které vzniklo jejich uživateli EETS.
5. Komise přijme do 19. října 2019 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými stanoví podrobnosti pro klasifikaci vozidel pro účely stanovení platných tarifních režimů, včetně veškerých postupů nezbytných pro stanovení takových režimů. Tento soubor parametrů klasifikace vozidel podporovaný EETS nesmí omezovat volbu tarifních režimů subjekty pro výběr mýtného. Komise zajistí dostatečnou flexibilitu s cílem umožnit, aby se tento soubor parametrů klasifikace podporovaný EETS rozvíjel podle předvídatelných budoucích potřeb. Těmito akty není dotčena definice parametrů, na jejichž základě se mění mýtné, obsažená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ⁽¹⁵⁾.

Článek 9

Účetnictví

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právní subjekty, které poskytují služby mýtného, vedly účetní záznamy, které umožňují jasně odlišovat náklady a výnosy vztahující se k poskytování služby mýtného od nákladů a výnosů vztahujících se k jiným činnostem. Informace o nákladech a výnosech vztahujících se k poskytování služby mýtného se na žádost poskytnou příslušnému smířcímu orgánu nebo soudnímu orgánu. Členské státy rovněž přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby nebyly povoleny křížové dotace mezi činnostmi prováděnými ve funkci poskytovatele služby mýtného a jinými činnostmi.

Článek 10

Práva a povinnosti uživatelů EETS

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby se uživatelé EETS mohli stát účastníky EETS prostřednictvím kteréhokoli poskytovatele EETS, bez ohledu na jejich státní příslušnost, členský stát pobytu nebo členský stát, v němž je vozidlo registrováno. Při uzavírání smlouvy musí být uživatelé EETS řádně informováni o přípustných platebních prostředcích a v souladu s nařízením (EU) 2016/679 rovněž o zpracování svých osobních údajů a o právech vyplývajících z platných právních předpisů o ochraně osobních údajů.

2. Platba mýtného uživatelem EETS poskytovateli EETS je považována za plnění platebních povinností uživatele EETS vůči příslušnému subjektu pro výběr mýtného.

Pokud jsou ve vozidle nainstalovány nebo přepravovány dvě nebo více palubních zařízení, je za použití nebo aktivaci příslušného palubního zařízení pro konkrétní oblast EETS odpovědný uživatel EETS.

3. Komise přijme do 19. října 2019 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými podrobně vymezí povinnosti uživatelů EETS, pokud jde o:

- a) poskytování údajů poskytovateli EETS, a
- b) používání a obsluhu palubního zařízení.

⁽¹⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/62/ES ze dne 17. června 1999 o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly (Úř. věst. L 187, 20.7.1999, s. 42).

KAPITOLA III

SMÍRČÍ ORGÁN

Článek 11

Zřízení a pravomoci

1. Každý členský stát s nejméně jednou oblastí EETS určí nebo zřídí smírčí orgán, aby usnadnil mediaci mezi subjekty pro výběr mýtného s oblastí EETS nacházející se na jeho území a poskytovateli EETS, kteří mají s těmito subjekty pro výběr mýtného uzavřeny smlouvy či s nimi vedou smluvní jednání.
2. Smírčí orgán má zejména pravomoc ověřovat, zda smluvní podmínky uložené subjektem pro výběr mýtného poskytovatelům EETS nejsou diskriminační. Dále má pravomoc ověřovat, zda jsou poskytovatelé EETS odměňováni v souladu se zásadami stanovenými v článku 7.
3. Členské státy uvedené v odstavci 1 přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl jejich smírčí orgán nezávislý ve své organizaci a právní struktuře na obchodních zájmech subjektů pro výběr mýtného a poskytovatelů služby mýtného.

Článek 12

Postup mediacce

1. Každý členský stát s nejméně jednou oblastí EETS stanoví postup mediacce, aby subjekt pro výběr mýtného nebo poskytovatel EETS měli možnost požádat příslušný smírčí orgán, aby vstoupil do sporu týkajícího se jejich smluvních vztahů nebo jednání.
2. Postup mediacce uvedený v odstavci 1 vyžaduje, aby smírčí orgán ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení žádosti o vstup do sporu uvedl, zda má k dispozici všechny dokumenty nezbytné pro mediaci.
3. Postup mediacce uvedený v odstavci 1 vyžaduje, aby smírčí orgán vydal stanovisko ke sporu nejpozději do šesti měsíců od obdržení žádosti o vstup do něj.
4. Za účelem usnadnění výkonu úkolů smírčího orgánu jej členské orgány zmocní k tomu, aby si od subjektů pro výběr mýtného, poskytovatelů EETS a případných třetích stran aktivně se podílejících na poskytování EETS v dotčeném členském státě mohl vyžádat příslušné informace.
5. Členské státy s nejméně jednou oblastí EETS a Komise přijmou nezbytná opatření k zajištění výměny informací mezi smírčími orgány týkajícími se jejich práce a zásad a postupů, jimiž se řídí.

KAPITOLA IV

TECHNICKÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Jediná nepřetržitá služba

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byla EETS poskytována uživatelům EETS jako jediná nepřetržitá služba.

Tím se rozumí, že:

- a) jakmile jsou parametry klasifikace vozidel, včetně proměnných parametrů, uloženy nebo ohlášeny, není během jízdy nutný žádný další zásah člověka ve vozidle, nedojde-li ke změně vlastností vozidla, a
- b) interakce člověka s konkrétním palubním zařízením je ve všech oblastech EETS stejná.

Článek 14

Další prvky týkající se EETS

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byla interakce uživatelů EETS se subjekty pro výběr mýtného v rámci EETS v příslušných případech omezena na fakturaci v souladu s čl. 6 odst. 4 a na postup vymáhání. Interakce mezi uživateli EETS a poskytovateli EETS nebo jejich palubním zařízením mohou být pro každého poskytovatele EETS specifické, aniž by byla ohrožena interoperabilita EETS.

2. Členské státy mohou vyžadovat, aby poskytovatelé služby mýtného, včetně poskytovatelů EETS, na žádost orgánů členských států poskytli dopravní údaje týkající se jejich zákazníků, s výhradou dodržení platných pravidel pro ochranu údajů. Členské státy mohou tyto údaje použít pouze pro účely dopravních politik a zdokonalení řízení dopravy a tyto údaje nesmějí být použity k určení totožnosti zákazníků.

3. Komise přijme do 19. října 2019 prováděcí akty, kterými stanoví specifikace elektronických rozhraní mezi prvky interoperability subjektů pro výběr mýtného, poskytovatelů EETS a uživatelů EETS, včetně obsahu případných zpráv, které si zúčastněné strany prostřednictvím těchto rozhraní vyměňují. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2.

Článek 15

Prvky interoperability

1. Pokud je na území některého členského státu zaveden nový elektronický systém pro výběr mýtného, přijme tento členský stát opatření nezbytná k zajištění toho, aby určený subjekt pro výběr mýtného odpovědný za tento systém stanovil a zveřejnil v přehledu o oblasti EETS podrobný plán postupu posuzování shody prvků interoperability se specifikacemi a vhodnosti těchto prvků pro použití, a umožnil tak zainteresovaným poskytovatelům EETS získat akreditaci nejpozději jeden měsíc před zahájením provozu nového systému.

Je-li elektronický systém pro výběr mýtného na území některého členského státu podstatně upraven, přijme tento členský stát opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekt pro výběr mýtného odpovědný za tento systém stanovil a zveřejnil v přehledu o oblasti EETS kromě prvků uvedených v prvním pododstavci také podrobný plán opětovného posuzování shody prvků interoperability se specifikacemi a vhodnosti těchto prvků pro použití v případě poskytovatelů EETS, kteří již pro tento systém byly akreditováni před jeho podstatnou úpravou. Tento plán umožní dotyčným poskytovatelům EETS opětovně získat akreditaci nejpozději jeden měsíc před zahájením provozu upraveného systému.

Subjekt pro výběr mýtného musí tento plán dodržovat.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby každý subjekt pro výběr mýtného odpovědný za některou oblast EETS na území tohoto členského státu vytvořil zkušební prostředí, v němž poskytovatel EETS nebo jeho pověřený zástupci mohou ověřit, zda je jeho palubní zařízení vhodné pro použití v oblasti EETS subjektu pro výběr mýtného, a získat certifikaci o úspěšném dokončení příslušných zkoušek. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby subjektům pro výběr mýtného umožnily zavést jediné zkušební prostředí pro více než jednu oblast EETS a aby jednomu pověřenému zástupci umožnily ověřit vhodnost pro použití jednoho druhu palubního zařízení jménem více než jednoho poskytovatele EETS.

Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby subjektům pro výběr mýtného bylo umožněno požadovat od poskytovatelů EETS nebo jejich pověřených zástupců úhradu nákladů na příslušné zkoušky.

3. Členské státy nesmějí zakazovat, omezovat nebo bránit uvádění prvků interoperability pro použití v EETS na trh, pokud nesou označení CE nebo pro ně bylo vydáno prohlášení o shodě se specifikacemi nebo prohlášení o vhodnosti pro použití. Členské státy nesmějí zejména vyžadovat kontroly, které již byly provedeny v rámci postupu ověření shody se specifikacemi nebo vhodnosti pro použití.

4. Komise přijme do 19. října 2019 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými stanoví požadavky pro prvky interoperability týkající se bezpečnosti a ochrany zdraví, spolehlivosti a dostupnosti, ochrany životního prostředí, technické slučitelnosti, zabezpečení, ochrany soukromí, provozu a řízení.

5. Komise přijme do 19. října 2019 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými stanoví obecné požadavky na infrastrukturu, pokud jde o:

- a) přesnost údajů výkazu o mýtném s cílem zajistit rovné zacházení s uživateli EETS ohledně mýtného a poplatků;
- b) určení totožnosti příslušného poskytovatele EETS prostřednictvím palubního zařízení;
- c) využívání otevřených standardů pro prvky interoperability zařízení EETS;
- d) začlenění palubního zařízení ve vozidle a
- e) signalizaci, která řidiče informuje o povinnosti zaplatit silniční poplatek.

6. Komise přijme do 19. října 2019 prováděcí akty, kterými stanoví tyto specifické požadavky na infrastrukturu:
  - a) požadavky na společné komunikační protokoly mezi zařízeními subjektů pro výběr mýtného a poskytovatelů EETS;
  - b) požadavky na mechanismy umožňující subjektům pro výběr mýtného zjistit, zda je vozidlo pohybující se v jejich oblasti EETS vybaveno platným a funkčním palubním zařízením;
  - c) požadavky na rozhraní člověk-stroj v palubním zařízení;
  - d) požadavky týkající se konkrétně prvků interoperability u systémů pro výběr mýtného založených na mikrovlnné technologii a
  - e) konkrétní požadavky na systémy pro výběr mýtného založené na globálním družicovém navigačním systému (GNSS).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2.

7. Komise přijme do 19. října 2019 prováděcí akty, kterými stanoví postup, jež mají členské státy používat pro posuzování shody prvků interoperability se specifikacemi a jejich vhodnosti pro použití, včetně obsahu a formátu prohlášení ES. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 31 odst. 2.

KAPITOLA V

OCHRANNÉ DOLOŽKY

Článek 16

Ochranný postup

1. Pokud má některý členský stát důvod domnívat se, že prvky interoperability, které nesou označení CE a byly uvedeny na trh, při používání v souladu se svým určením pravděpodobně nesplňují příslušné požadavky, přijme veškerá nezbytná opatření, aby omezil jejich oblast použití, jejich používání zakázal nebo je stáhl z trhu. Tento členský stát o přijatých opatřeních neprodleně informuje Komisi a uvede důvody pro své rozhodnutí, zejména zda je nedodržení shody důsledkem:

- a) nesprávného použití technických specifikací, nebo
- b) nepřiměřenosti technických specifikací.

2. Komise co nejdříve konzultuje s dotyčným členským státem, výrobcem, poskytovatelem EETS nebo jejich pověřenými zástupci usazenými v Unii. Pokud po této konzultaci Komise zjistí, že je dané opatření odůvodněné, neprodleně o tom informuje dotyčný členský stát i ostatní členské státy. Zjistí-li však Komise po této konzultaci, že je dané opatření nedůvodné, neprodleně o tom informuje dotyčný členský stát, jakož i výrobce nebo jeho pověřeného zástupce usazeného v Unii a ostatní členské státy.

3. Pokud prvky interoperability s označením CE nesplňují požadavky na interoperabilitu, příslušný členský stát požádá výrobce nebo jeho pověřeného zástupce usazeného v Unii, aby za podmínek stanovených tímto členským státem tento prvek interoperability opětovně uvedl do shody se specifikacemi nebo do stavu vhodnosti pro použití, a informuje o tom Komisi a ostatní členské státy.

Článek 17

Transparentnost posuzování

Každé rozhodnutí přijaté některým členským státem nebo subjektem pro výběr mýtného týkající se posuzování shody prvků interoperability se specifikacemi nebo jejich vhodnosti pro použití a každé rozhodnutí přijaté podle článku 16 musí podrobně uvádět důvody, na nichž je založeno. Oznámi se co nejdříve dotčenému výrobcí, poskytovateli EETS nebo jejich pověřeným zástupcům, přičemž se uvede, jaké opravné prostředky lze uplatnit podle platných právních předpisů dotyčného členského státu, a uvedou se lhůty pro výkon práva podat tyto opravné prostředky.

KAPITOLA VI

SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

Článek 18

Jednotné kontaktní místo

Každý členský stát s nejméně dvěma oblastmi EETS na svém území určí jednotné kontaktní místo pro poskytovatele EETS. Členský stát zveřejní kontaktní údaje tohoto místa a na žádost je poskytne zainteresovaným poskytovatelům EETS. Členský stát přijme opatření nezbytná k zajištění toho, aby kontaktní místo na žádost poskytovatele EETS usnadňovalo a koordinovalo počáteční administrativní kontakty mezi poskytovatelem EETS a subjekty pro výběr mýtného odpovědnými za oblasti EETS na území daného členského státu. Kontaktním místem může být fyzická osoba nebo veřejnoprávní či soukromoprávní subjekt.

Článek 19

Oznámené subjekty

1. Členské státy oznámí Komisi a ostatním členským státům veškeré subjekty, jež jsou oprávněny provádět postup pro posuzování shody se specifikacemi nebo vhodnosti pro použití uvedený v prováděcích aktech podle čl. 15 odst. 7 nebo na tento postup dohlížet, přičemž u každého subjektu uvedou oblast jeho působnosti a identifikační čísla, která předem obdržely od Komise. Komise zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam subjektů, jejich identifikační čísla a oblasti jejich působnosti a tento seznam pravidelně aktualizuje.
2. Členské státy uplatňují k posuzování subjektů, které mají být oznámeny, kritéria stanovená v aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 5 tohoto článku. Subjekty, které splňují kritéria pro posuzování stanovená v příslušných evropských normách, jsou považovány za subjekty splňující uvedená kritéria.
3. Členský stát odejme schválení subjektu, který již nesplňuje kritéria stanovená v aktu v přenesené pravomoci uvedeném v odstavci 5 tohoto článku. Neprodleně o tom informuje Komisi a ostatní členské státy.
4. Pokud se některý členský stát nebo Komise domnívají, že subjekt oznámený jiným členským státem nesplňuje kritéria stanovená v aktu uvedeném v odstavci 5 tohoto článku, postoupí tuto věc Výboru pro elektronické mýtné uvedenému v čl. 31 odst. 1, který do tří měsíců vydá stanovisko. Komise s ohledem na stanovisko výboru informuje členský stát, který dotyčný subjekt oznámil, o veškerých změnách nezbytných k tomu, aby si tento oznámený subjekt mohl zachovat udělený status.
5. Komise přijme do 19. října 2019 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými stanoví minimální kritéria způsobilosti pro oznámené subjekty.

Článek 20

Koordinační skupina

Zřizuje se koordinační skupina subjektů oznámených podle čl. 19 odst. 1 (dále jen „koordinační skupina“) jako pracovní skupina Výboru pro elektronické mýtné uvedeného v čl. 31 odst. 1 v souladu s jednacím řádem tohoto výboru.

Článek 21

Rejstříky

1. Pro účely provádění této směrnice vede každý členský stát národní elektronický rejstřík těchto údajů:
  - a) oblastí EETS na svém území, včetně informací týkajících se:
    - i) příslušných subjektů pro výběr mýtného,
    - ii) použitých technologií pro výběr mýtného,
    - iii) kontextových údajů mýtného,
    - iv) přehledu o oblasti EETS a
    - v) poskytovatelů EETS, kteří mají se subjekty pro výběr mýtného působícími na území daného členského státu uzavřeny smlouvy na EETS;
  - b) poskytovatelů EETS, kterým udělil registraci v souladu s článkem 4, a
  - c) podrobných údajů o jediném kontaktním místě pro EETS podle článku 18, včetně kontaktní elektronické adresy a telefonního čísla.

Není-li stanoveno jinak, členské státy nejméně jednou ročně ověří, zda jsou nadále splněny požadavky stanovené v čl. 4 písm. a), d), e) a f), a odpovídajícím způsobem rejstřík aktualizují. Rejstřík obsahuje rovněž závěry auditu stanoveného v čl. 4 písm. e). Členský stát nenese odpovědnost za činnost poskytovatelů EETS uvedených v jeho rejstříku.

2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby všechny údaje obsažené v národním elektronickém rejstříku byly aktuální a přesné.
3. Rejstříky jsou elektronicky přístupné veřejnosti.
4. Rejstříky se zpřístupní od 19. října 2021.
5. Na konci každého kalendářního roku sdělí orgány členských států pověřené vedením rejstříků elektronicky Komisi registry oblastí EETS a poskytovatelů EETS. Komise tyto informace zpřístupní ostatním členským státům. Na jakékoli nesrovnalosti se situací v určitém členském státu jsou upozorněny členský stát registrace a Komise.

KAPITOLA VII

PILOTNÍ SYSTÉMY

Článek 22

Pilotní systémy pro výběr mýtného

1. Za účelem umožnění technického rozvoje EETS mohou členské státy dočasně povolit v omezených částech své oblasti výběru mýtného a souběžně se systémem splňujícím požadavky EETS pilotní systémy pro výběr mýtného se zabudovanými novými technologiemi nebo koncepcemi, které nesplňují jedno či více ustanovení této směrnice.
2. Poskytovatelé EETS se pilotních systémů pro výběr mýtného účastnit nemusí.
3. Než dotýcný členský stát zahájí pilotní systém pro výběr mýtného, požádá Komisi o povolení. Komise povolení vydá, nebo odmítne vydat formou rozhodnutí ve lhůtě šesti měsíců ode dne, kdy obdržela žádost. Komise může vydání povolení odmítnout, pokud by pilotní systém výběru mýtného mohl narušit správné fungování běžného elektronického systému pro výběr mýtného nebo fungování EETS. Počáteční doba platnosti tohoto povolení nepřesáhne tři roky.

KAPITOLA VIII

VÝMĚNA INFORMACÍ O NEZAPLACENÍ SILNIČNÍCH POPLATKŮ

Článek 23

Postup pro výměnu informací mezi členskými státy

1. Za účelem umožnit určení vozidla a totožnosti vlastníka nebo držitele tohoto vozidla, u něhož bylo konstatováno nezaplacení silničního poplatku, udělí každý členský stát národním kontaktním místům jiných členských států přístup pouze k těmto vnitrostátním údajům o registraci vozidel s oprávněním provádět automatizované vyhledávání:
  - a) údajům o vozidlech a
  - b) údajům o vlastníkovi nebo držiteli vozidla.Údaje uvedené v písmenech a) a b), jichž je zapotřebí k provedení automatizovaného vyhledávání, musí být v souladu s přílohou I.
2. Pro účely výměny údajů podle odstavce 1 určí každý členský stát své národní kontaktní místo. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby výměna informací mezi členskými státy probíhala pouze v rámci těchto národních kontaktních míst. Pravomoci národních kontaktních míst se řídí platnými právními předpisy dotyčného členského státu. V rámci tohoto postupu výměny údajů je třeba věnovat zvláštní pozornost náležité ochraně osobních údajů.
3. Při automatizovaném vyhledávání formou odchozích žádostí používá národní kontaktní místo členského státu, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku, úplné registrační číslo.

Tato automatizovaná vyhledávání jsou prováděna v souladu s postupy uvedenými v kapitole 3 bodech 2 a 3 přílohy rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ⁽¹⁶⁾ a v souladu s požadavky přílohy I této směrnice.

⁽¹⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2008/616/SVV ze dne 23. června 2008 o provádění rozhodnutí 2008/615/SVV o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 12).

Členské státy, na jejichž území došlo k nezaplacení silničního poplatku, používají získané údaje za účelem zjištění osoby odpovědné za nezaplacení uvedeného poplatku.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby se výměna informací prováděla za použití softwarové aplikace Evropského informačního systému vozidel a řidičských oprávnění (Eucaris) a aktualizovaných verzí tohoto softwaru, v souladu s přílohou I této směrnice a kapitolou 3 body 2 a 3 přílohy rozhodnutí 2008/616/SVV.

5. Každý členský stát nese své vlastní náklady, které vyplývají ze správy, používání a údržby softwarových aplikací uvedených v odstavci 4.

Článek 24

Informační dopis o nezaplacení silničního poplatku

1. Členský stát, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku, se rozhodne, zda zahájí následné řízení ve vztahu k nezaplacení silničního poplatku.

Pokud se členský stát, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku, rozhodne takové řízení zahájit, informuje v souladu se svým vnitrostátním právem vlastníka vozidla, držitele vozidla či jinak zjištěnou osobu podezřelou z nezaplacení silničního poplatku.

Tyto informace v souladu s vnitrostátním právem zahrnují právní důsledky, které má nezaplacení silničního poplatku na území členského státu, v němž k tomuto porušení jeho právních předpisů došlo.

2. Členský stát, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku, sdělí v informačním dopise vlastníku vozidla, držiteli vozidla či jinak zjištěné osobě podezřelé z nezaplacení silničního poplatku v souladu se svým vnitrostátním právem veškeré relevantní informace, zejména povahu nezaplacení silničního poplatku, místo, den a čas nezaplacení silničního poplatku, název porušeného vnitrostátního právního předpisu, právo vznést námitku a mít přístup k informacím a příslušnou sankci, a případně i údaje o zařízení, jehož bylo ke zjištění nezaplacení silničního poplatku použito. Za tímto účelem vychází v tomto informačním dopise členský stát, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku, z formuláře uvedeného v příloze II.

3. Pokud se členský stát, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku, rozhodne zahájit v souvislosti s nezaplacením silničního poplatku následné řízení, zašle s ohledem na zajištění dodržování základních práv informační dopis v jazyce dokladu o registraci vozidla, je-li k dispozici, nebo v jednom z úředních jazyků členského státu registrace.

Článek 25

Následná řízení vedená subjekty vybírajícími poplatky

1. Členský stát, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku, může subjektu odpovědnému za výběr silničního poplatku poskytnout údaje získané postupem podle čl. 23 odst. 1 jen tehdy, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) jsou předávány jen ty údaje, které tento subjekt potřebuje k vybrání nezaplaceného silničního poplatku;
- b) postup pro vybrání nezaplaceného silničního poplatku je v souladu s postupem stanoveným v článku 24;
- c) dotčený subjekt je odpovědný za provedení tohoto postupu a
- d) splněním povinnosti uložené v platebním rozkazu, jenž vydal subjekt přijímající údaje, řízení o nezaplacení silničního poplatku končí.

2. Členské státy zajistí, aby byly údaje poskytnuté odpovědnému subjektu použity pouze k vybrání nezaplaceného silničního poplatku a aby byly neprodleně vymazány, jakmile bude tento silniční poplatek zaplacen, nebo trvá-li toto nezaplacení, v přiměřené lhůtě po jejich předání, kterou stanoví dotýčný členský stát.

Článek 26

Podávání zpráv členskými státy Komisi

Každý členský stát zašle Komisi do 19. dubna 2023 a poté každé tři roky souhrnnou zprávu.

V souhrnné zprávě se uvede počet automatizovaných vyhledávání provedených členským státem, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku, a směřovaných na národní kontaktní místo členského státu registrace v návaznosti na případy nezaplacení silničního poplatku, k nimž došlo na jeho území, spolu s počtem nevyřízených žádostí.

Souhrnná zpráva rovněž obsahuje popis situace na vnitrostátní úrovni, pokud jde o následné kroky týkající se případů nezaplacení silničního poplatku, založený na podílu těchto případů nezaplacení silničního poplatku, na které bylo reagováno informačními dopisy.

Článek 27

Ochrana údajů

1. Na osobní údaje zpracovávané podle této směrnice se použijí nařízení (EU) 2016/679 a vnitrostátní právní a správní předpisy, kterými se provádějí směrnice 2002/58/ES a (EU) 2016/680.
2. Členské státy přijmou v souladu s platnými právními předpisy v oblasti ochrany údajů opatření nezbytná k zajištění toho, aby:
  - a) zpracování osobních údajů pro účely článků 23, 24 a 25 bylo omezeno na ty druhy údajů, které jsou uvedeny v příloze I této směrnice;
  - b) osobní údaje byly přesné a aktuální a aby žádosti o opravu nebo výmaz údajů byly vyřizovány bez zbytečného prodlení a
  - c) byla stanovena lhůta pro uchovávání osobních údajů.

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osobní údaje zpracovávané podle této směrnice byly používány pouze pro účely:

- a) určení totožnosti podezřelých s ohledem na povinnost platit silniční poplatky v oblasti působnosti čl. 5 odst. 8;
- b) zajištění plnění povinností, které mají subjekty pro výběr mýtného vůči daňovým orgánům v oblasti působnosti čl. 5 odst. 9, a
- c) určení vozidla a totožnosti vlastníka nebo držitele vozidla, u něhož bylo konstatováno nezaplacení silničního poplatku v oblasti působnosti článků 23 a 24.

Členské státy rovněž přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby subjekty údajů měly stejná práva na informace, na přístup, na opravu, výmaz a omezení zpracování, na podání stížnosti u dozorového úřadu pro ochranu údajů, na náhradu újmy a na účinnou soudní ochranu, jako stanoví nařízení (EU) 2016/679 či případně směrnice (EU) 2016/680.

3. Tímto článkem není dotčena možnost, aby členské státy omezily rozsah povinností a práv stanovených některými ustanoveními nařízení (EU) 2016/679 v souladu s článkem 23 uvedeného nařízení pro účely uvedené v odstavci 1 uvedeného článku.

4. Každá dotčená osoba má právo obdržet bez zbytečného prodlení informace o tom, jaké osobní údaje zaznamenané v členském státě registrace byly předány členskému státu, v němž došlo k nezaplacení silničního poplatku, včetně informací o datu podání žádosti a o příslušném orgánu členského státu, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku.

KAPITOLA IX

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 28

Podávání zpráv

1. Komise předloží do 19. dubna 2023 Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění a účincích této směrnice, zejména pokud jde o rozvoj a zavádění EETS a účinnost a efektivnost mechanismu pro výměnu údajů v rámci šetření případů nezaplacení silničních poplatků.

Ve zprávě se analyzuje zejména:

- a) dopad čl. 5 odst. 1 a 2 na zavádění EETS s důrazem zejména na dostupnost služby v malých či okrajových oblastech EETS;
- b) účinnost článků 23, 24 a 25, pokud jde o snížení počtu případů nezaplacení silničních poplatků v Unii, a
- c) pokrok, jehož bylo dosaženo u aspektů interoperability mezi elektronickými systémy pro výběr mýtného využívajícími družicového určování polohy a mikrovlnnou techniku na 5,8 GHz.

2. Ke zprávě se v případě potřeby připojí návrh na další změnu této směrnice Evropskému parlamentu a Radě, zejména pokud jde o tyto prvky:

- a) další opatření, která zajistí dostupnost EETS ve všech oblastech EETS, včetně malých a okrajových oblastí;
- b) opatření pro další usnadnění přeshraničního vymáhání povinnosti zaplatit silniční poplatky v Unii, včetně mechanismu vzájemné pomoci, a
- c) rozšíření ustanovení usnadňujících přeshraniční vymáhání na nízkoemisní zóny, zóny s omezeným přístupem či další režimy regulace vjezdu vozidel do měst.

Článek 29

Akty v přenesené pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 30, kterými se aktualizuje příloha I s cílem zohlednit příslušné změny provedené v rozhodnutích Rady 2008/615/SVV ⁽¹⁷⁾ a 2008/616/SVV nebo pokud je to vyžadováno jinými relevantními právními akty Unie.

Článek 30

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 5, čl. 10 odst. 3, čl. 15 odst. 4 a 5, čl. 19 odst. 5 a v článku 29 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 18. dubna 2019. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 5, čl. 10 odst. 3, čl. 15 odst. 4 a 5, čl. 19 odst. 5 a v článku 29 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 5, čl. 10 odst. 3, čl. 15 odst. 4 a 5, čl. 19 odst. 5 a článku 29 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 31

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro elektronické mýtné.

Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011. Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁷⁾ Rozhodnutí Rady 2008/615/SVV ze dne 23. června 2008 o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti (Úř. věst. L 210, 6.8.2008, s. 1).

Článek 32

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 19. října 2021 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 1 až 27 a přílohami I a II. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 19. října 2021.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnici zrušenou touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 33

Zrušení

Směrnice 2004/52/ES se zrušuje s účinkem od 20. října 2021, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůty pro provedení směrnice uvedené v příloze III části B ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 34

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 35

Určení

Tato směrnice je určena členskými státům.

V Bruselu dne 19. března 2019.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předseda
G. CIAMBA

PŘÍLOHA I

Údaje potřebné k provedení automatizovaného vyhledávání podle čl. 23 odst. 1

Položka	P/N ⁽¹⁾	Poznámky
Údaje týkající se vozidla	P	
Členský stát registrace	P	
Registrační číslo vozidla	P	(A ⁽²⁾)
Údaje o nezaplacení silničního poplatku	P	
Členský stát, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku	P	
Referenční datum události	P	
Referenční čas události	P	

⁽¹⁾ P = povinné, pokud jsou k dispozici v národním registru, N = nepovinné.

⁽²⁾ Harmonizovaný kód Unie, viz směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. L 138, 1.6.1999, s. 57).

Údaje poskytované jako výsledek automatizovaného vyhledávání provedeného podle čl. 23 odst. 1

Část I. Údaje týkající se vozidla

Položka	P/N ⁽¹⁾	Poznámky
Registrační číslo vozidla	P	
Číslo podvozku/VIN	P	
Členský stát registrace	P	
Tovární značka	P	(D.1 ⁽²⁾) např. Ford, Opel, Renault
Obchodní typ vozidla	P	(D.3) např. Focus, Astra, Megane
Kód kategorie EU	P	(J) např. mopedy, motocykly, automobily
Emisní třída EURO	P	např. Euro 4, Euro 6

⁽¹⁾ P = povinné, pokud jsou k dispozici v národním registru, N = nepovinné.

⁽²⁾ Harmonizovaný kód Unie, viz směrnice 1999/37/ES.

Část II. Údaje o vlastníkovi či držiteli vozidla

Položka	P/N ⁽¹⁾	Poznámky
Údaje o držiteli vozidla		(C.1 ⁽²⁾) Údaje se týkají držitele konkrétního osvědčení o registraci.
Příjmení držitele registrace (případně název společnosti)	P	(C.1.1) Pro příjmení, dodatky za jménem, tituly atd. se použijí samostatné kolonky a příjmení bude uvedeno v tisknutelném formátu.

Položka	P/N ⁽¹⁾	Poznámky
Jméno	P	(C.1.2) Pro jméno či jména a iniciály se použijí samostatné kolonky a jméno bude uvedeno v tisknutelném formátu.
Adresa	P	(C.1.3) Pro ulici, číslo domu a dodatek, poštovní směrovací číslo, místo bydliště (sídla), zemi bydliště (sídla) atd. se použijí samostatné kolonky a adresa bude uvedena v tisknutelném formátu.
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická osoba, sdružení, společnost, firma atd.
Místo narození	N	
Identifikační číslo	N	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem určuje osobu nebo společnost.
Údaje týkající se vlastníka vozidla		(C.2) Údaje týkající se vlastníka vozidla.
Příjmení vlastníka (případně název společnosti)	P	(C.2.1)
Jméno	P	(C.2.2)
Adresa	P	(C.2.3)
Pohlaví	N	Muž, žena
Datum narození	P	
Právní subjekt	P	Fyzická osoba, sdružení, společnost, firma atd.
Místo narození	N	
Identifikační číslo	N	Identifikační údaj, který jednoznačným způsobem určuje osobu nebo společnost.
		V případě sešrotovaných vozidel, odcizených vozidel nebo registračních značek nebo v případě propadlé registrace vozidla nebudou poskytnuty žádné informace o vlastníkově či držiteli vozidla. Namísto nich se vrátí zpráva „Tuto informaci nelze poskytnout“.

⁽¹⁾ P = povinné, pokud jsou k dispozici v národním registru, N = nepovinné.

⁽²⁾ Harmonizovaný kód Unie, viz směrnice 1999/37/ES.

PŘÍLOHA II

VZOR INFORMAČNÍHO DOPISU

podle článku 24

[Titulní strana]

.....

.....

[Název, adresa a telefonní číslo odesílatele]

.....

.....

[Jméno (název) a adresa adresáta]

INFORMAČNÍ DOPIS

týkající se nezaplacení silničního poplatku, k němuž došlo v .....

[název členského státu, na jehož území došlo k nezaplacení
silničního poplatku]

Strana 2

Dne ..... bylo zjištěno nezaplacení silničního poplatku u vozidla s registračním
[datum]

číslem ..... tovární značky ..... typu .....
orgánem .....

[název příslušného orgánu]

[Varianta 1] ⁽¹⁾

Jste registrován/a jako držitel/ka osvědčení o registraci výše uvedeného vozidla.

[Varianta 2] ⁽¹⁾

Držitel/ka osvědčení o registraci výše uvedeného vozidla uvedl/a, že jste v době, kdy došlo k nezaplacení silničního poplatku, řídil/a uvedené vozidlo.

Příslušné údaje o nezaplacení silničního poplatku jsou uvedeny dále na straně 3.

Výše pokuty za nezaplacení silničního poplatku činí ..... EUR/národní měny. ⁽¹⁾

Výše nezaplaceného silničního poplatku činí ..... EUR/národní měny. ⁽¹⁾

Pokuta je splatná do .....

Neuhradíte-li tuto pokutu ⁽¹⁾/silniční poplatek ⁽¹⁾, doporučujeme Vám vyplnit připojený formulář odpovědi (strana 4) a zaslat jej na uvedenou adresu.

Tento dopis se vyřizuje podle vnitrostátních právních předpisů .....

[název členského státu, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku].

Příslušné údaje o nezaplacení silničního poplatku

a) Údaje o vozidle, za které nebyl zaplacen silniční poplatek:

Registrační číslo: .....

Členský stát registrace: .....

Tovární značka a typ: .....

b) Údaje o nezaplacení silničního poplatku:

Místo, datum a čas nezaplacení silničního poplatku:

.....
.....
.....
.....

Povaha a právní kvalifikace nezaplacení silničního poplatku:

.....
.....
.....
.....

Podrobný popis nezaplacení silničního poplatku:

.....
.....

Odkaz na příslušný právní předpis (předpisy):

.....
.....

Popis důkazů týkajících se nezaplacení silničního poplatku nebo odkaz na ně:

.....
.....

c) Údaje o zařízení, které bylo použito ke zjištění nezaplacení silničního poplatku ^(?):

Specifikace zařízení:

.....
.....

Identifikační číslo zařízení:

.....
.....

Poslední kalibrace je platná do:

.....
.....

⁽¹⁾ Nehodící se škrtněte.⁽²⁾ Neuvede se, pokud žádné zařízení nebylo použito.

Strana 4

Formulář odpovědi

(vyplňte prosím velkým tiskacím písmem)

A. Totožnost řidiče:

— Příjmení a jméno:

.....
 .....

— Místo a datum narození:

.....

— Číslo řidičského průkazu: ..... vydaného (datum): ..... v (místo): .....

— Adresa: .....

.....
 .....
 .....

B. Seznam otázek:

1. Je vozidlo tovární značky ..... a s registračním číslem ..... registrováno na Vaše jméno? ..... ano/ne (!)

Pokud ne, držitelem osvědčení o registraci je:

.....

(příjmení, jméno (případně název), adresa)

2. Přiznáváte, že jste nezaplatil/a silniční poplatek? ano/ne (!)

3. Pokud to nepřiznáváte, vysvětlte prosím proč:

.....
 .....

Zašlete prosím vyplněný formulář do 60 dnů od data tohoto informačního dopisu tomuto orgánu či subjektu: .....

na tuto adresu: .....

INFORMACE

(V případě, že je informační dopis zasílán subjektem odpovědným za výběr silničního poplatku podle článku 25):

Pokud nebude nezaplacený silniční poplatek uhrazen ve lhůtě stanovené v tomto informačním dopise, bude tento případ předán k posouzení příslušnému orgánu .....

[název členského státu, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku].

Nebude-li tento případ dále řešen, budete o tom informován/a do 60 dnů od obdržení formuláře odpovědi nebo dokladu o zaplacení. (!)

/

(V případě, že je informační dopis zasílán příslušným orgánem členského státu):

Tento případ posoudí příslušný orgán .....

[název členského státu, na jehož území došlo k nezaplacení silničního poplatku].

Nebude-li tento případ dále řešen, budete o tom informován/a do 60 dnů od obdržení formuláře odpovědi nebo dokladu o zaplacení. (!)

(!) Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA III

ČÁST A

Zrušená směrnice a její změna

(uvedená v článku 33)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/52/ES	Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 124.
Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009	Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109.

ČÁST B

Lhůta pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedená v článku 33)

Směrnice	Lhůta pro provedení
Směrnice 2004/52/ES	20. listopadu 2005

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka

Směrnice 2004/52/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1 první pododstavec písm. a)
—	Čl. 1 odst. 1 první pododstavec písm. b)
Čl. 3 odst. 2, první věta	Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 1 odst. 2 návětí	Čl. 1 odst. 2 návětí
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 odst. 2 písm. a)
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	—
Čl. 1 odst. 2 písm. c)	Čl. 1 odst. 2 písm. b)
—	Čl. 1 odst. 3
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 odst. 4
—	Čl. 1 odst. 5
—	Čl. 1 odst. 6
—	Článek 2
Čl. 2 odst. 1	Čl. 3 odst. 1 první pododstavec
—	Čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 2 odst. 2 první věta	—
Čl. 4 odst. 7	Čl. 3 odst. 2
—	Čl. 3 odst. 3
Čl. 2 odst. 2 druhá a třetí věta	Čl. 3 odst. 4
Čl. 2 odst. 2 čtvrtá věta	—
—	Čl. 3 odst. 5
—	Čl. 3 odst. 6
Čl. 2 odst. 3	—
Čl. 2 odst. 4	—
Čl. 2 odst. 5.	—
Čl. 2 odst. 6.	—
Čl. 2 odst. 7.	Článek 27
Čl. 3 odst. 1	—
Čl. 3 odst. 2 první věta	Čl. 1 odst. 1 druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 2 druhá věta	—
Čl. 3 odst. 2 třetí věta	—
Čl. 3 odst. 3	—
Čl. 3 odst. 4	—
Čl. 4 odst. 1	—
Čl. 4 odst. 2.	—
Čl. 4 odst. 3	—
Čl. 4 odst. 4	—
Čl. 4 odst. 5	—
Čl. 4 odst. 7	Čl. 3 odst. 2
Čl. 4 odst. 8	Čl. 5 odst. 4
—	Článek 23
—	Článek 24
—	Článek 26
Čl. 2 odst. 7	Článek 27
—	Článek 28
—	Článek 29
—	Článek 30

Směrnice 2004/52/ES	Tato směrnice
Článek 5	Článek 31
Článek 6	Čl. 32 odst. 1
—	Čl. 32 odst. 2
—	Článek 33
Článek 7	Článek 34
Článek 8	Článek 35
Příloha	—
—	Příloha I
—	Příloha II
—	Příloha III
—	Příloha IV

OPRAVY

Oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/957 ze dne 28. června 2018, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb

(Úřední věstník Evropské unie L 173 ze dne 9. července 2018)

Strana 22, čl. 1 bod 2 písm. c) druhý pododstavec druhá věta:

místo: „Aniž je dotčen odst. 1 první pododstavec písm. h), nahradí zaměstnavatel vyslanému pracovníkovi tyto výdaje v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi použitelnými pro daný pracovní poměr.“,

má být: „Aniž je dotčen odst. 1 první pododstavec písm. i), nahradí zaměstnavatel vyslanému pracovníkovi tyto výdaje v souladu s vnitrostátním právem nebo zvyklostmi použitelnými pro daný pracovní poměr.“

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS